42. ÉVFOLYAM 40. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
1986. OKTÓBER 1.

Ludas Matyi

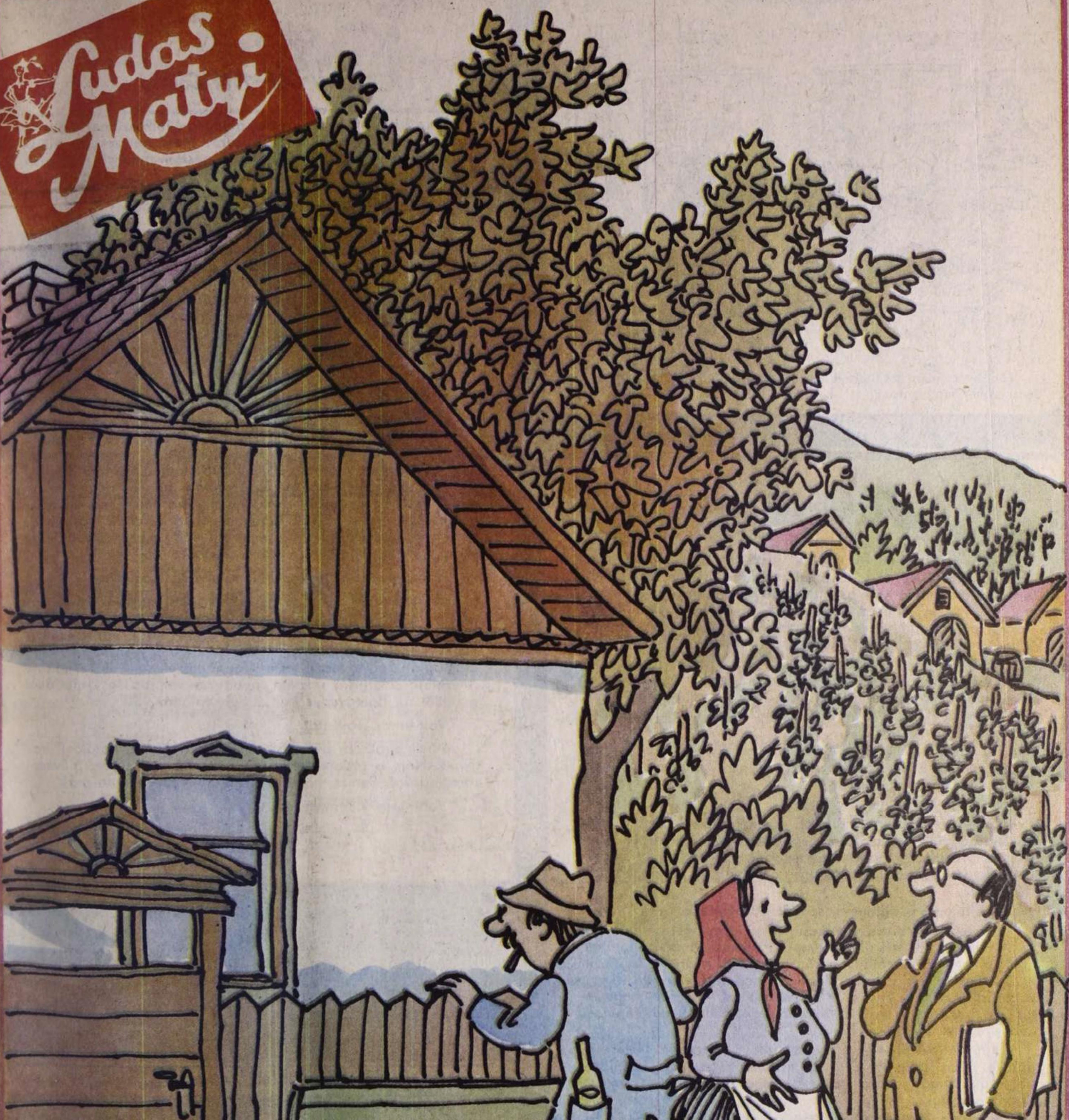

TÖRTÉNELMI BORVIDÉK

– Immáron 250 éve nem józanodott ki a falu népe!

mondjuk a magunkét

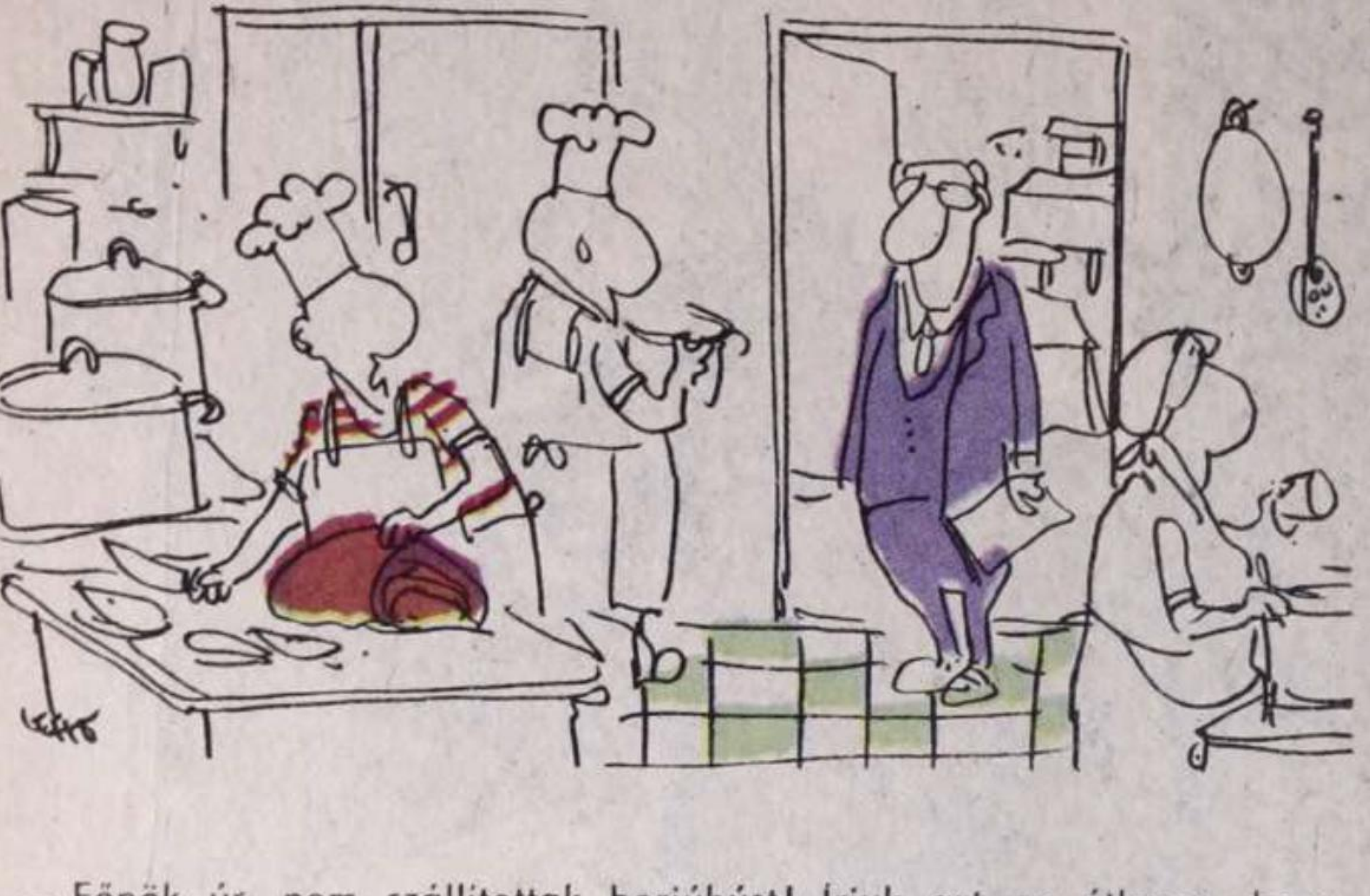

– Főnök úr, nem szállítottak borjúhúst! Írjuk azt az étlapra, hogy Bécsi szelet magyarosan!

Mihez képest?

Bizonyosan akadnak kívülem mások is, akikben a morbid humor iránti érzék tartotta a lelket annak idején, a világtörténelem megannyi halálos fenyegetésével szemben. Arról pedig, hogy eme áldásos érzék máig se húnyjon ki belőlünk, napról napra gondoskodnak az aktuális események. Túl sem lehetne élni őket morbid humorérzék nélkül.

Azzal együtt is nehezen.

Persze magam is kétségbe esem, amikor az újságban olvasom – ami már nem is újság –, hogy a magyar lakosság egészségi állapota aggasztó; 1985-ben a nyers halálozási arány 13,9 ezrelék volt...

No, aztán mégiscsak kuncogni kezdek legbelül, bárhogy is szégyellem, a következő mondatnál: ... „Ez a jelenlegi legmagasabb érték Európában."

Hát..., ha ez nekünk érték.

Éppen e „csúcs" radikális megfékezésére tartott ülést az Országgyűlés szociális és egészségügyi bizottsága, valamint a Hazafias Népfront Országos Titkársága. Az egészségvédelem átfogó nemzeti programjának a kidolgozásáról tárgyaltak.

A hírt sokadmagammal szívből üdvözöltem.

A rádióban szintén lelkes hangú kommentár hangzott el. Ebben ütötte meg a fülemet a következő megállapítás: „Felértékelődött az állampolgár." Már-már elöntött az öröm és büszkeség pírja a bejelentésre, már-már torkomon volt a diadalkiáltás: – Hurrá, felértékelődtem! – midőn megcsiklandott belülről a morbid kisördög okvetetlenkedő kérdésével: – Na jó, de mihez képest?

Hát, ez az. Nyilvánvalóan az élő állampolgár értékelődött fel a halotthoz képest. Ami érthető, hiszen az élő állampolgárok dolga javítani azon a rémes statisztikán, amit a holtak okoznak.

Brrr. Ilyen körülmények között nem is biztos, hogy vállalom az egészet.

Persze azt sem szeretném, ha itt csupán egy újabb elburjánzó divatos kifejezésről volna szó. A szóhasználatban annyi minden felértékelődik manapság, amiből kevés van. Az exportbevétel, a tartós tej, a parkolóhely... Most került ránk a sor, dolgos állampolgárokra? Na, akkor hát vegyük komolyan a felértékelődésünket és ne hagyjuk ott olcsón a fogunkat a magyar mortalitás harcmezején. Küzdjük le a rengeteg rizikófaktort és csökkentsük a halálozási okok számát.

S főleg legyünk vidámak. És csaljunk minél több mosolyt egymás ajkára az utcán, az üzletekben, a hivatalokban... A tipp jó, nemde? Mégis, amikor elmondtam egy ugyancsak felértékelődött állampolgár barátomnak, az csak annyit mondott: „Meg kell halni a röhögéstől..."

Hát ezért nem kerülünk mi jobb helyre abban a szomorú európai statisztikában. A morbid humorunkkal együtt.

Sas György

Volt-nincs

Erre az eseményre ezúttal alaposan felkészülnek nálunk. Mármint a bűvész világtalálkozóra. Mert nemzetközi trükkkonferenciát rendeznek jövőre Budapesten, amelyre több száz európai és tengerentúli mágust várunk fölcsigázva. Talán csak a vámosoknak fő a fejük, vajon milyen mutatványokkal rukkolnak majd ki a profi nagymenők a határon.

Itthon addig is lázasan tréningeznek az amatőrök. Ügybuzgalmuk, enyhén szólva, csodálatra méltó. Akad például közöttük, aki kétforintosokat tüntet el boszorkányos ügyességgel. Íme. Új sikerkönyvet árusítanak az aluljáróban. Anya kisiskolás gyermekét szalajtja: itt van hetven egység kemény magyar fizetőeszköz, ugorj, vegyél egyet! Pár perc múlva jön vissza a srác, kezében a kincs, hatvannyolc forint az ára. És hol van, fiam, a kettes? Elejtetted? Dehogy, anya, a bácsi nem adta vissza!

Amatőr mágus.

Volt-nincs. Szemérem.

Nem azért a két forintért, de néhány újság megírta: verekedéssel egybekötött verekedést észleltek nemrég, amelynek epicentruma állítólag az Üllői úti stadion lelátója. Nyilatkozik az egyesület elnöke, ő semmiféle bunyót nem tapasztalt, s ezt a rendezők, csakúgy, mint a klub más vezetői, megerősítik. A szurkolók tehát békében elvoltak egymással a Ferencváros–Békéscsaba meccsen. Még az sem kizárt, hogy virágot, de legalábbis csókokat cseréltek.

Balegyenes? Volt-nincs. Nem is volt. Csak nincs.

Vagy mégis? Mert ki tudja mivégre kutattak oly lázasan a vásárlók táskájában szeptember első napjainak egyikén, este hat óra tájban, a nagy Szent István körúti közértben. Olvasom: a kijáratnál vagy harminc-negyven kedves vevő csomagját egyszuszra, ám igen tüzetesen átvizsgálták. A szemtanú szerint enyhén megalázó volt az ügy, ráadásul az Üllői úti balegyeneseket itt sem találták.

Volt-nincs. Tapintat.

Alig bírok a büszkeségemmel. Trükknagyhatalom vagyunk. Nem is tudom: kell-e nekünk ez a nemzetközi bűvészsereg jövőre. Persze, ha tanulni jönnek, az egészen más.

Volt-nincs. Ellenvetésem.

Münz András

ALKATRÉSZELLÁTÁS

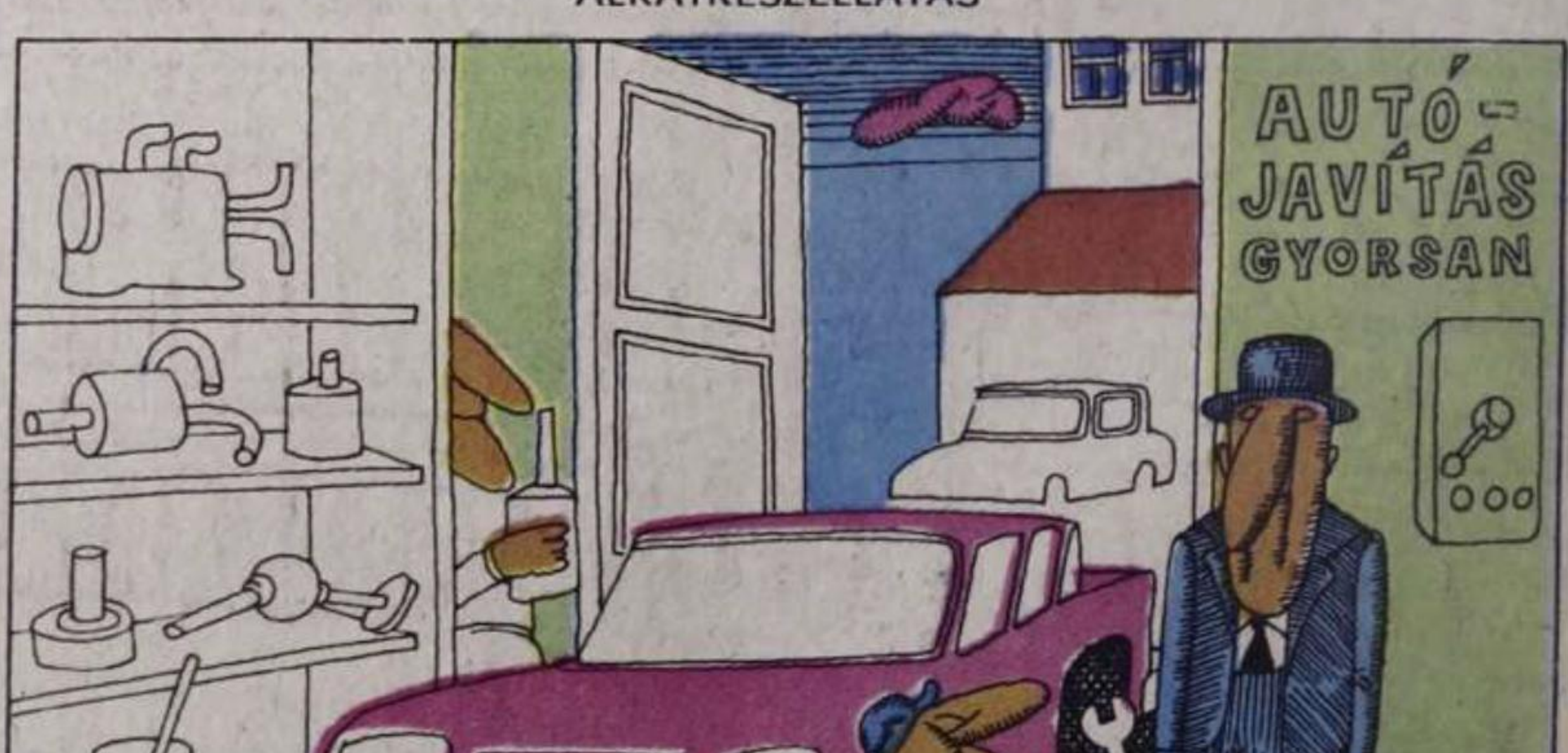

– Majd levélben megírjuk, ha össze tudjuk rakni a kocsiját!

LEHOCZKI ISTVÁN:

Más most...

ŐSZI CSÚCS

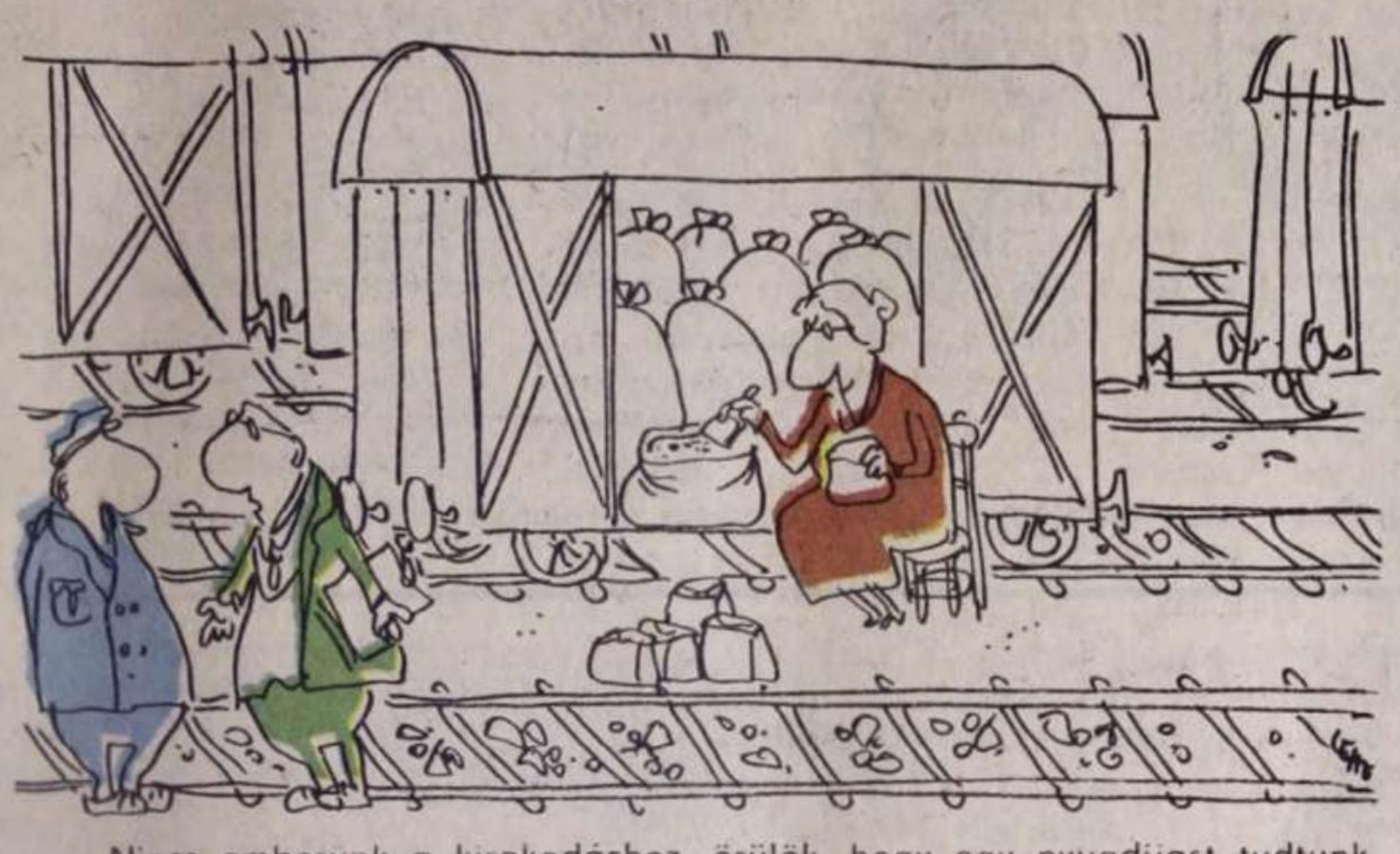

– Nincs emberünk a kirakodáshoz, örülök, hogy egy nyugdíjast tudtunk szerezni!

TÁPLÁLKOZÁSKULTÚRA

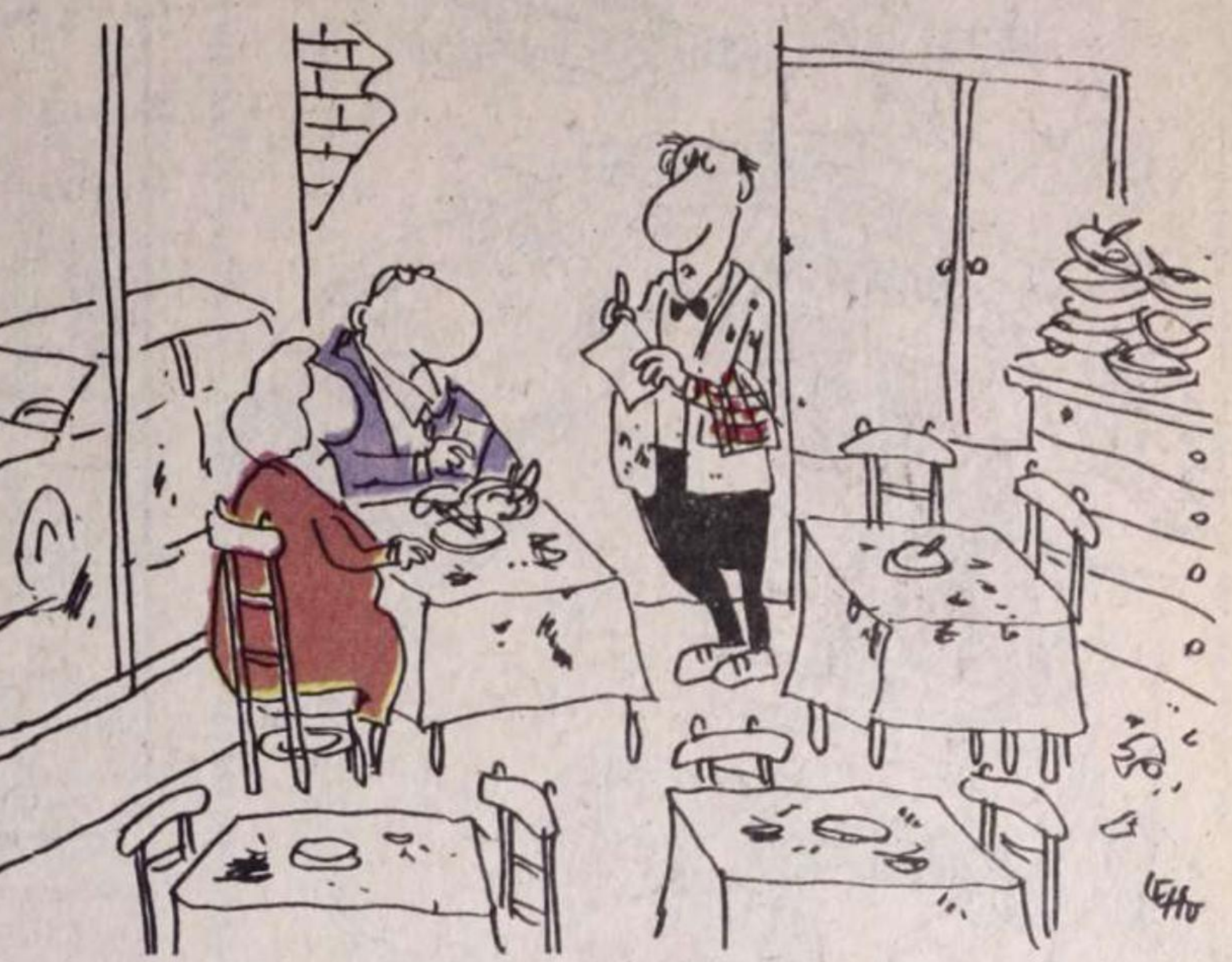

– Érdekes, irodalmi dokumentumok szerint, amikor Krúdy Gyula legutoljára itt járt a „Zöld kakas"-ban, semmi kifogás nem volt!...

SZAKKÉPZETT ELADÓ

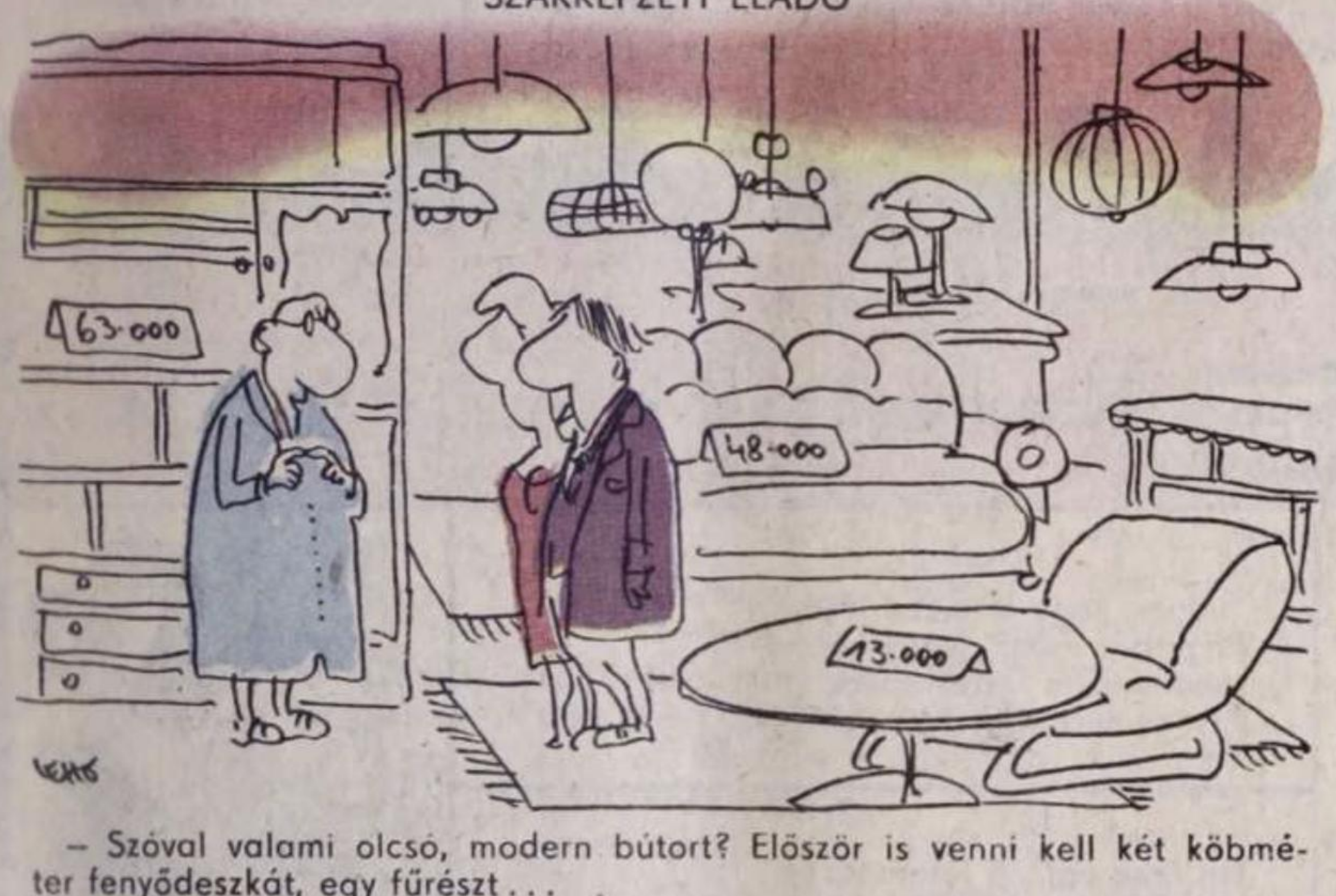

– Szóval valami olcsó, modern bútort? Először is venni kell két köbméter fenyődeszkát, egy fűrészt...

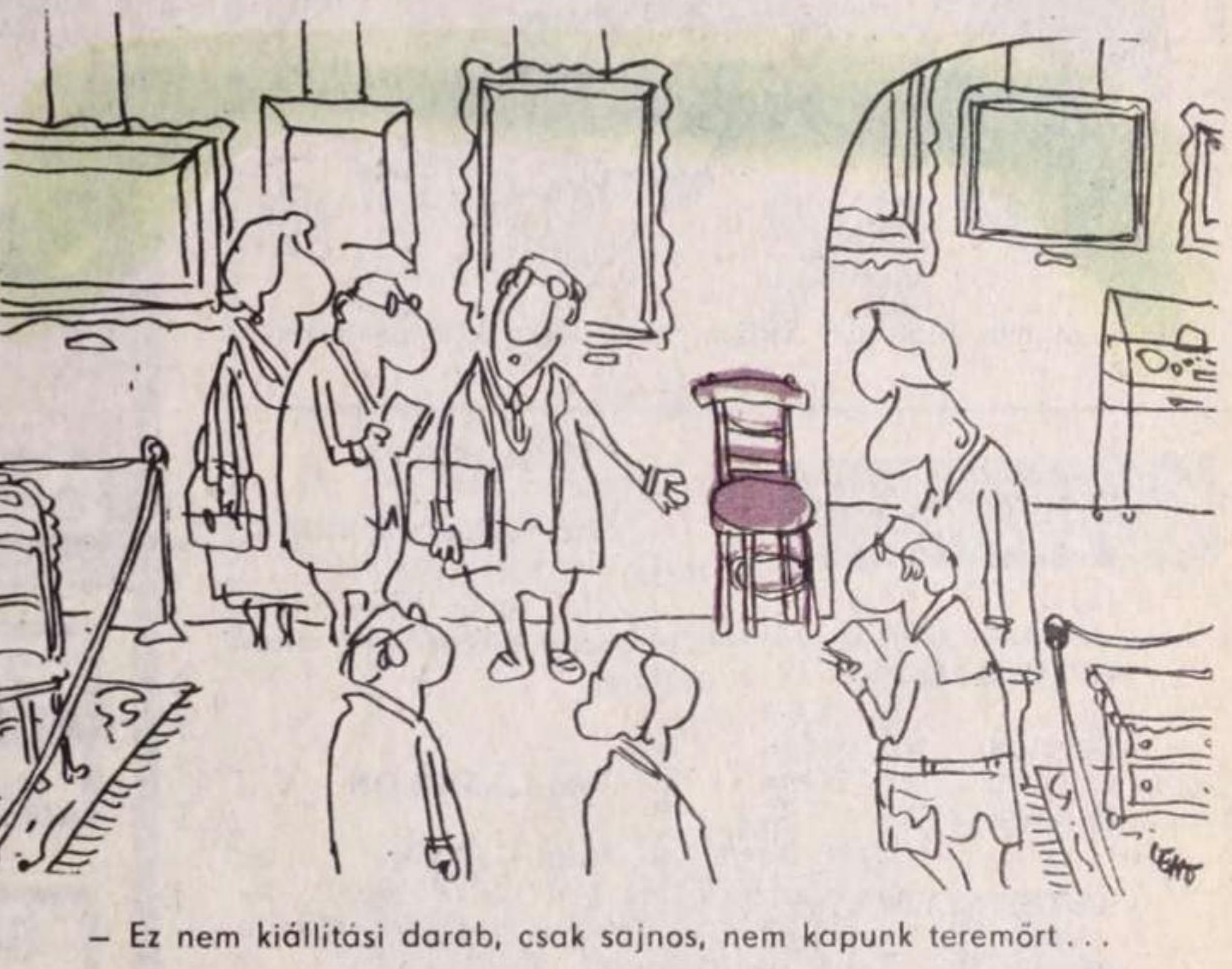

– Ez nem kiállítási darab, csak sajnos, nem kapunk teremőrt...

VÉGH ANTAL: KIFOGY6ATLAN

(A KÖNYV RÖVID TÖRTÉNETE)

Nemrégiben érdekes könyv jelent meg az utcai kultúra árusainál. Végh Antal legújabb, a fociról szóló könyve. Azok számára, akik nem tudták megvenni a művet, esetleg sajnálták rá a 68 forintot, ezúton ismertetjük a könyv rövid tartalmát, vagy ahogyan azt szakmai berkekben mondják: zanzásított változatát.

Tehát: Végh Antal, magyar író, több mint harminc kötettel a háta mögött nem utazik el Mexikóba a labdarúgó világbajnokságra. Itthon, televízión nézi a mérkőzéseket, de mivel ez nem elégíti ki, elolvas mindent, ami a Mundiallal kapcsolatos. Kényelmes karosszéke van és nagyképernyős televíziója, szereti a magyar labdarúgást.

A főhős, Végh Antal egy idő után — a szovjetektől bekapott hatodik gólt követően — elunja az üldögélést: felkel és jár.

Itt kezdődik a cselekmény. Hamarosan újabb szereplők lépnek a színre, de ők sem járnak jobban. A karosszék még mindig kényelmes, bár a televíziós közvetítésbe időnként bosszantó hibák csúsznak.

Ahogy szemünk előtt egyre inkább kibomlik a történet, úgy érezzük, miként gyúl a magyar író szívében olthatatlan szeretet a magyar labdarúgásban dolgozók iránt. Mezey Györgyöt például annyira megkedveli, hogy fiává akarja fogadni. Néhány kalandos fordulat után azonban ez a terv kútba esik: Mezey közli az íróval, hogy nem áll módjában apjának tekinteni, mert pontos napirendje van és abba nem férnek bele ilyen úri huncutságok.

Végh Antalt nem olyan fából faragták, hogy könnyedén lemondjon terveiről. Igyekszik magát megszerettetni a Mexikóban részt vett magyar labdarúgókkal: felsőfokú jelzőkkel illeti őket, néhányat közülük a keblére ölel, másokkal kezet fog, de a siker még várat magára.

Az író bánatában tésztát eszik, szándékosan növeli a saját telefonszámláját, majd végső elkeseredésében Bécsbe megy, ahol az ottani Mátyás pincében Nyilasi Tiborral beszélget.

A regény ettől kezdve más szálakon fut tovább. Végh Antalt felhívja telefonon Buda István és rá akarja beszélni, hogy készítsen vele interjút. Az író azonban nem áll kötélnek, sőt, a további rábeszélésnek sem enged, s még élvezi is a dolgot, tudja, a hívó fél fizeti a telefonszámlát. Buda István ekkor 21 válaszból álló írást juttat el az íróhoz, azzal, írjon a válaszok elé olyan kérdéseket, amilyeneket csak akar. Végh Antal nem oda Buda felkiáltással felveszi íróasztaláról a válaszokat és egy Skála-kópé feliratú nejlonzacskóba helyezi, majd az egészet agyonmellőzi.

Ekkor kopognak Végh Antal szerény kis hajlékának ajtaján. A síró Szepesi György kér bebocsátást. Elmondja, nem élné túl, ha kimaradna a könyvből, sőt, anyagi áldozatoktól sem riad vissza. Az író először mérges lesz, később sikerül megállapodniuk. Elmennek egy éjszakai mulatóba, s málnaszörp valamint aszpikos szendvics mellett idézik fel a régi szép időket, amikor megfogadták, hogy soha többé nem állnak szóba egymással. Egy kicsit szkandereznek, de Szepesi állja a szavát: kifizeti a málnaszörpöket és a szendvicseket.

A történet a végéhez közeledik. Végh Antal visszautasítja a felkérést, hogy öltse magára a válogatott kapusának a mezét, s nem járul hozzá ahhoz sem, hogy a sportújságírók szavazatai alapján őt válasszák az Év Játékosának. Ő a maga részéről Nagy Antalra, Bognár Györgyre és Kardos Józsefre szavaz, s akárcsak Mezeyt, őket ugyancsak megpróbálja fiaivá fogadni. Ezúttal is kudarcot vall: a három játékos kifogásolja, hogy Végh Antalnak kevés a haja és ebben a nehéz helyzetben ahelyett, hogy a megoldáson törné a fejét, almát termeszt.

A kalandos, fordulatokban bővelkedő történet természetesen hepienddel ér véget. Végh Antal visszaül karosszékébe, ráébred arra az ősi magyar igazságra, hogy mindenhol jó, de a legjobb otthon. Életének hátralevő részét a tévénézésnek szenteli.

Sokan keresik, ajánlatokkal halmozzák el, hogy miről írjon, de ő elzárkózik ezektől a tippektől; kedvenc karosszéke fölött, a falra akasztva lóg a Magyar Labdarúgás dedikált önarcképe.

Az író sejtelmesen mosolyog a bajusza alatt, s mindez azt sugallja, hogy kifogy6atlan az ötletekből.

Föld S. Péter

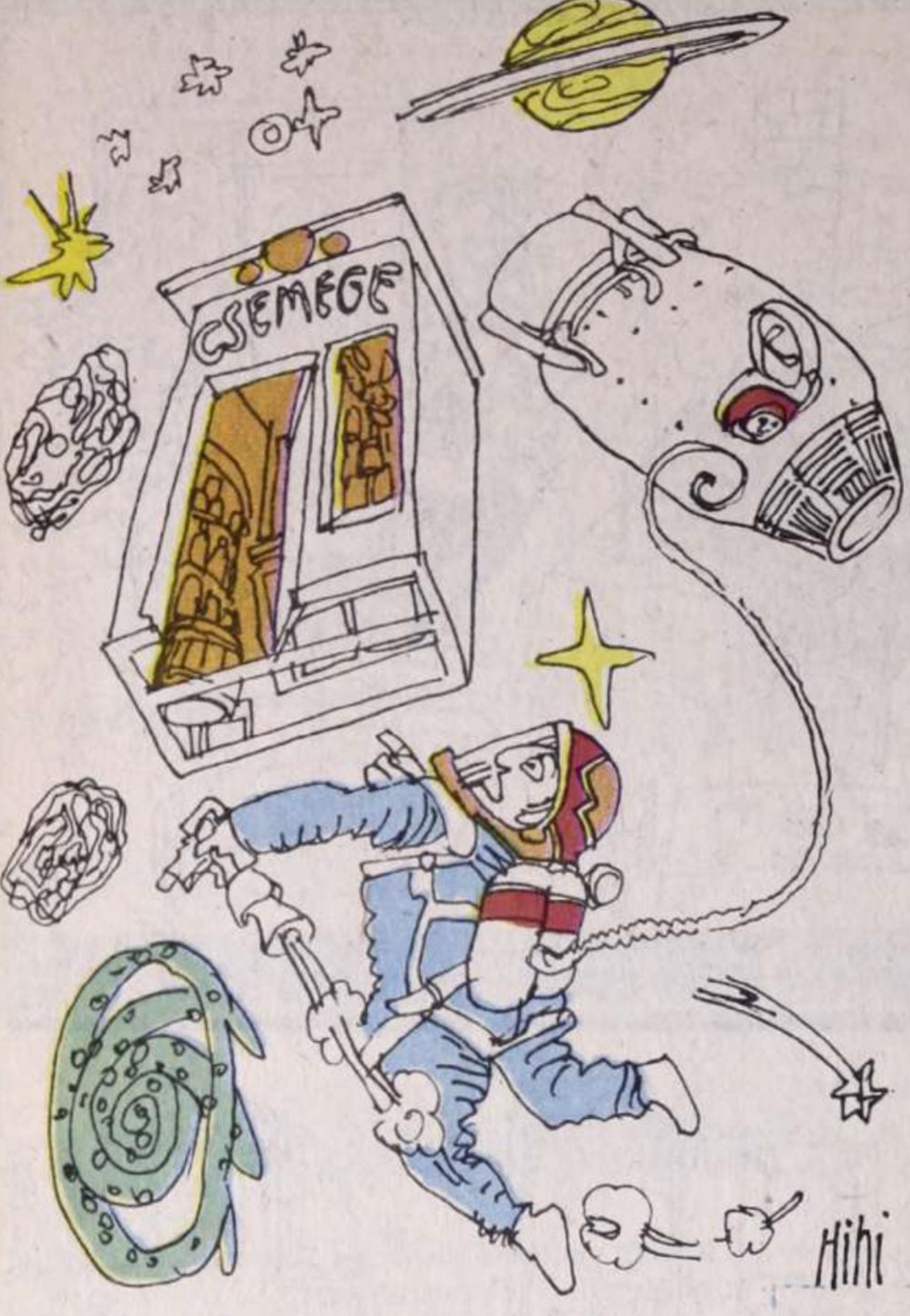

– Most már legalább tudom, hová lesznek a pesti kisboltok...

SZILÁNKOK

MATUZSÁLEM

— Egyetlen szenvedélyem van: az élet. Nem tudok leszokni róla.

KÉTES ELEM

— *Hatóságilag kitiltottak Budapestről. Most kénytelen vagyok vidéken lopni.*

ÖNBIZALOM

— Ma kezdő író vagyok, de higgye el egyszer még érettségi tétel leszek.

MEGSZOKÁS

— *Minek vegyek fel új titkárnőt? Már úgy megszoktam Irénke helyesírási hibáit.*

REMÉNYTELENSÉG

— Reménytelenül szerelmes voltam Editbe. Ma végre enyém lett. Mennyivel több örömöm volt a reménytelenségben!

JELENTÉS

— *Büszkék lehetünk eredménytelenségünkre, hiszen a konkurens üzemnél ez sokkal nagyobb.*

MODERN MŰVÉSZET

— Ért ön a modern művészethez?

— Nem értek, csak művelem.

HUMORISTA

— *Miért olyan rosszkedvű?*

— *Ma még huszonhét kacagtató viccet kell kitalálnom.*

VILLAMOSON

— Nem adnád át az ülőhelyed? Körülbelül ötven évvel vagyok idősebb nálad.

— Mindig csak az az udvariasság! Már bánom, hogy feleségül mentem hozzád!

FELVÁGÁS

— *Miért ég nálatok gyönyörű napsütéses időben déli 12 órakor a villany?*

— *A két lányunkat szépen férjhez adtuk, én meg a férjem is jól keresünk. Ma már megengedhetjük magunknak...*

BÉKEBELI

— Ha hiszi, ha nem, ezt a cipőt tizenegy éve hordom és semmi baja.

— Melyik üzletből való?

— Nem tudom. Örököltem. Még a nagyapám vette 1907-ben.

KORRUPCIÓ

Három kívánságodat teljesítem — mondta a mesebeli tündér.

— *Teljesítse négy kívánságomat és én hajlandó vagyok ebből leadni kegyednek húsz százalékot.*

Galambos Szilveszter

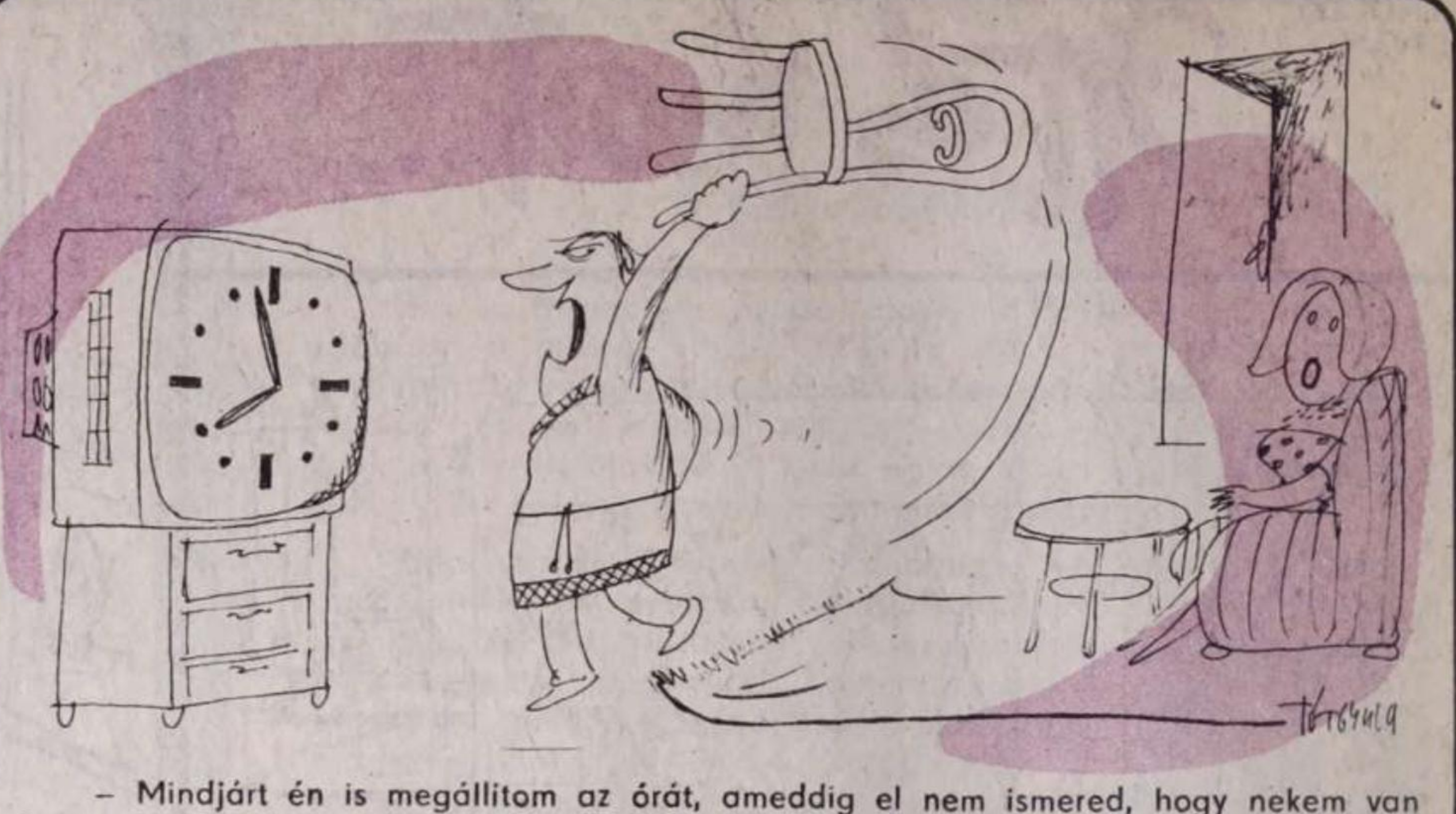

– Mindjárt én is megállítom az órát, ameddig el nem ismered, hogy nekem van igazam!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— *Ne haragudj, drágám, hogy ilyen későn jöttem haza, de találtam valami érdekeset...*

— *Mi az az érdekes, amit találtál?*

— *Egy teljesen új kocsmát!*

...

Diszkóban:

— Nagyon köszönöm a táncot, kisasszony!

— Miféle táncot? Én csak a ruhatár felé furakodtam...

FÜLÖP GYÖRGY:

OKTÓBER

Köszöntsük egymást gyerekek

29 HÉTFŐ Mihály	Tudom, hogy a lelked, Mihály (légy bár csóró avagy király), soha sincs a nőktől távol, Hisz te sem vagy Mihály, fából.
30 KEDD Jeromos	Ne keseregj, jó Jeromos, hogy az utcád kissé romos! Vakolattól ne félj nagyon, pont Jeromost csapna agyon?
1 SZERDA Malvin	Vigyázz, Malvin, jön a kanyar! (E vén vicc már kissé fanyar) elég volt a sok kanyarból, béke legyen. ne karambol!
2 CSÜTÖRTÖK Petra	Energikus kislány Petra, csak mattra megy, sohse pattra. Úgy játssza az élet-sakkot: te kapod az idegsokkot.
3 PÉNTEK Helga	Toronyházban Helga, hallga: nászéj hangja búg a falba.. Vékony a fal, mint a papír, Vigyázz, Helga, nem vagy fakír!
4 SZOMBAT Ferenc	Nőd mérgesen faggat, Ferenc. merre jártál? Elmúlt kilenc! – Géemkáztam éjjel-nappal... – – Süvölt a nej: rúzsos nyakkal?!...
5 VASÁRNAP Aurél	Aurélius egykor császár... Nevével most Aurél mászkál. Mint egykor a büszke Róma, Aurélt szül a magyar róna.

VÁSÁROLJON OKMÁNYBÉLYEGET

— Kezeit csókolom és-valamint jónapot is kívánok! — harsogta Csőváz Ede, amikor belépett az ügyfélszolgálati irodába. Valahol hallotta, hogy a problémák intézésére kiváltképp praktikus, ha az ügyfél derűsen, ám határozottan viselkedik. A recept bevált, a tanácsi kartársnő tüstént elmosolyodott:

— Lego Elvira vagyok, miben lehetek a kedves állampolgár szolgálatára? Van például okmánybélyeg nálam, minden címletben.

— Kösz, kösz, e pillanatban éppen nincs szükség rá — mondta derűsen, ám határozottan az állampolgár.

Ügyintéző Elvira sajnálkozott.

— Kár, de ha nem, hát nem. Esetleg ebadó? Anyakönyvi kivonat? Ingatlanátírás?

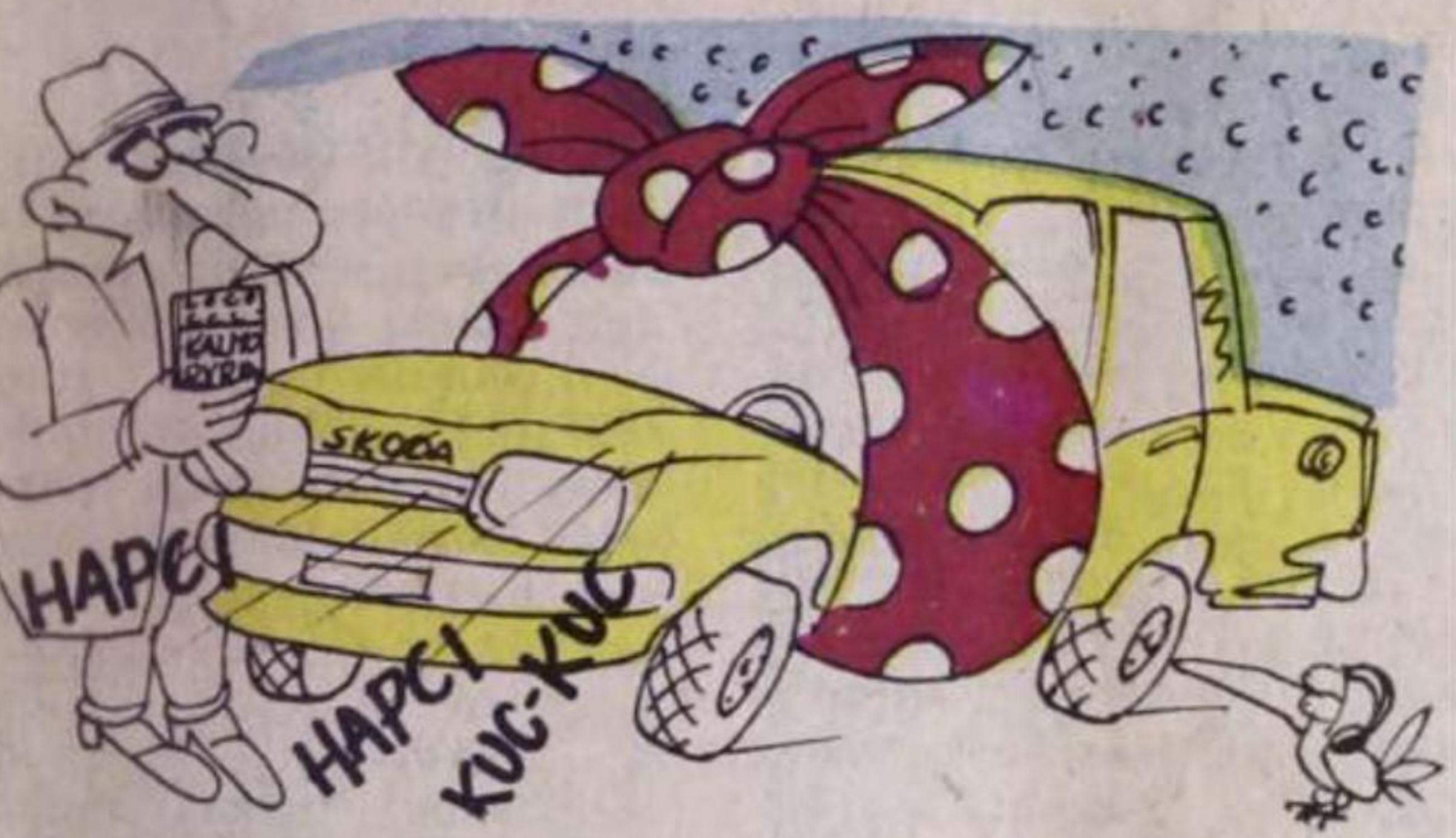

— Kutyám még nincs, anyakönyvi kivonatom már van, az ingatlan viszont majdnem stimmel, ugyanis lakást cseréltem, tegnap költöztem.

— Gratulálok — bólogatott Elvira kartársnő — ön egy boldog ember, de akkor mit keres itt?

— Hát ez az! — sóhajtott egy mélyet Csőváz Ede. — A régi lakásomhoz volt garázs, a mostanihoz nincs. Az utcán áll a Skodám és jön a tél...

— Na és? — vonta fel szépen ívelt szemöldökét Lego Elvira. — Én még sohasem hallottam influenzás Skodáról. Ha majd havazik, legfeljebb egy kis kalmopyrint tesz az üzemanyagba.

— Hehe — erőltette a nevetést Csőváz Ede — össze tetszik keverni a járgányt és a járványt. Nem is az a baj kezicsókolom, hogy tüsszögni fog a kocsim, hanem korán sötétedik, jönnek a gazemberek, letörik az antennát, kilyukasztják a gumikat, lila festékkel rászpréjezik az oldalára, hogy „hüje", így, pontos j betűvel...

Az ügyintézőnő tanácstalanul tárta szét karját. — Kedves állampolgár, sajnos kívülesik a hatáskörünkön, hogy a garázda elemeket megtanítsuk helyesírni.

Az állampolgár sietve magyarázkodott. — Ó, erről szó sincs, csupán az a szerény kérésem lenne, hogy a Skodát az udvaron tárolhassam éjszakára.

Elvira csendesen ingatta mélyszőke fejét. — A hatályos jogszabályok kimondják, hogy ilyen ügyekben először a lakóbizottsági elnököt kell felkeresni, aztán valamennyi lakó hozzájárulását megszerezni...

Még aznap este Csőváz Ede becsöngetett a földszint 1. ajtaján. — Ismeri ön a lakóbizottsági elnököt? — kérdezte a kisablakon kibandzsító bérlőt. — Uram — hangzott a válasz —, én ismerem az amerikai elnököt a tévéből, ismerek egy tsz-elnököt Bács megyéből, és ismerem a Sárkányeregető Egyesület elnökét Tokodról, de azt az elnököt, akire ön kíváncsi, nem ismerem.

Csőváz Ede illedelmesen megköszönte a kimerítő tájékoztatást és kopogtatni kezdett a szomszédos lakás ajtaján, mert a csengő nem szólt. Egy töpörödött néni jelent meg a küszöbön, de kérdésére úgy nézett rá vissza, mint valami molyrágta zoknira. A harmadik lakásból világosság szűrődött ki, de a csengetésre nem nyitották ajtót, mire Csőváz az öklével néhányszor megkocogtatta üvegét. Egy egészen ifjú férjnek kinéző hústorony jelent meg a küszöbön, mögötte egy még lengébben öltözött asszonyka ácsorgott. — Kérem, én itt új lakó vagyok és keresem a lakóbizottsági elnököt — hadarta Ede lakótárs.

Az ifjú férj — nem lehetett több másfél mázsánál — végigmérte látogatóját. — Ha mégegyszer ilyen ócska trükkel jön kukkolni a feleségemet, úgy kipofozom a házból, hogy eltartási szerződést köthet a traumatológiával — dörögte.

Mielőtt a kétlábon járó betonerőd rászakadt volna, Csőváz Ede sürgősen odébbállt. Még három estén át próbálkozott a családlátogatásokkal, a lakóbizottsági elnökről semmit sem tudott meg, viszont további ígéreteket kapott nagy-nagy verésre. Ujra felkereste hát az ügyfélszolgálatot.

— Kezeit csókolom, eltűnt az elnök — rikkantotta —, Lego Elvira azonban baljós arckifejezéssel mustrálgatta. — Ön ugyebár Csőváz Ede?

— Itt kapjak lumbágót, ha nem az vagyok!

— És hol fekszik az ön lakása?

— A Kuplung utca huszonegyben fekszik...

— Na persze — mondta fakó hangon Elvira ügyintéző. — Tegnap az igazgatási osztályunk abból a házból kapott levelet. Az összes lakó aláírta. Az áll benne, hogy bizonyos Csőváz Ede nevű új lakó garázda módon viselkedik, dörömböl az ajtókon, szemtelenkedik. Tisztelt uram — emelte fel hangját Elvira ügyintéző —, ön hamarosan megkapja a határozatot arról, hogy a szocialista együttélés szabályainak megsértéséért, a házirend felrúgásáért háromezer forint bírságot fizessen be. Amennyiben a határozattal nem ért egyet, fellebezését el kell látnia ötven forintos okmánybélyeggel. Van nálam, kér egyet?

Fekete Gábor

REFLEKTORFÉNYBEN

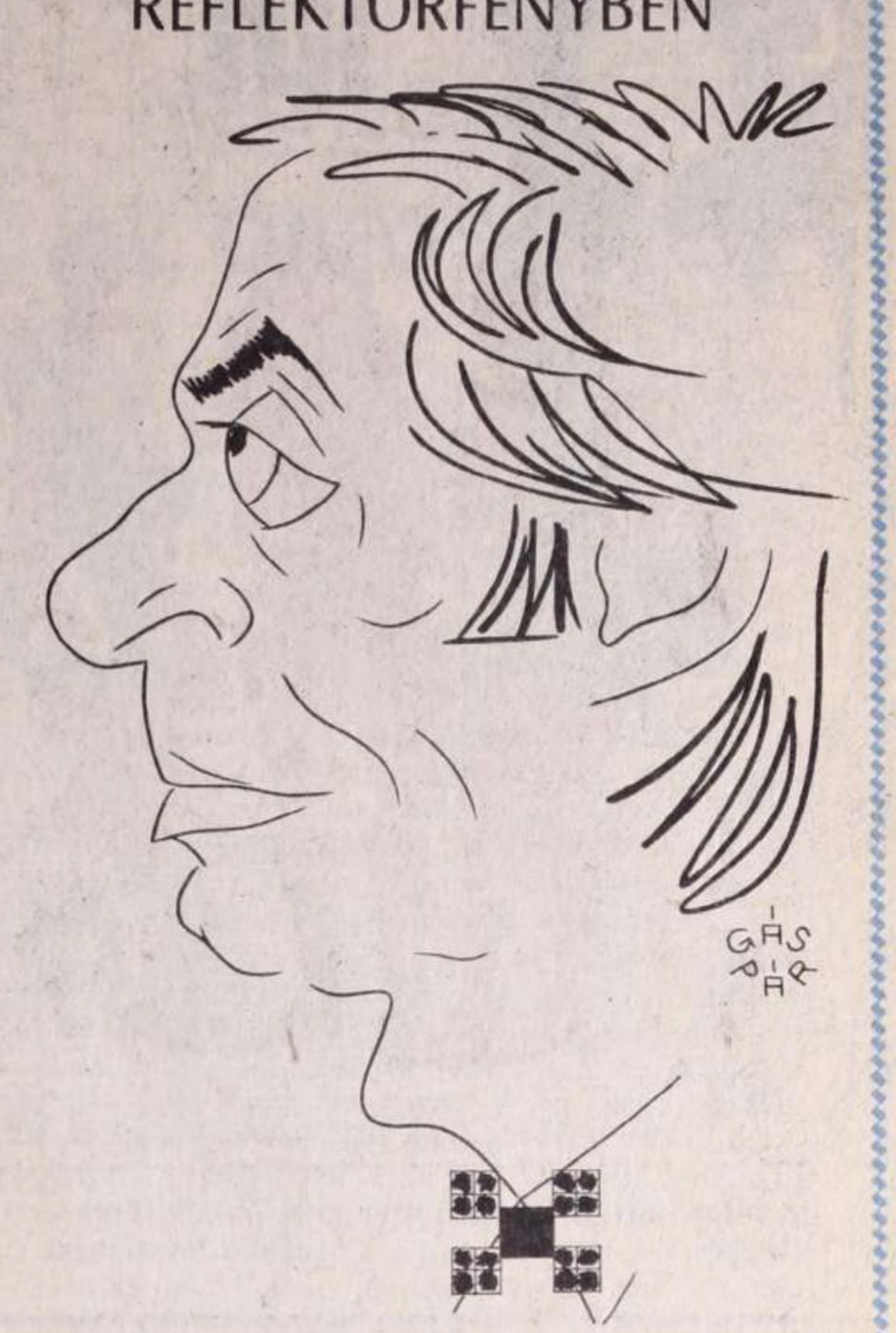

RUBIK ERNŐ,

aki a „bűvös négyzetek" című új játékával megint négyzetesen veti a világsikert. De azért a kocka nincs elvetve...

HADICSEL

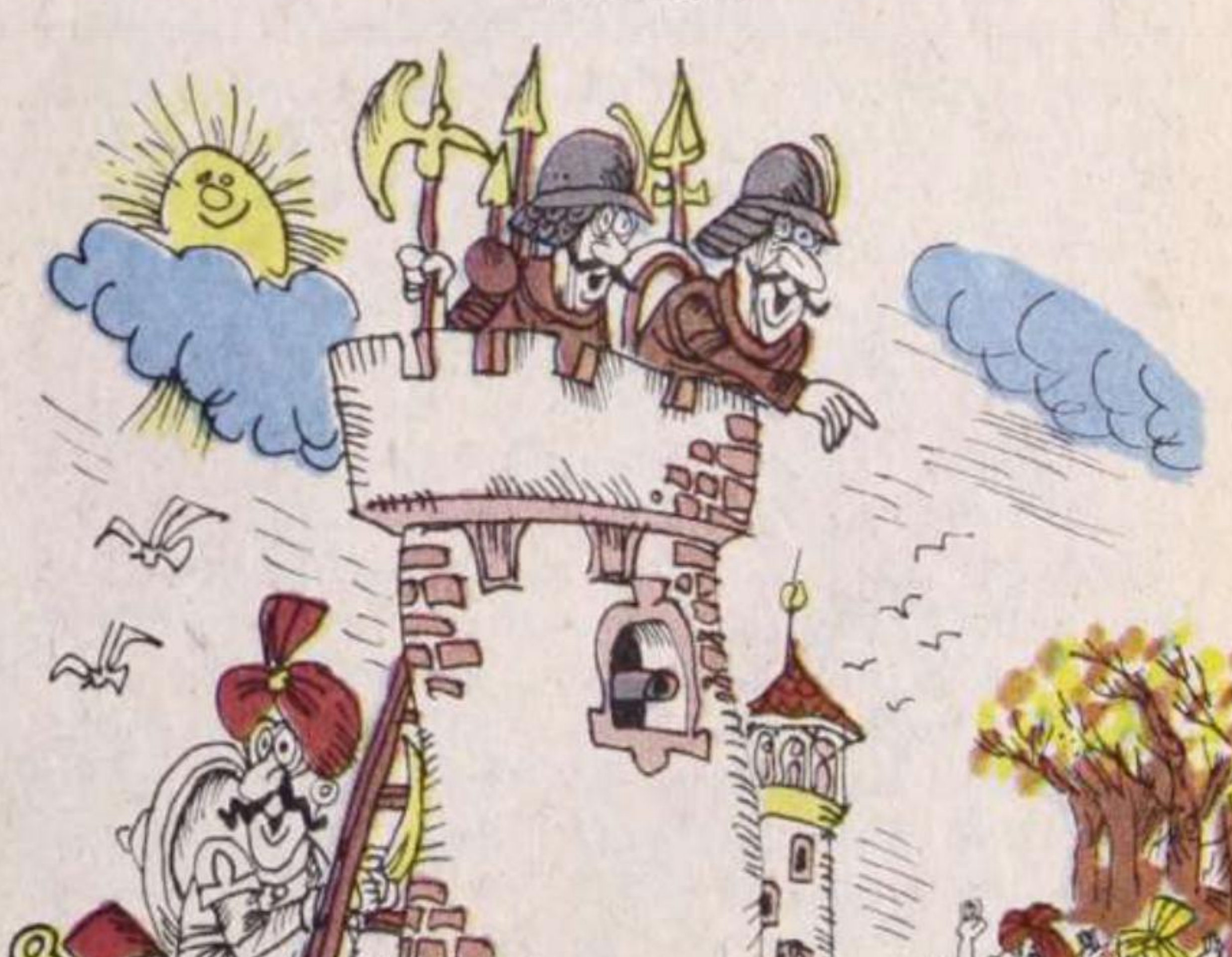

Takarókat exportálunk Nyugatra

VALAMIVEL HOSSZABBAT A HAZAINÁL?

VÁLLALKOZÁS

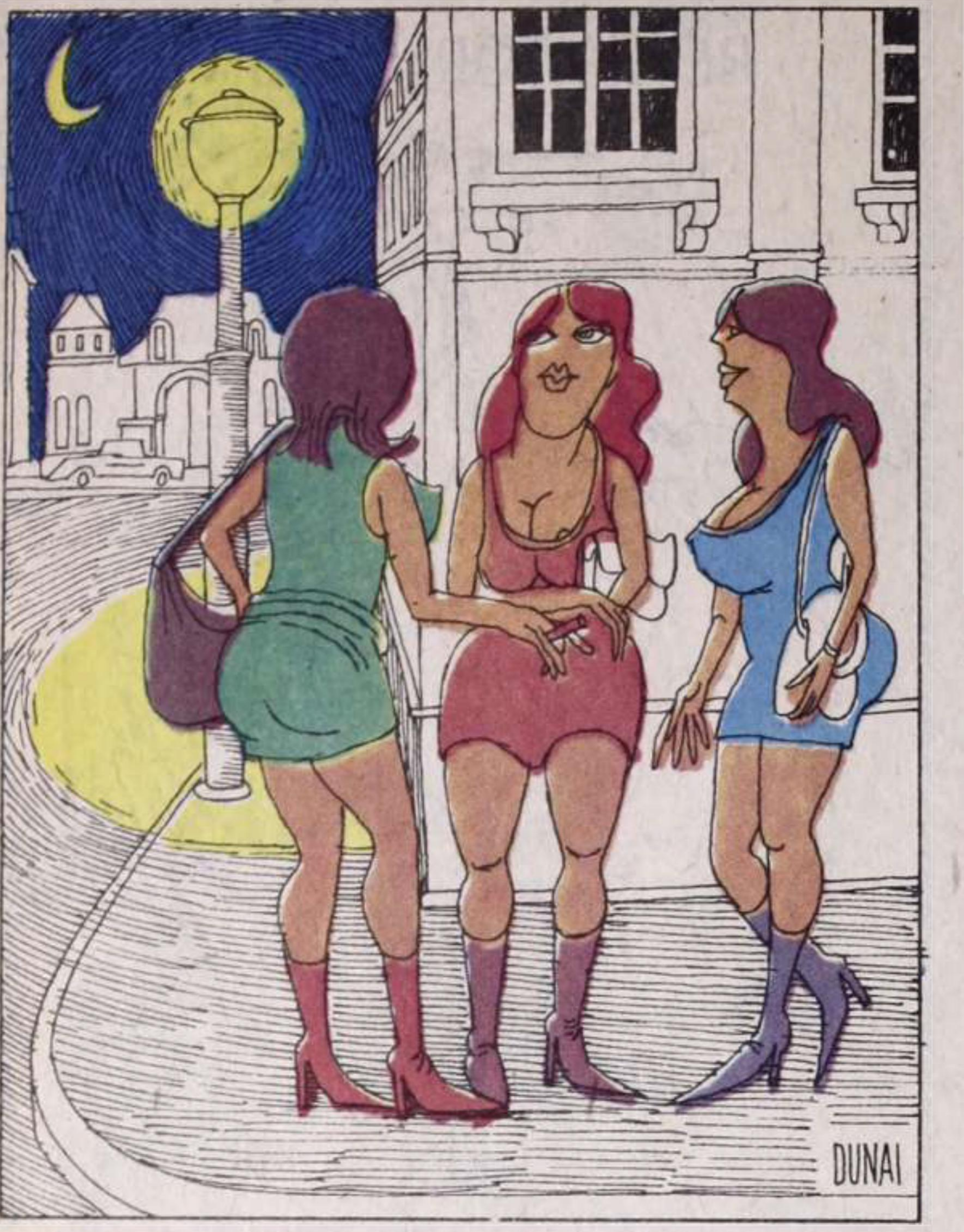

– Lányok, úgy gondolom, kibocsátjuk a „Rákóczi tér I." jelű kötvényt.

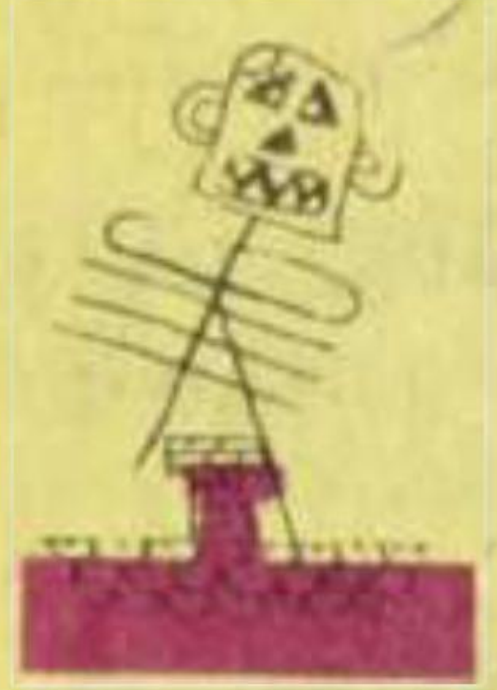

Szavazott már a Bádog Antennára?

ZENEI FEJTÖRŐ

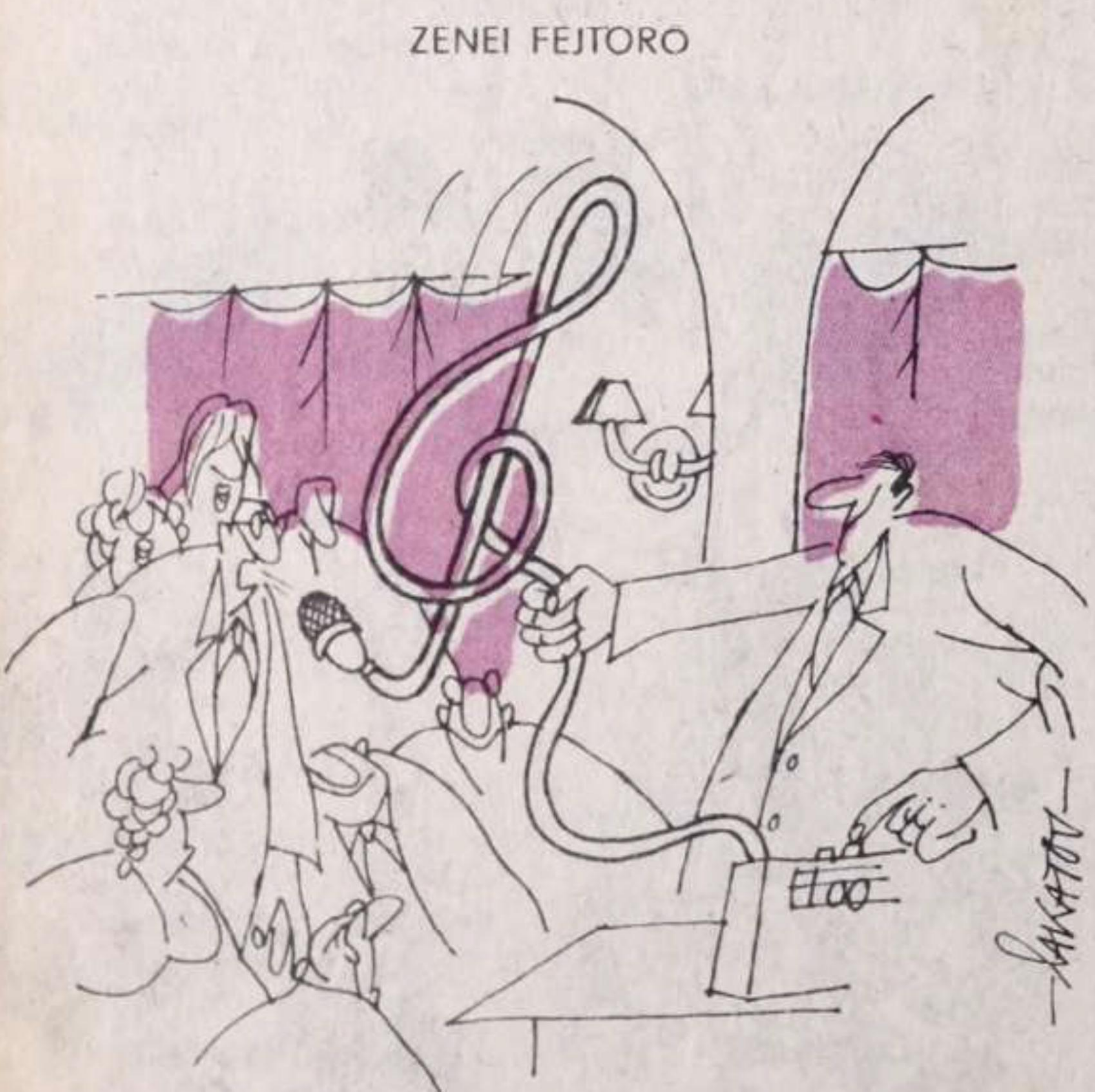

Mi van, ha a
belkerminiszter
új típusú Ladán közlekedik?

Megy a Juhár Szamarán

Félkrajcáros kritika

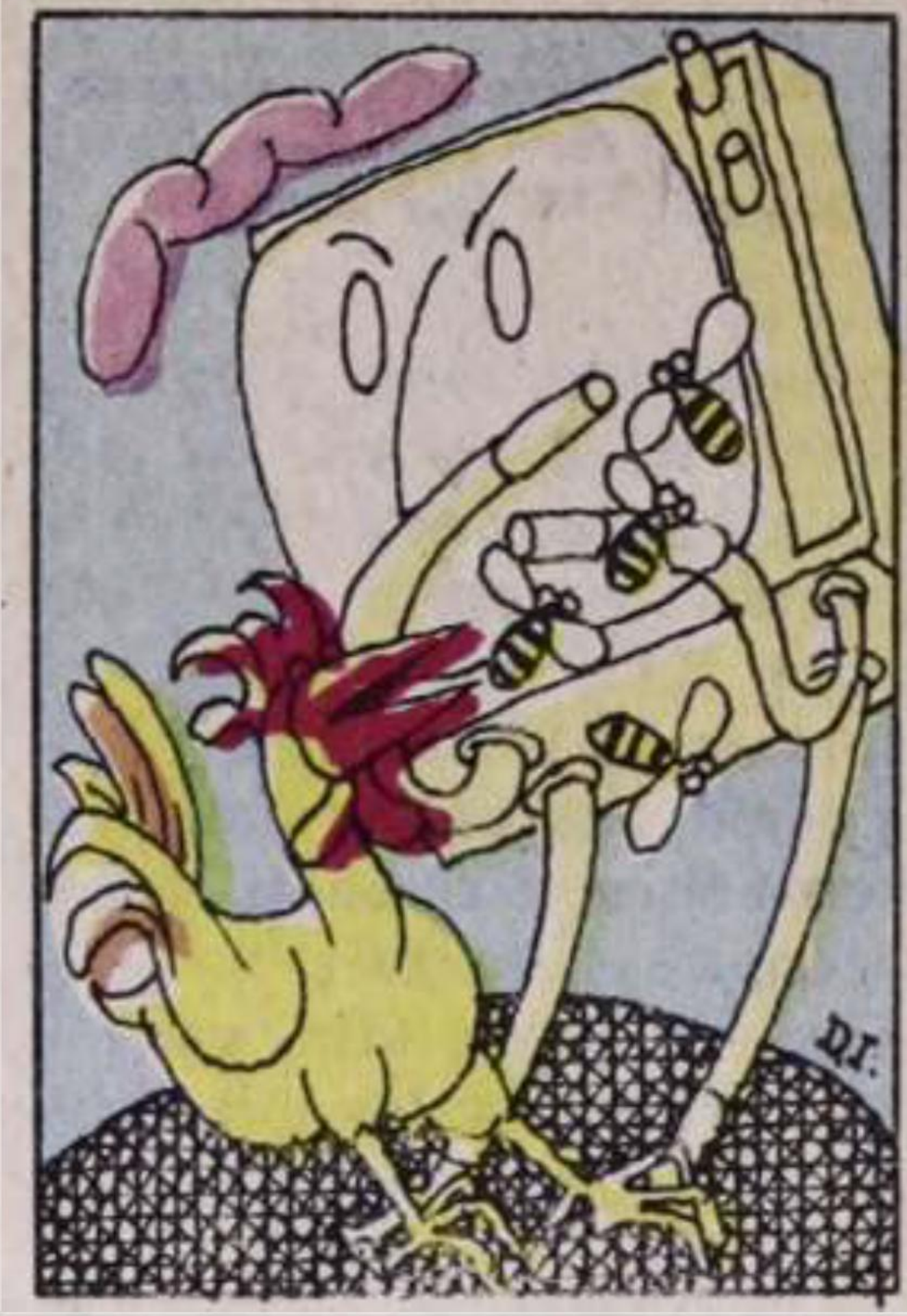

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Jobban járna, szerkesztő úr, ha a feleségemmel ülne le diskurálni, olyan jókat mond mostanában, hogy magam is elírigylem tőle, néhány odavetett szóval találóbban értékeli a látott műsorokat mint a hivatásos kritikusok. Vasárnap este, amikor a hosszú, nyúlós hétvége után kikecmeregtünk a fotelból, csak annyit mondott: a televízió is olyan lesz már lassan, mint Szabóné. Szomszédom Szabó szeretett hitvesének szokása ugyanis, hogy negyedórákig búcsúzik mielőtt elmenne tőlünk, ötször-hatszor elköszön, de mégsem távozik, mert folyton eszébe jut még valami, többnyire lényegtelen, jelentéktelen, érdektelen dolog, mi meg csak állunk az előszobában, egyik lábunkról a másikra nehezedünk, szeretnénk már kívül tudni az ajtón. Azt mondják, a televízió formálja, neveli nézőit. Fordítva van ez már, szerkesztő úr, a néző formálja a televíziót, saját képére és hasonlatosságára. A közönség kegyeit keresendő, szinte minden műsorba becsempésznek kiskutyát, újszülöttet, mennyegzői képeket. És kínosan kiszámított közvetlenkedéssel igyekeznek meggyőzni bennünket arról, hogy a tévébeliek is csak olyan emberek, mint mi magunk. Ennek bizonyításaként Feledy úr rétest falatozott, Regős szerkesztő úr seresrezsőzött: hajdani bárzongorista múltját felemlegetve ütögette a billentyűket, közben Szegvári Katinka elandalodva énekelte hozzá a Szeressük egymást... Istenem, még megérjük, hogy a Stúdió '86-nak egyszer az Akácos út lesz a szignálja... Ne értsen félre, szerkesztő úr, én is díjazom a tömegkommunikáció emberközelségbe férkőzési törekvéseit, ha jól fejezem ki magamat, de más itt a baj. A mérték, szerkesztő úr, hogy mikor mennyi az elég és mennyi a sok. A Hétvégében, annyi más mellett, sok szó esett a konfekciós mérettáblázatról, a riporter urak sokat és joggal kifogásolták. Nekem viszont az a kajánság motoszkált az agyamban, hogy az ottani szerkesztő uraknak is elkelne valami sajátos mérettáblázat, mert bizony elég lötyögősre szabottak a műsorok. Ezt a Hétvége zárszaván is érezni lehetett, a fáradtságtól bakizó riporterek, a békésen bóbiskoló riportalanyok érdekében is jó lett volna előbb, legalább a kiszabott határidőre befejezni a búcsúzkodást. De a szegény néző bánatára minden helyszínen eszébe jutott valakinek valami lényegtelen, így aztán a sok csip-csupolás, szabónéskodás miatt 16 perccel lett hosszabb a műsor... Bár péntek este a Gyémántpiramis pontosan 21.50-től 23.00-ig tartott, úgy, ahogy azt a műsorújságban jelezték, mégis hetven perccel hosszabb volt a kelleténél. Sommásnak véli az ítélkezésemet, szerkesztő úr? Meglehet. De unom a vásári szemfényvesztést, a félkarú rablók csattogtatására, meg az időjárás-jelentésre emlékeztető gyermekded technikai trükköket. Csak arra volt jó az egész, hogy megnehezítse a néző dolgát...

— Edisont egykor meglátogatták ismerősei, s elámultak a technika minden vívmányával felszerelt lakásán. Csak azon lepődtek meg, hogy a kertbe vezető vasajtó milyen nehezen nyílt. Egy Edison kertjében önműködő ajtók volnának stílusosak, mondták maliciózusan. Én erre a találmányomra vagyok a legbüszkébb, felelte a Mester, mert valahányszor valaki nagy nehezen kinyitja a vasajtót, ötven liter vizet húz fel nekem a kerti rezervoárba...

— Köszönöm, de tele van a rezervoárom... Valami épkézláb mesét is szeretnék kapni a sok kattogás-csattogás mellett. Nejem aznap este szintén jót mondott: sokszor egy félkrajcár többet ér, mint egy egész piramis. A kiskakas gyémánt félkrajcárjára gondolt, a híres-kedves mesére. Ebben a kalandosnak nevezni merészelt filmben egy egész piramisnyi gyémánt sem tudott lázba hozni, ellenben a kiskakas és a török szultán hadakozása mindmáig megdobogtatja a meséből kinőtt felnőtt szíveket is, pedig ott csak félkrajcár a tét. De abban a mesében volt, van szellem, s találmány. Micsoda szenzációs trükk: amikor kútba dobják a kiskakas begyébe szívja a vizet, amikor tűzbe vetik kiengedi a vizet, hogy eloltsa a lángot Darazsak közé dobják: begye benyeli a bogarakat, hogy kellő időben a szultán képébe röptesse onnan...

— Milyen jó is a kiskakasnak! Mi bezzeg hiába adjuk ki ami a begyünkben van, attól nem pusztul se tűz, se víz, se darázs...

Radványi Barna

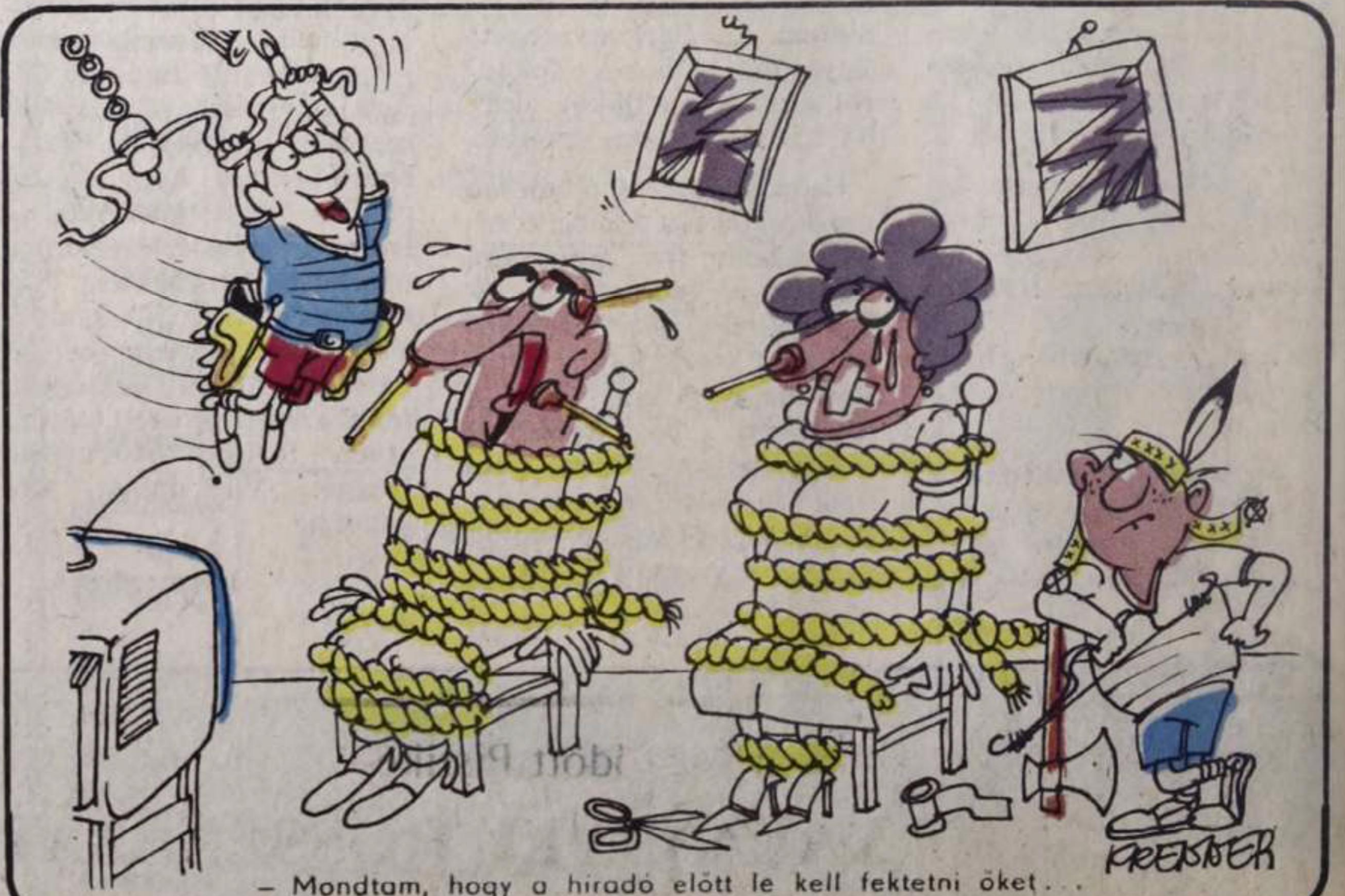

– Mondtam, hogy a híradó előtt le kell fektetni őket...

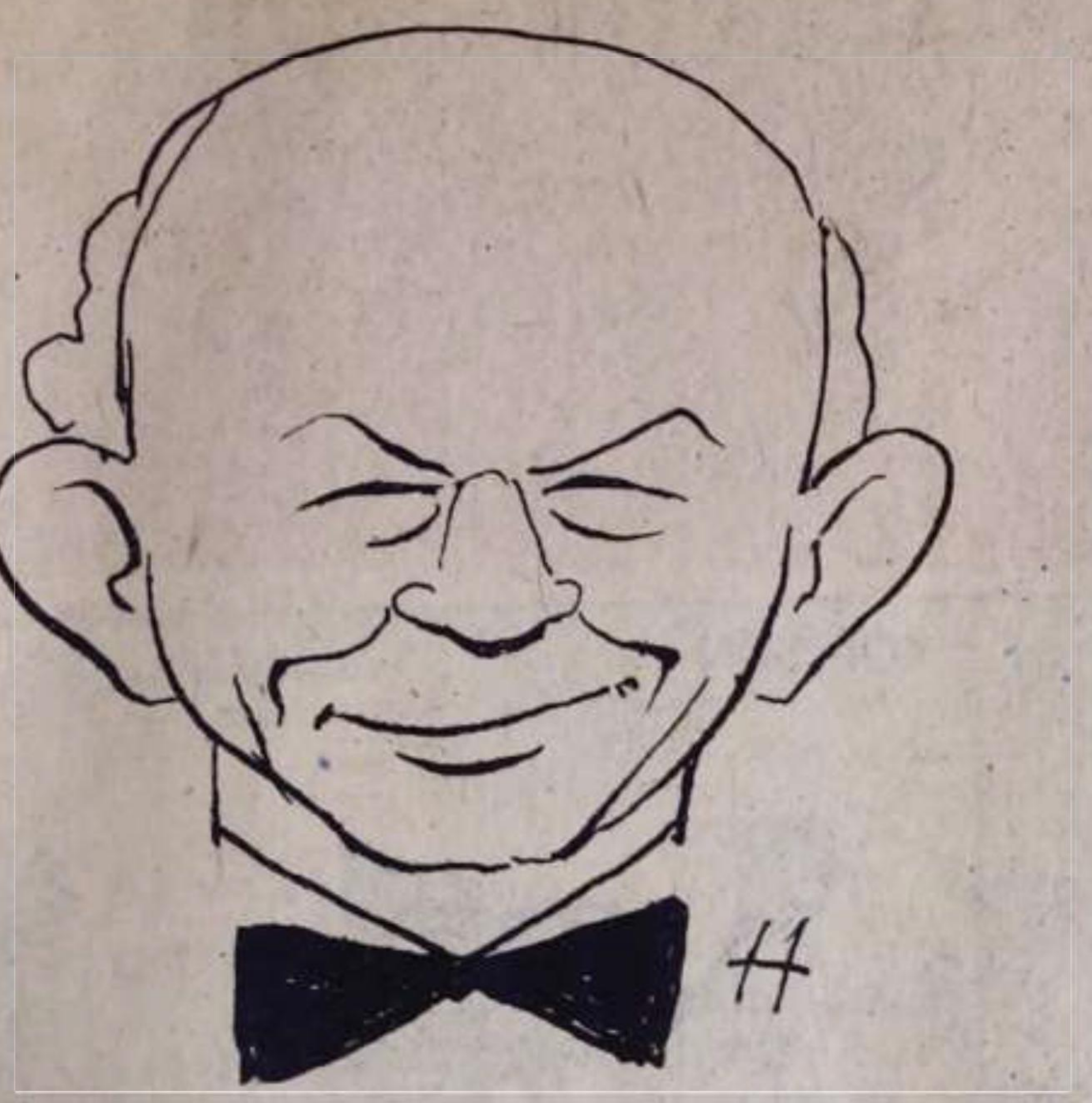

A konferanszié meghajlás nélkül távozott. Eleresztette a piros bársonyt, a függöny összecsapódott. Nem is megy fel többé. A tapsvihar és a kacagás ezúttal elmaradt. A poén — ötvenegynéhány éve először — végtelenül szomorúra sikeredett. Gyászoljuk Kellér Dezsőt, és valahogyan nem értjük az egészet. Hiszen azt tanultuk, hogy a legendáknak, a nemzeti intézményeknek örökké kell élniök.

Hisszük, hogy élnek is . . .

KELLÉR DEZSŐ:

MÉG EGYSZER AZ ÖREGSÉGRŐL

Sokak szerint nem az a fontos, az ember hány éves, hanem az, hogy mennyinek érzi magát, és ebben lehet valami, mert a nők általában annyinak is szokták mondani magukat. Azt nem állítom, hogy bennem soha nem rémlett fel az eshetőség, hogy egyszer én is megöregszem majd, de ezen nem meditáltam, magától értetődőnek tekintettem. Ez az élet rendje, belőlem is lesz öreg huszár, és ha egyszer elmúlt a nyár, szépen félreállok majd, és a munkában töltött éveim révén kiérdemelt nyugdíjammal kacagva fogom élvezni a rőtarany színekben pompázó őszt egy lottóház gyönyörűen berendezett öröklakásának erkélyéről, hiszen addig még sok minden történhetik és közben százszor is kihúzhatják a sorszámomat.

Szóval, így volt ez bennem elrendezve, ilyen bölcsen és harmonikusan, de amióta naponként olvasgatom az újságokban az öregedés problémáiról szóló cikkeket, teljesen fel vagyok dúlva és kavarva, és másra se gondolok, mint hogy „nocsak, nocsak, jó lesz vigyázni, én se vagyok már egy mai gyerek”. Nem kétséges, az újságok jót akarnak, amikor ismertetik a derék gerontológusoknak, az átlagos életkor meghosszabbításáért vívott harcát, és megcsillantják előttünk a sanszot, hogy egy kis szerencsével rövidesen százöt évig is élhetünk. És az is bizonyos, hogy sokan lelkendezve tapsolnak, ha értesülnek az állatok megfigyeléséből levont eredményes következtetésekről, és talán ez alkalomból gondolatban kézcsókjukat is küldik a zsákhordó molypille nőstényének, valamint a szintén párzással szaporodó franciadarázsnak is, én azonban furcsa szerzet vagyok, mert rám ezek a cikkek leverő hatást gyakorolnak. Mert az én lelkem nem az optimista kilengésre rezonál, hanem azokra a jelenségekre, illetve tünetekre figyel szorongva, amelyeket ezek a cikkecskék az öregség okaiként sorakoztatnak fel. Nekem elég azt olvasni, hogy sokan az öregedést a belső elválasztású mirigyek működésének csökkenésével magyarázzák, én akkor már aggódva kezdem figyelni a mirigyeimet, és ha azoknak eszük ágában sincs csökkenteni a működésüket, mégis bebeszélem azt magamnak. Anélkül is meglettem volna, hogy megtudjam, hogy az emberi agy húszéves kortól kezdve állandóan veszít a súlyából, és ez a súlycsökkenés negyvenöt éves kortól már könnyen mérhetővé is válik. Mióta ezt tudomásomra hozták, saját agyam súlyára gondolva, egy Közért elárusító szavaival élve, kérdezem a gondviseléstől: — Nem lehetne több, egykét dekával? És ha ez így megy tovább, és még sok cikk jelenik meg az öregedésről, ha effektíve nem is, de biológiailag egészen biztos beleöregszem, minek folytán, ha valaki megkérdezi majd tőlem, hogy vagyok, röviden így fogok válaszolni:

— Hát szó, ami szó, nem volna nekem semmi bajom, ha kromoszómám nukleoprotenjei nem rakoncátlankodnának. Dehát tudja uram, hogy van az, ha egyszer az ember sejtjeinek az élő fehérjéi elkezdenek labilis állapotból stabilabb állapotba jutni, akkor már megette a fene az egészet!

Hej, de jöjj vissza csókos ifjú nyár . . .

(1960)

HÁTRÁNYOS HELYZETŰ SZÜLŐ VAGYOK

Maci néni a hatodik bé szeretett osztályfőnöke megtartotta az első szülői értekezletet, ahol a szülői munkaközösségbe ismét a délceg Frankenstein apukát választottuk be. Ő viszont, megköszönve a bizalmat, gyorsan beszedett tőlünk kilencszáztizenhét forint negyven fillért.

Az első igazi problémát immár hatodik osztályos nagyfiam matematika leckéje jelentette számomra. A negatív kitevőjű tízes alapú hatványok bizony kifogtak rajtam. Mivel nem szeretném, ha a gyerek bizalma megcsappanna irántam, úgy döntöttem, hogy fogadok egy különtanárt. Magam mellé.

Ami a biológiát illeti, jól emlékeztem arra, hogy az újszülötteket nem a gólya hozza. Viszont ki a fene szállítja le határidőre a kisgólyákat? Na, sebaj, majd fogadok magam mellé egy különtanárt.

Tegnap azzal állított be a fiam, hogy dolgozatot kell írnia Anton Pavlovics Csehov leggyakrabban használt metaforáiról. Természetesen orosz nyelven. Nu, szicsász — tereltem arrébb türelmetlenkedő gyermekemet, miközben lázasan próbáltam memorizálni a rendhagyó orosz igeragozást. Az egyes szám harmadik személynél elakadtam . . .

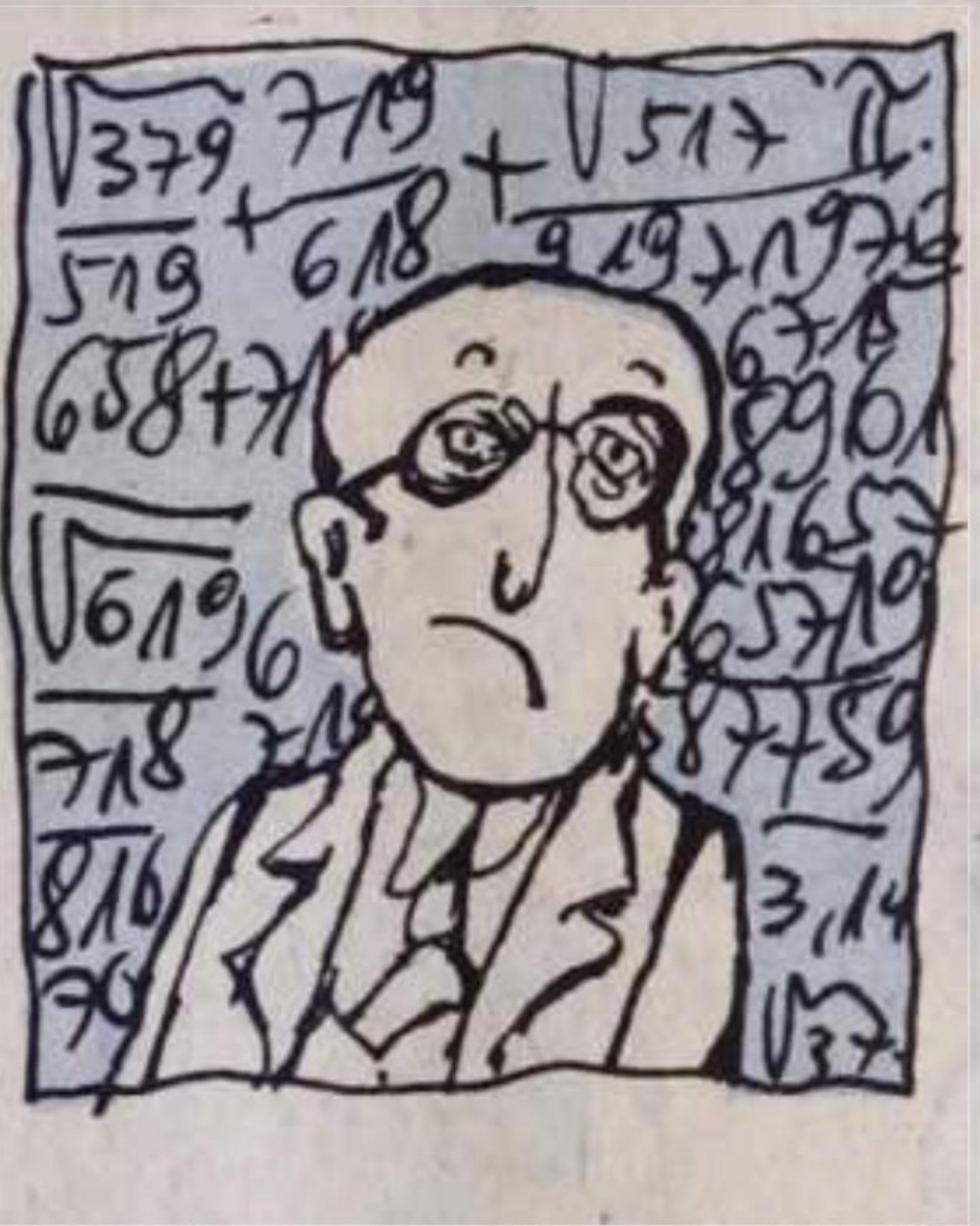

Nincs mit tenni, ami nem megy, azt nem szabad erőltetni. Majd fogadok magam mellé egy különtanárt.

Hálisten, ma könnyű napom van, mert a hatodik bé osztálykirándulásra ment. Végre elengedhetem magam egy kicsit. Mi tagadás, rám is fér egy kis pihenés, ugyanis nagyon megviselt ez az állandó tanulás . . .

A fotel kényelmes, a kávénak már az illata is kellemes, a papucsaimat pedig már az imént lerúgtam a lábaimról. Nézzük talán a mai újságot:

Micsoda? Mit írnak itt a piaci törvényekről? Hogyan kell érteni a kereslet és kínálat árszabályozó szerepét? Hogy is van ez? Egy szót sem értek az egészből . . .

Szomorúan hajtottam össze az újságot és vállat vontam: holnaptól fogadok magam mellé egy különtanárt.

Walter Béla

MUNÍCIÓ

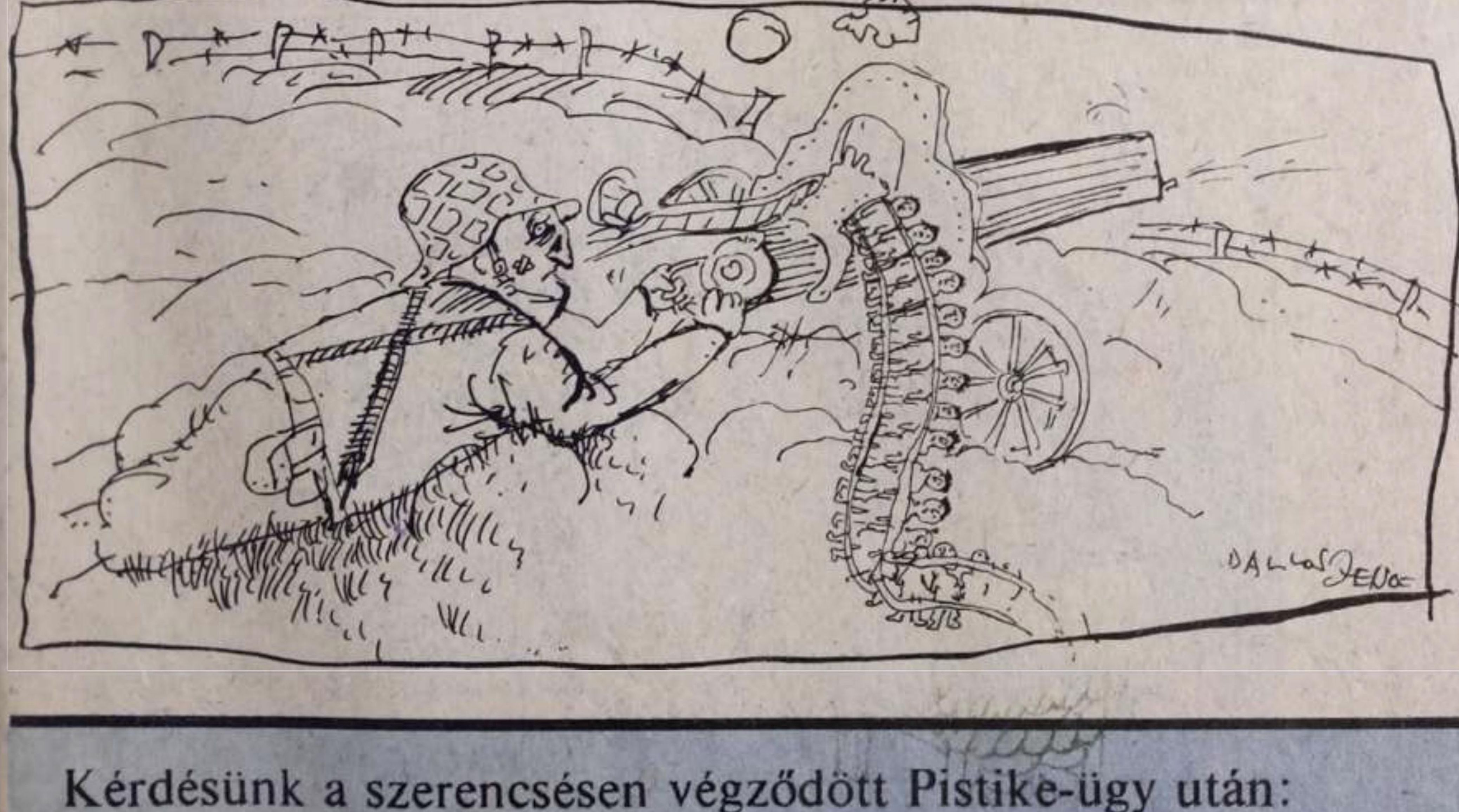

Kérdésünk a szerencsésen végződött Pistike-ügy után:

EGY ÓVÓ NÉNIRE HÁNY ÓVATLAN PILLANAT JUT?

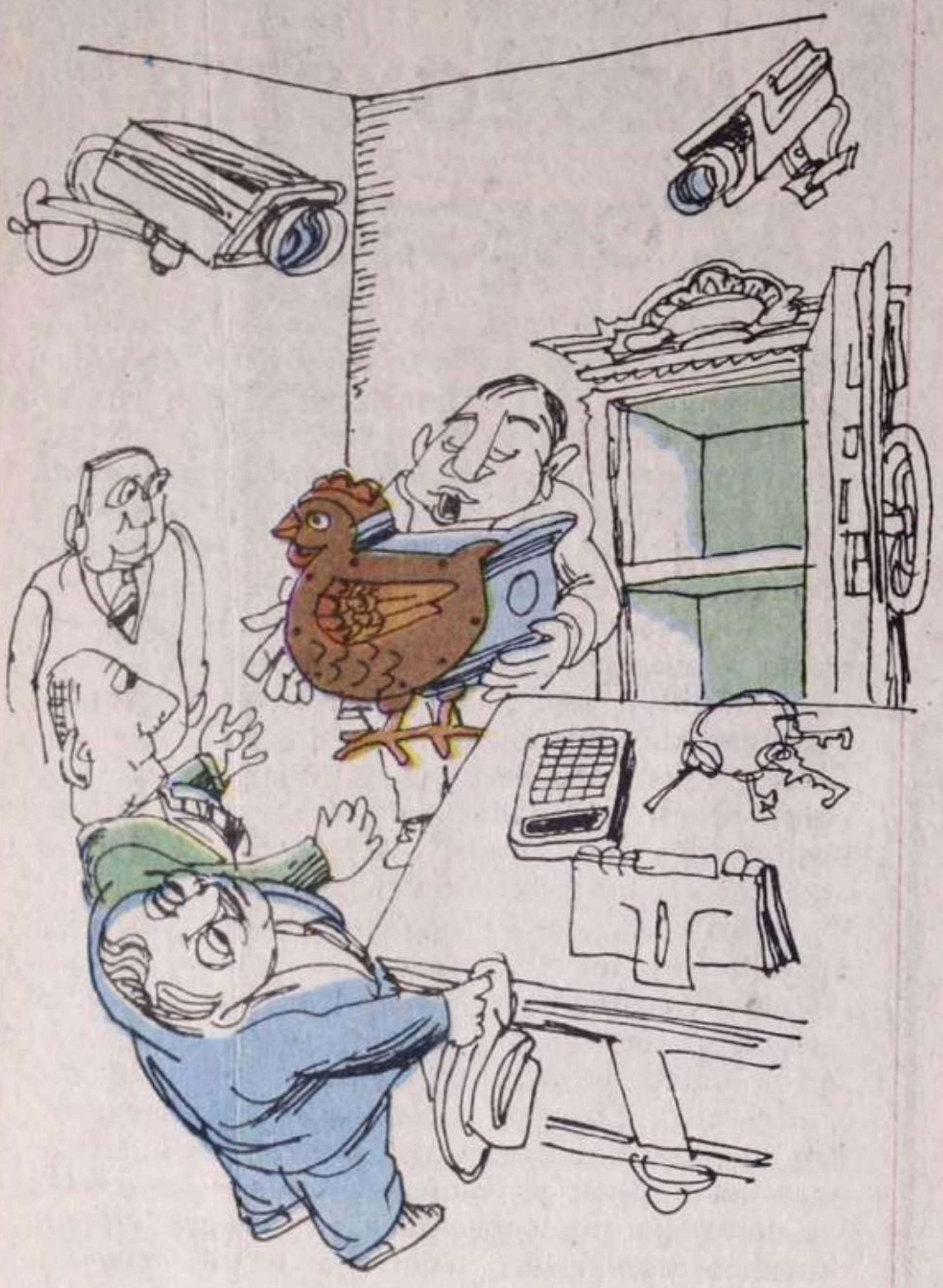

– Átadom önöknek az aranytojást tojó tyúkot... Majd tojással törlesszenek!

KÖLCSÖN

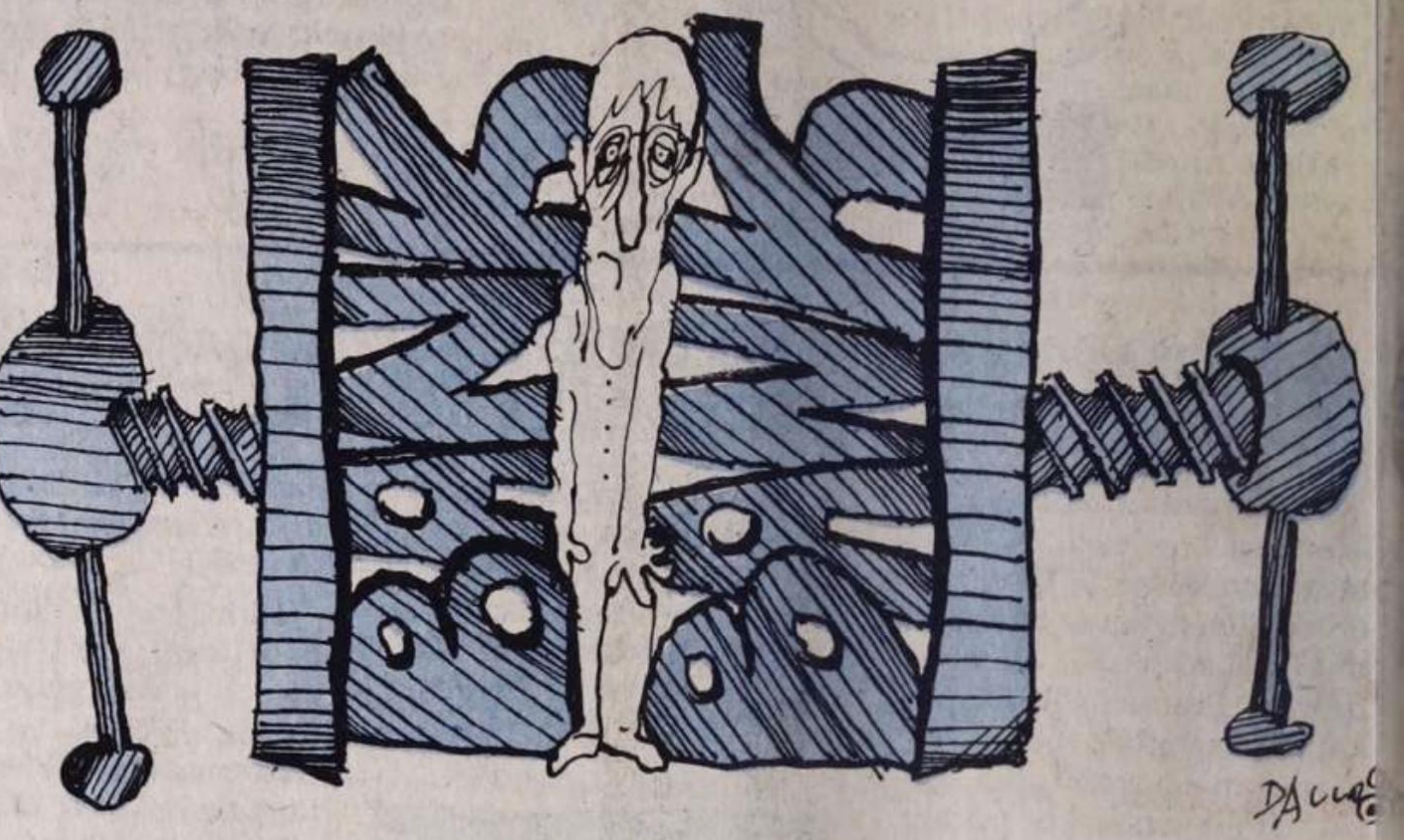
BANK
BANK
DALLO

STÁTUSSZIMBÓLUM

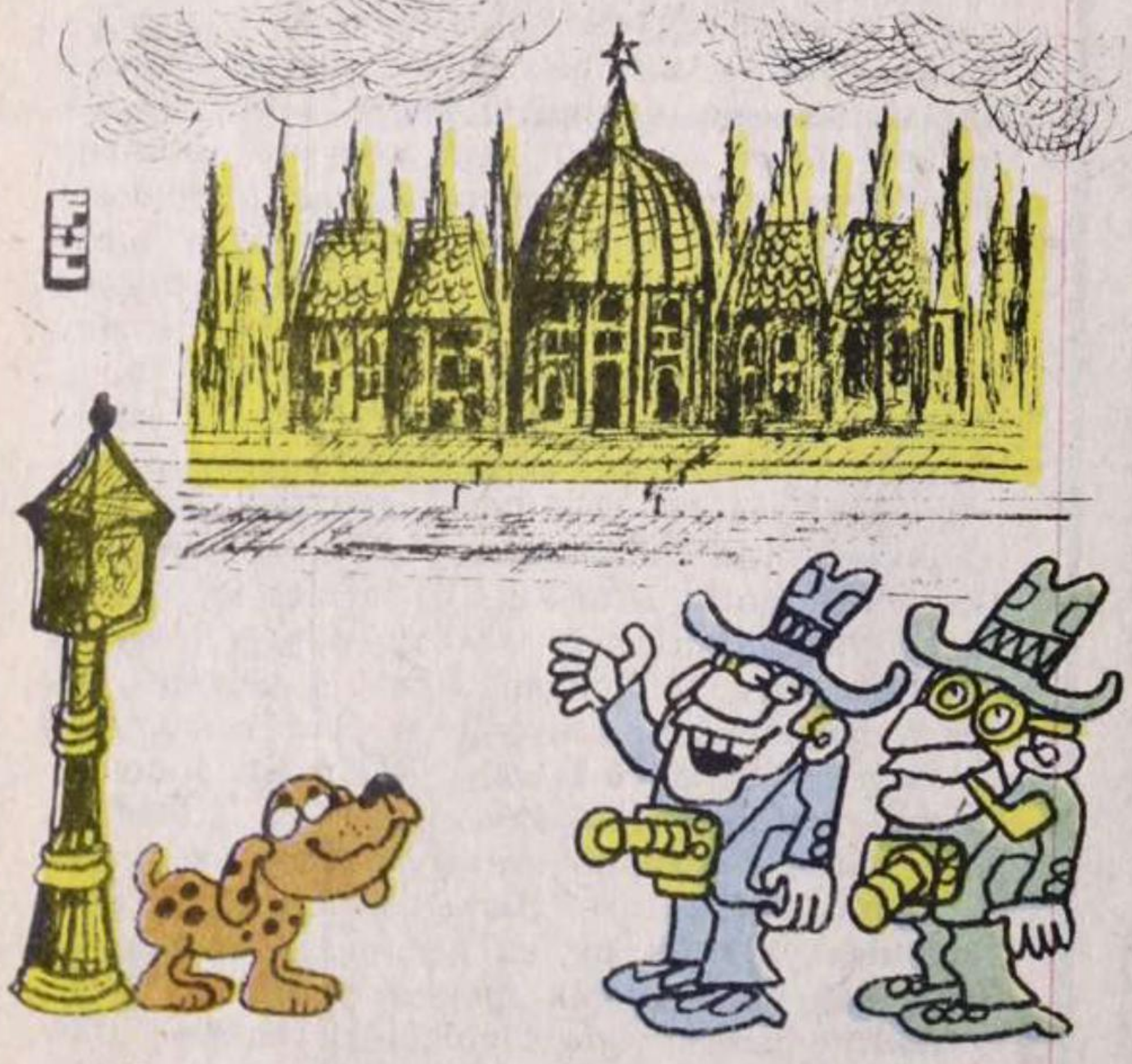

– Ez egy gazdag ország, miszter, nézze meg ezt a Parlamentet!

KÜLFÖLDI KÖLCSÖN

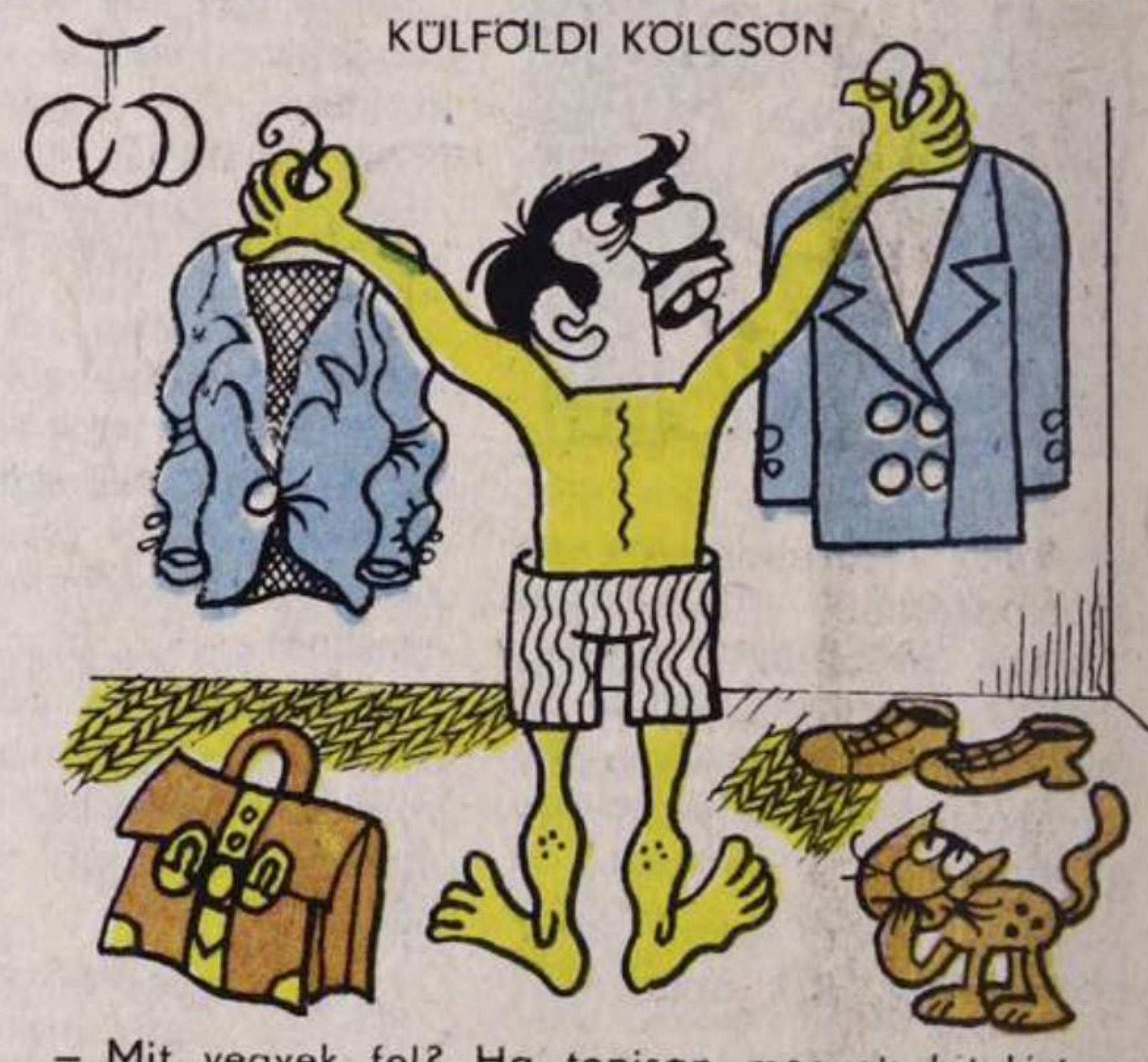

– Mit vegyek fel? Ha topisan megyek hitelért, azt mondják, nem tudjuk visszaadni, ha elegánsan megyek, azt mondják, pazarlunk.

a

B

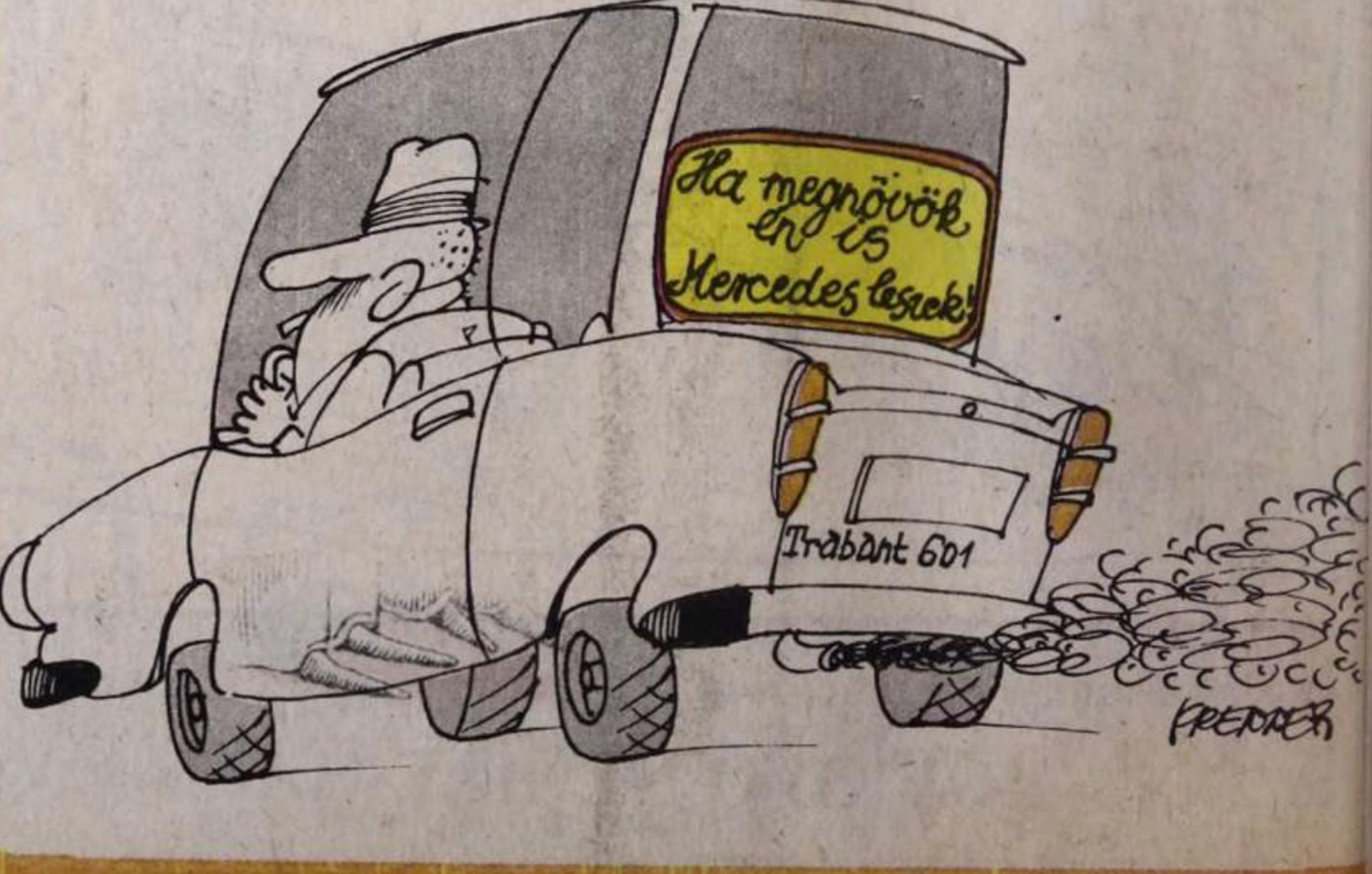
Ha megnövök én is Mercedes leszek!
Trabant 601

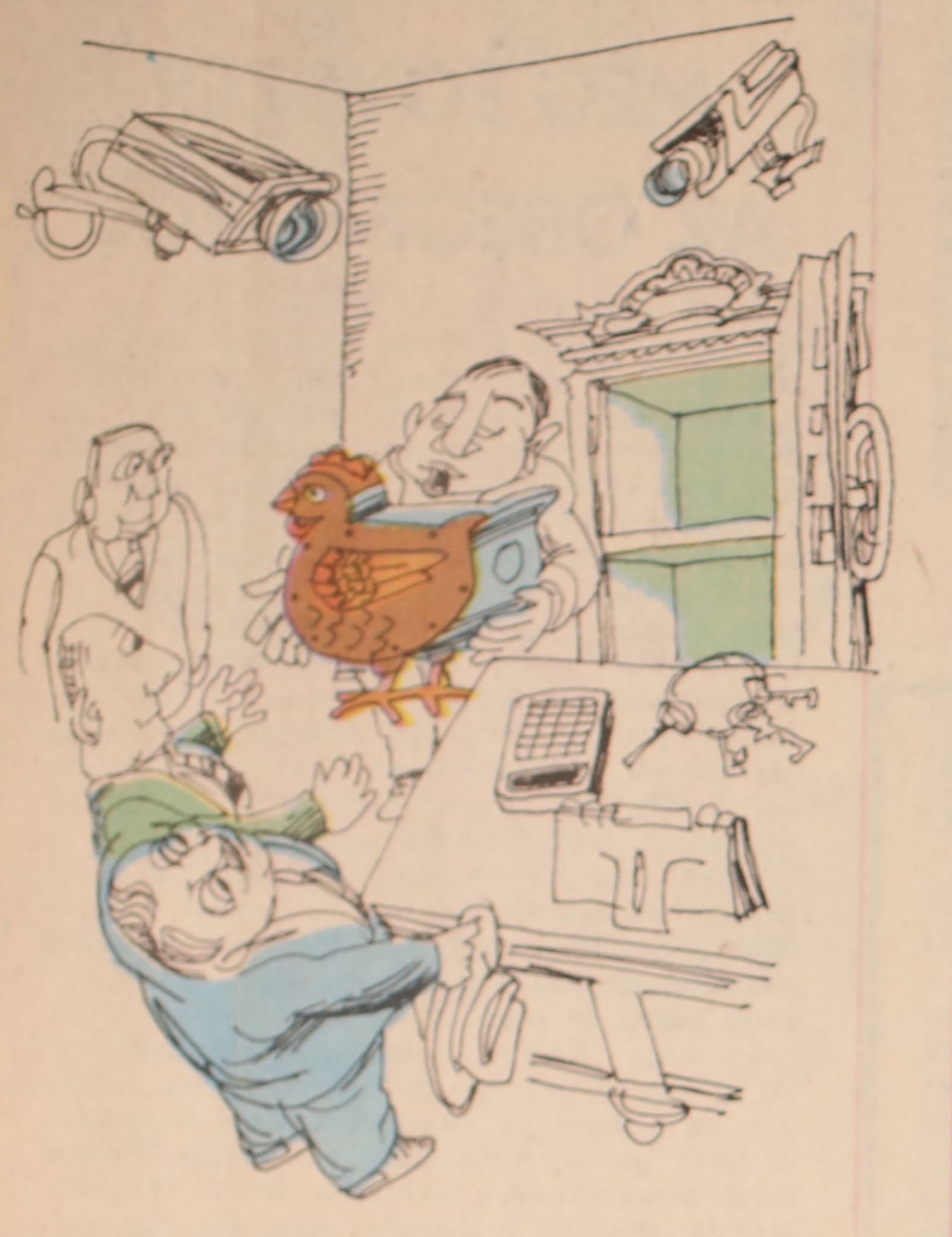

– Átadom önöknek az aranytojást tojó tyúkot... Majd tojással törlesszenek!

STÁTUSSZIMBÓLUM

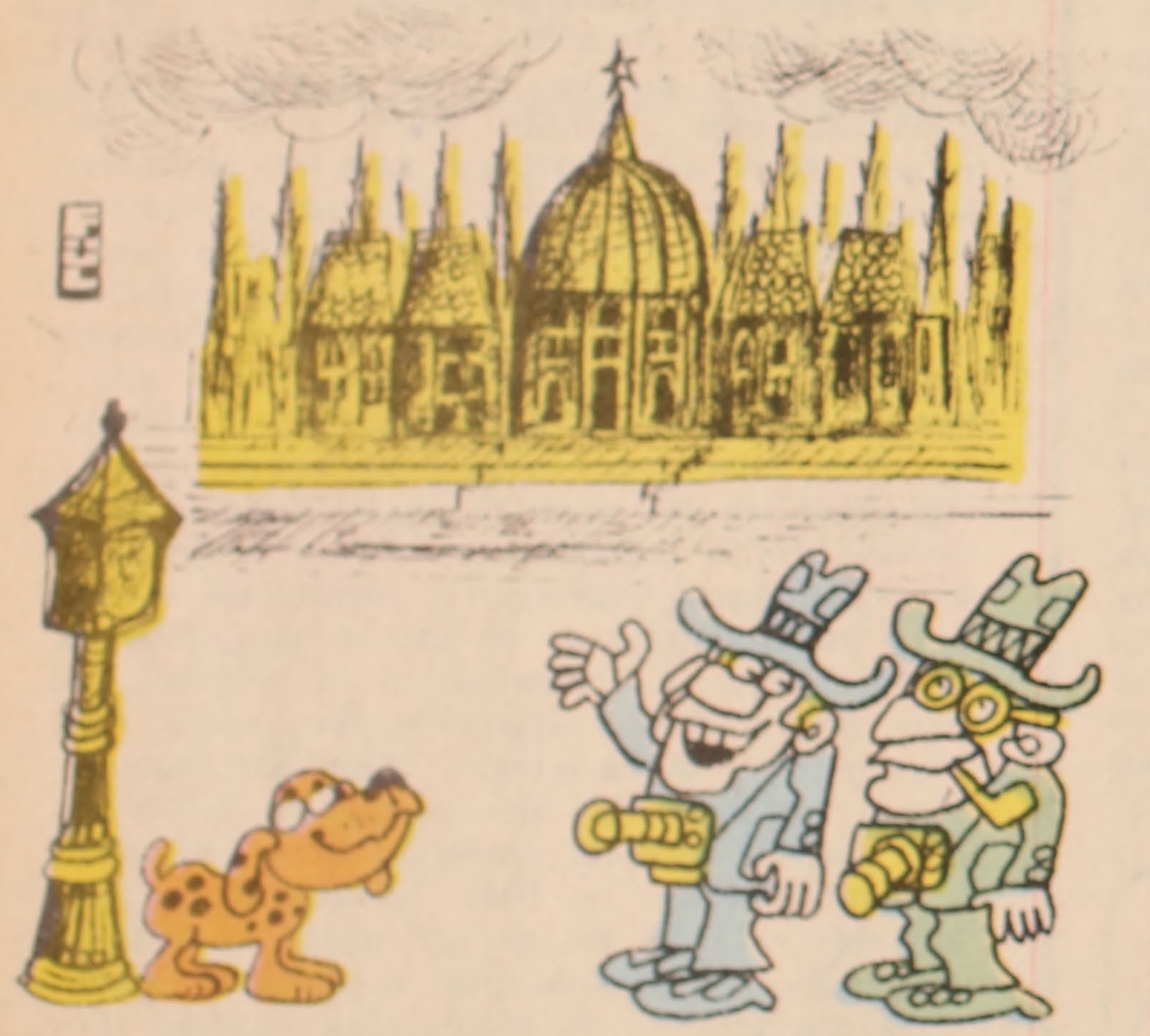

– Ez egy gazdag ország, miszter, nézze meg ezt a Parlamentet!

KÖLCSÖN

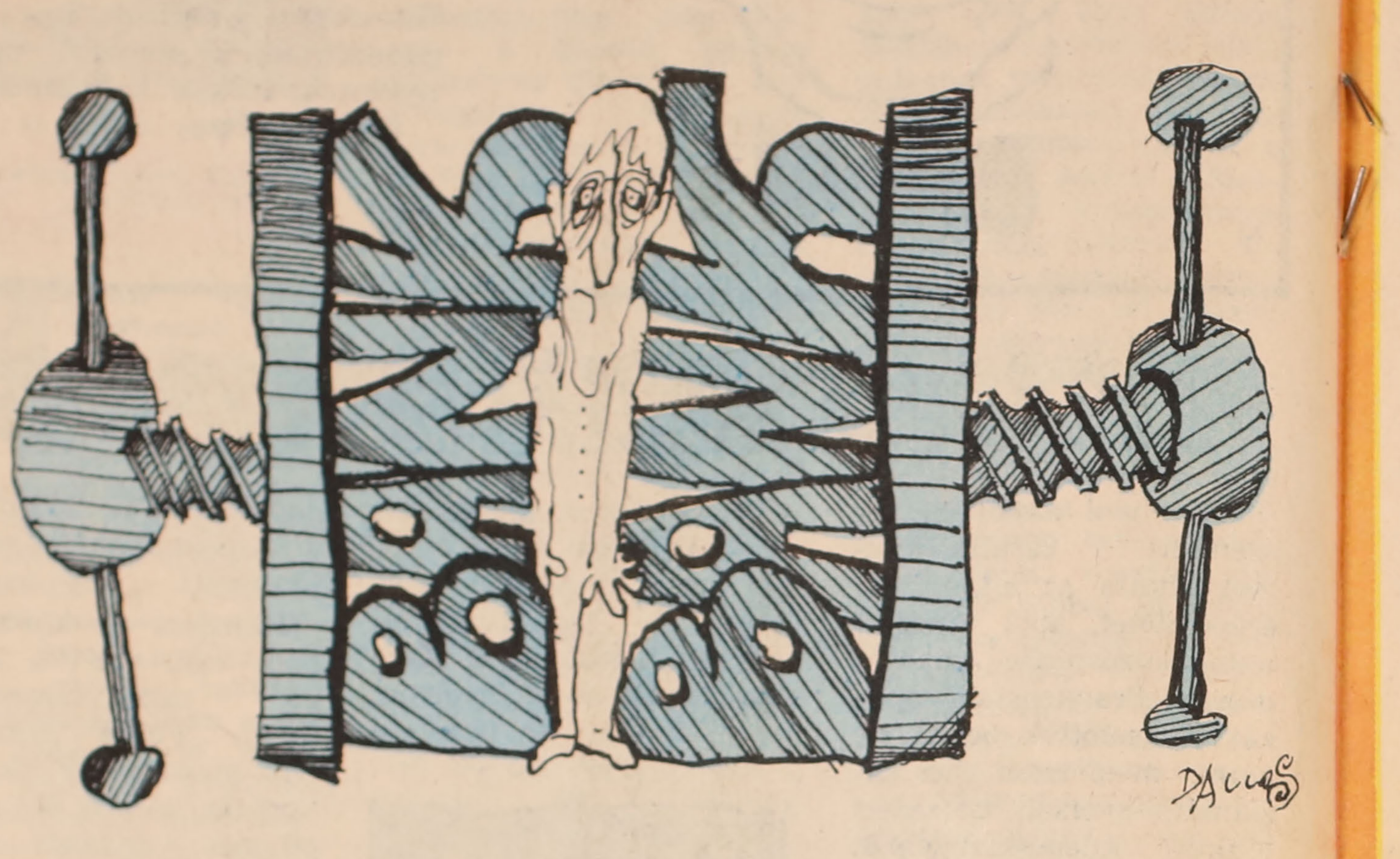

KÜLFÖLDI KÖLCSÖN

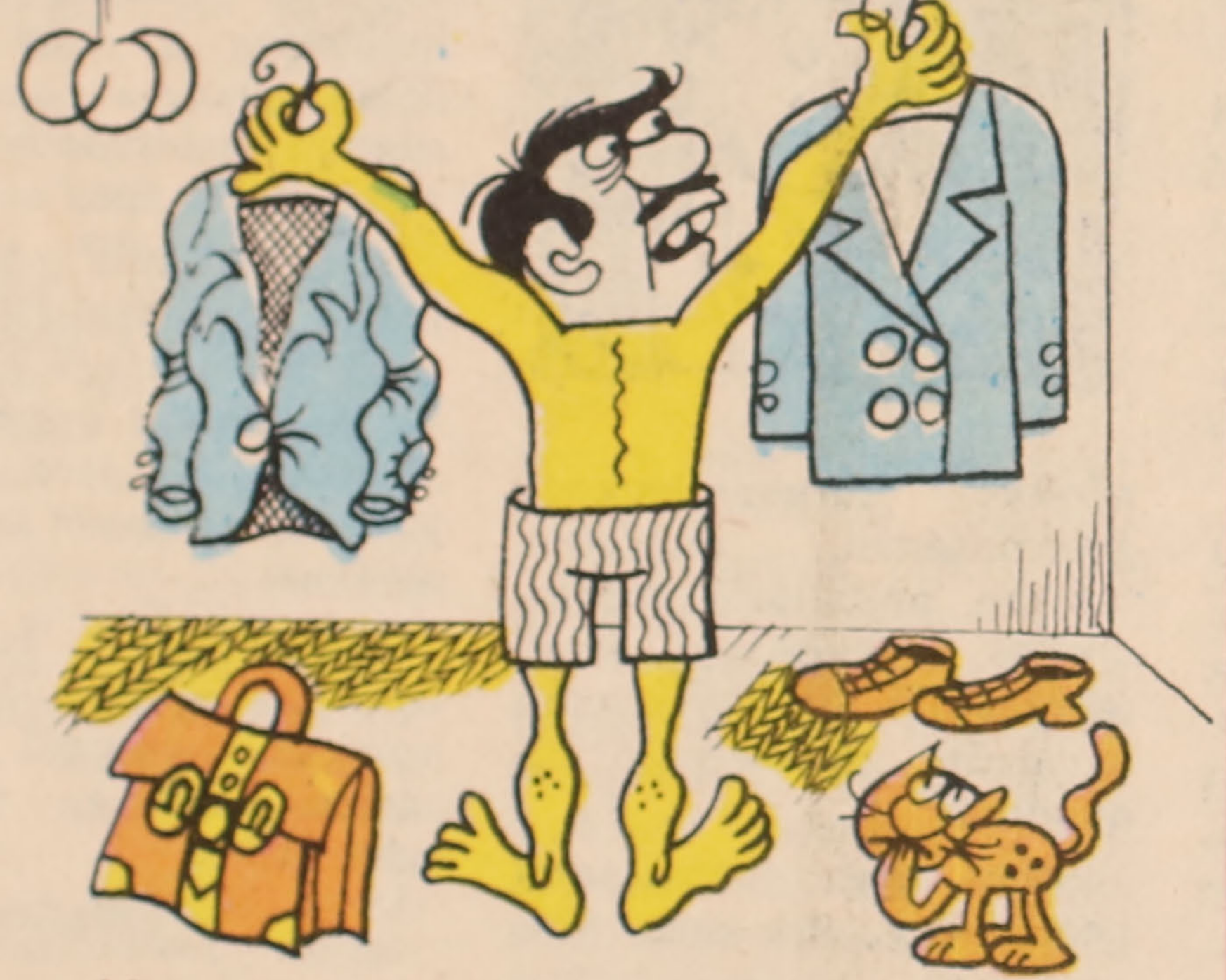

– Mit vegyek fel? Ha topisan megyek hitelért, azt mondják, nem tudjuk visszaadni, ha elegánsan megyek, azt mondják, pazarlunk.

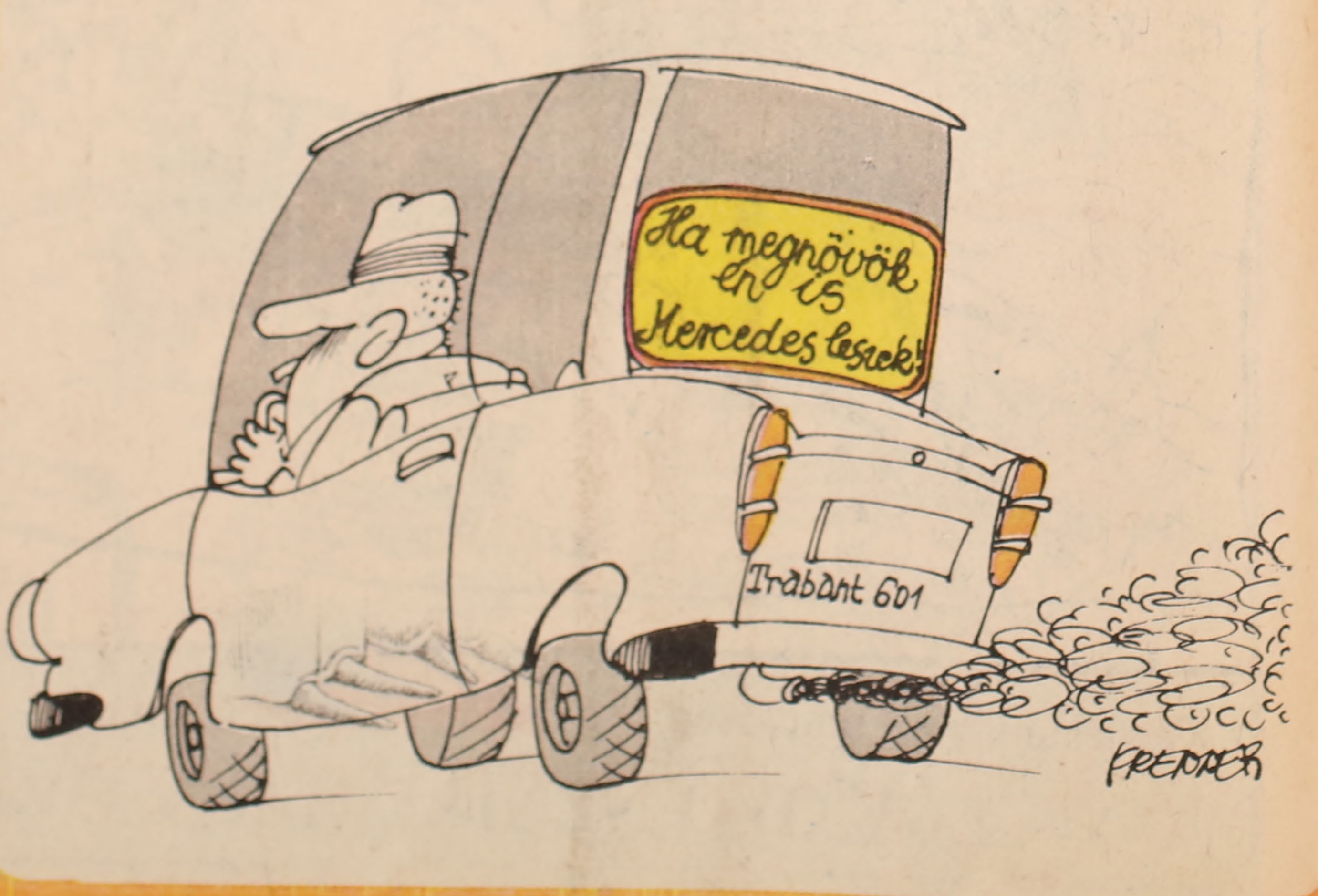
Ha megnövök én is Mercedes leszek!
Trabant 601
FRENRER

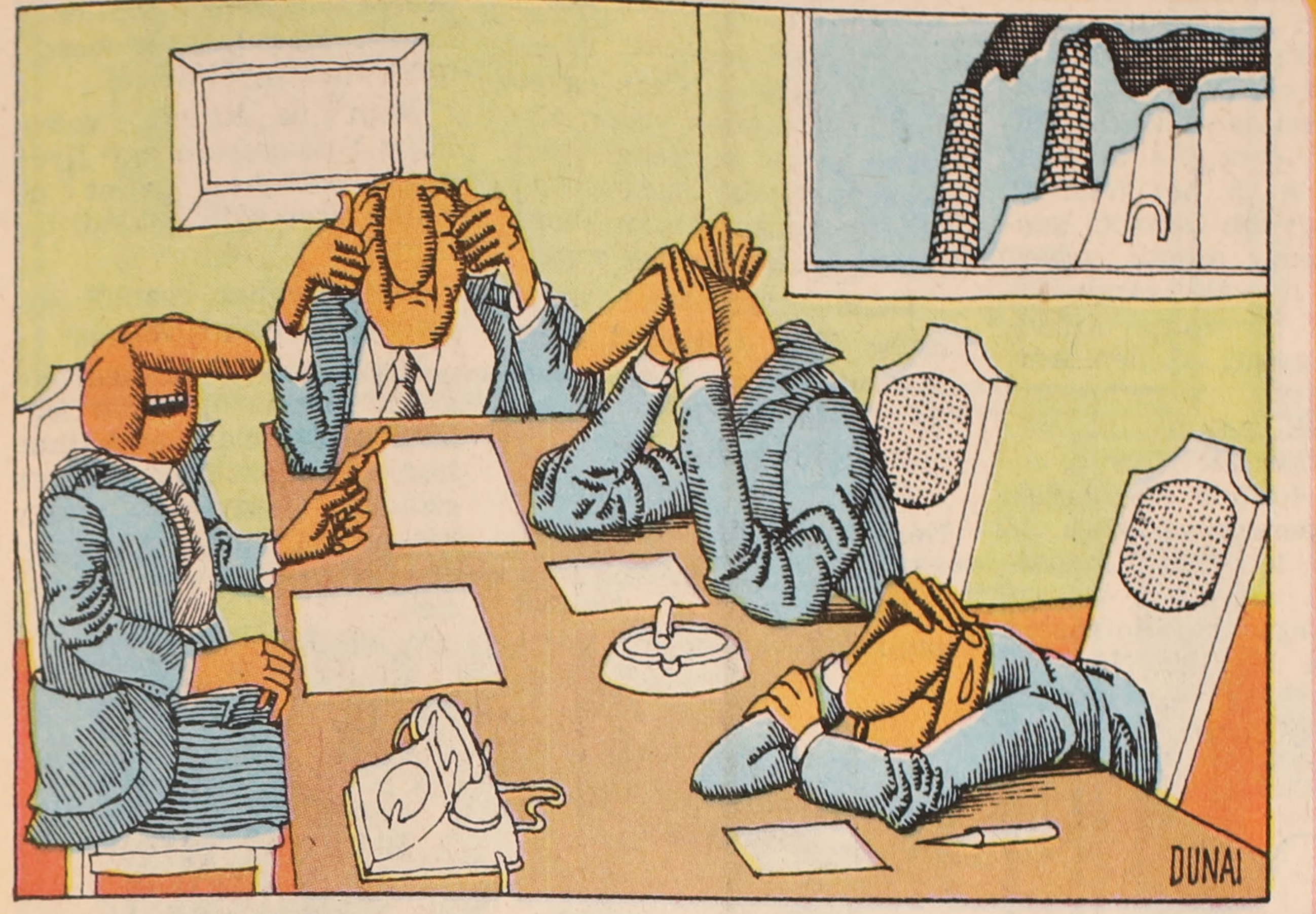

– Igaz, hogy tönkrementünk, de ha újrakezdjük, szabadon választhatunk bankot.

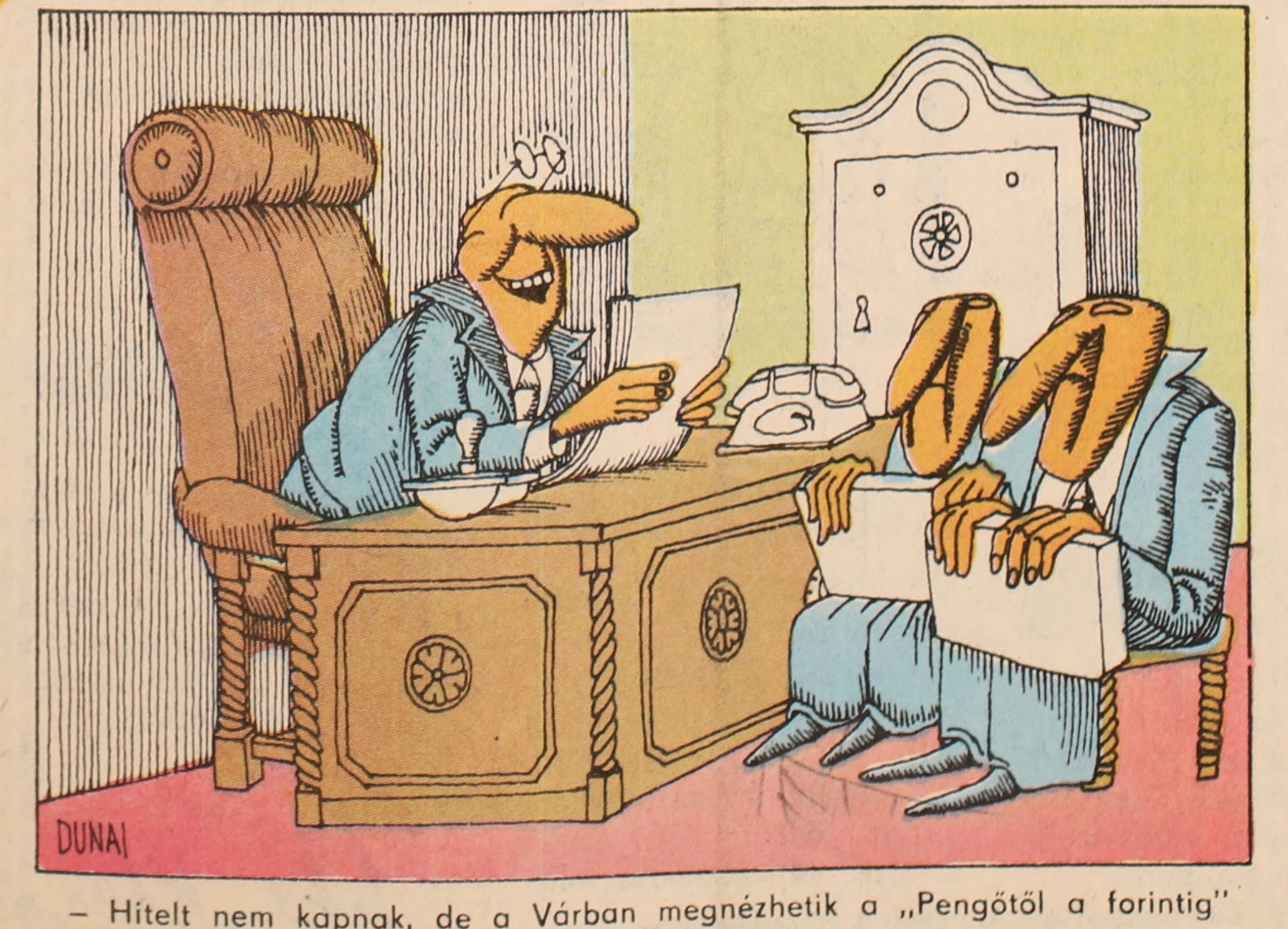

– Hitelt nem kapnak, de a Várban megnézhetik a „Pengőtől a forintig" kiállítást.

adjuk a bankot

ANTIBRECHT

Gandolfi Kajetánnal, az újonnan gründolt Bűbájbank igazgatójával beszélgettem. Gandolfi Kajetán annyira új volt, hogy még a festék is alig száradt meg rajta.

— Ismeri Brechtet? — kérdeztem.

— A sarki péket?

— Az írót.

— Azt ismerem.

— Akkor miért célzott a sarki pékre?

— Feltételezem, hogy ön nem ismeri.

— Nos, Brecht egy bank alapítását nagyobb bűnnek tartja egy bank kirablásánál. Egyetért vele?

— Természetesen. Csakhogy a mi haladóbb körülményeink között ez is bizonyos áttételekkel érvényesül. Íme...

Elém tette a legfontosabb napilapot, rámutatott egy hirdetésre.

„Felveszünk bankszakmában jártas közgazdászokat fegyverviselési engedéllyel. Mackófúrásban való szakismerettel, maffiakapcsolatokkal rendelkezők előnyben."

Egyik hüledezésből a másikba estem.

— Mit jelent ez?

— Pillanat!

Megnyomott egy kapcsolót, az üzemi tévé képernyőjén különös jelenet villant fel. A bank pincéje, rideg betonfalak, csőhálózat. Két marcona alak fekete harisnyát viselt az arcán, a Bűbájbank emblémájával. Csúnya stukkereket szegeztek egy rémült kis ürgére.

— Pénzünket, vagy életünket! — kiáltották.

A kis ürge nyüszítve hátrált a falig.

— Nem kell. Hagyjanak békén. Mindenem megvan. Nem hiányzik semmi.

A két marcona odalépett a rémült kis ürgéhez. Sebtapasszal leragasztották a száját, majd néhány köteg ezrest dugtak valamennyi zsebébe és kirúgták.

— Nos? — kérdezte Gandolfi Kajetán.

— Érdekes — mondtam, a jelenet hatásától még mindig libabőrösen.

— Ez még semmi. Most figyeljen.

Új csatornát kapcsolt be, a Bűbájbank pénztárterme bukkant fel. Toprongyos koldusember támolygott be, ócska sípládáján elnyekeregte a Bazsa Mári libáját, majd körülhordozta nyamvadt kalapját:

— Csak egy pár fillért... Csak egy pár fillért...

A főpénztáros homéri kacajra fakadt.

— Százezer forint elég lesz, fater?!

— Kikérem magamnak. Én csak érméket fogadok el, szakmai gőg is van a világon!

— Sajnos aprónk momentán nincsen. Kétszázezer?

— Idehallgasson, maga szerencsétlen. Csakis kétforintosokkal tudok mit kezdeni. Értse meg, fogom azt a kétforintost, négy lyukat fúrok rá, aztán eladom darabját egy huszasért, mint pitykegombot...

A főpénztáros bólintott, vigyázzt vezényelt, majd a teljes személyzettel felrohant és tisztára söpörte a padlást.

Most már csodálkozni sem maradt időm, mert a különleges ügyosztály kommandója vonult szemlére Gandolfi Kajetán elé.

— Minden oké?

— Minden oké, főnök!

— Dinamit, gyújtószerkezet, hidegvágó, sztetoszkóp?

— Minden a maga helyén, főnök. És viszünk három kuffer Bartókot is!

— Rendben van, fiúk — kiáltotta Gandolfi Kajetán. — Jobbra át, indulj!

A kommandó elmasírozott, csak úgy döngött lábuk alatt a faligszőnyeg.

— Bevetésre mennek — fordult hozzám sugárzó arccal az igazgató. — Megfúrják a Légfék és Tolókürt páncélszekrényét.

— Uramatyám, de miért?

— Nézze, ez a cég évek óta súlyos deficittel küzd. Mi most belopunk a kasszájukba harminc milliárdot.

— Fantasztikus — kaptam a fejemhez. — És miért csinálják ezt?

— Miért, miért? — tárta szét a karját angyali mosolylyal Gandolfi Kajetán. — Tudja, az az áldott jó szívünk...

Peterdi Pál

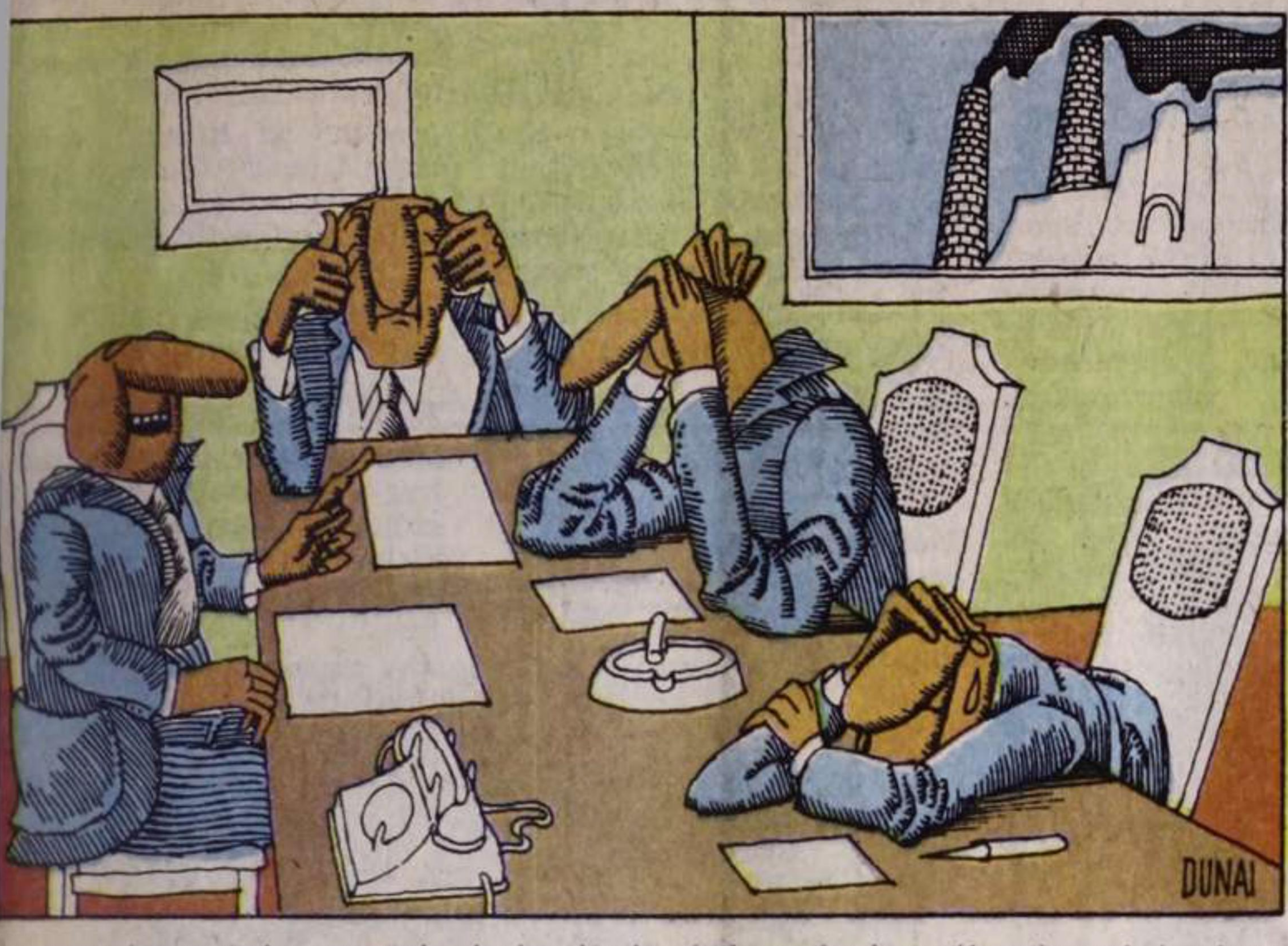

– Igaz, hogy tönkrementünk, de ha újrakezdjük, szabadon választhatunk bankot.

ojuk a ankot

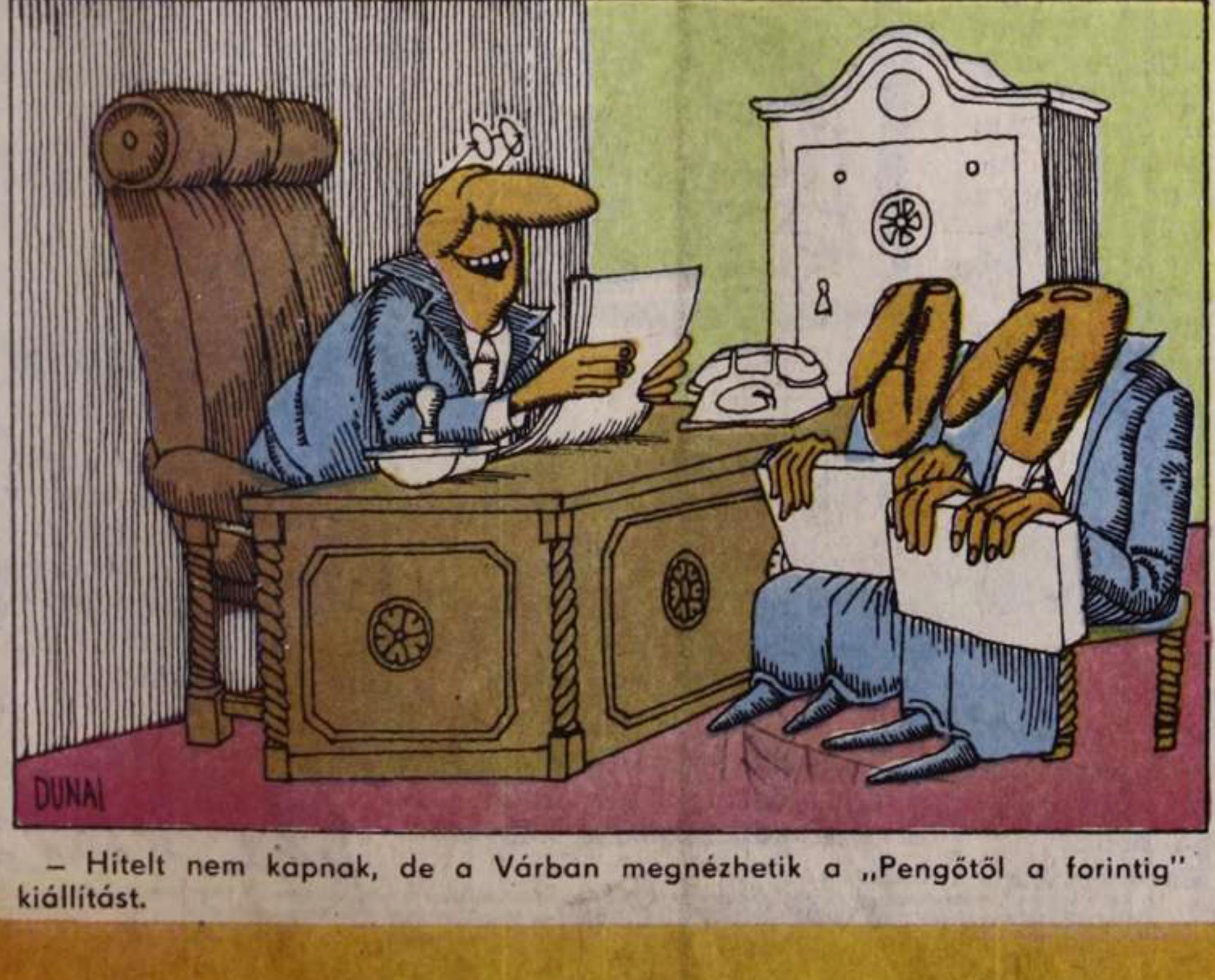

– Hitelt nem kapnak, de a Várban megnézhetik a „Pengőtől a forintig" kiállítást.

ANTIBRECHT

Gandolfi Kajetánnal, az újonnan gründolt Bűbájbank igazgatójával beszélgettem. Gandolfi Kajetán annyira új volt, hogy még a festék is alig száradt meg rajta.

— Ismeri Brechtet? — kérdeztem.

— A sarki péket?

— Az írót.

— Azt ismerem.

— Akkor miért célzott a sarki pékre?

— Feltételezem, hogy ön nem ismeri.

— Nos, Brecht egy bank alapítását nagyobb bűnnek tartja egy bank kirablásánál. Egyetért vele?

— Természetesen. Csakhogy a mi haladóbb körülményeink között ez is bizonyos áttételekkel érvényesül. Íme . . .

Elém tette a legfontosabb napilapot, rámutatott egy hirdetésre.

„Felveszünk bankszakmában jártas közgazdászokat fegyverviselési engedéllyel. Mackófúrásban való szakismerettel, maffiakapcsolatokkal rendelkezők előnyben."

Egyik hüledezésből a másikba estem.

— Mit jelent ez?

— Pillanat!

Megnyomott egy kapcsolót, az üzemi tévé képernyőjén különös jelenet villant fel. A bank pincéje, rideg betonfalak, csőhálózat. Két marcona alak fekete harisnyát viselt az arcán, a Bűbájbank emblémájával. Csúnya stukkereket szegeztek egy rémült kis ürgére.

— Pénzünket, vagy életünket! — kiáltották.

A kis ürge nyüszítve hátrált a falig.

— Nem kell. Hagyjanak békén. Mindenem megvan. Nem hiányzik semmi.

A két marcona odalépett a rémült kis ürgéhez. Sebtapasszal leragasztották a száját, majd néhány köteg ezrest dugtak valamennyi zsebébe és kirúgták.

— Nos? — kérdezte Gandolfi Kajetán.

— Érdekes — mondtam, a jelenet hatásától még mindig libabőrösen.

— Ez még semmi. Most figyeljen.

Új csatornát kapcsolt be, a Bűbájbank pénztárterme bukkant fel. Toprongyos koldusember támolygott be, ócska sípládáján elnyekeregte a Bazsa Mári libáját, majd körülhordozta nyamvadt kalapját:

— Csak egy pár fillért . . . Csak egy pár fillért . . .

A főpénztáros homéri kacajra fakadt.

— Százezer forint elég lesz, fater?!

— Kikérem magamnak. Én csak érméket fogadok el, szakmai gőg is van a világon!

— Sajnos aprónk momentán nincsen. Kétszázezer?

— Idehallgasson, maga szerencsétlen. Csakis kétforintosokkal tudok mit kezdeni. Ertse meg, fogom azt a kétforintost, négy lyukat fúrok rá, aztán eladom darabját egy huszasért, mint pitykegombot . . .

A főpénztáros bólintott, vigyázzt vezényelt, majd a teljes személyzettel felrohant és tisztára söpörte a padlást.

Most már csodálkozni sem maradt időm, mert a különleges ügyosztály kommandója vonult szemlére Gandolfi Kajetán elé.

— Minden oké?

— Minden oké, főnök!

— Dinamit, gyújtószerkezet, hidegvágó, sztetoszkóp?

— Minden a maga helyén, főnök. És viszünk három kuffer Bartókot is!

— Rendben van, fiúk — kiáltotta Gandolfi Kajetán. — Jobbra át, indulj!

A kommandó elmasírozott, csak úgy döngött lábuk alatt a faligszőnyeg.

— Bevetésre mennek — fordult hozzám sugárzó arccal az igazgató. — Megfúrják a Légfék és Tolókürt páncélszekrényét.

— Uramatyám, de miért?

— Nézze, ez a cég évek óta súlyos deficittel küzd. Mi most belopunk a kasszájukba harminc milliárdot.

— Fantasztikus — kaptam a fejemhez. — És miért csinálják ezt?

— Miért, miért? — tárta szét a karját angyali mosolyyal Gandolfi Kajetán. — Tudja, az az áldott jó szívünk . . .

Peterdi Pál

KRENNER ISTVÁN:

SZÜRET

KRIMI

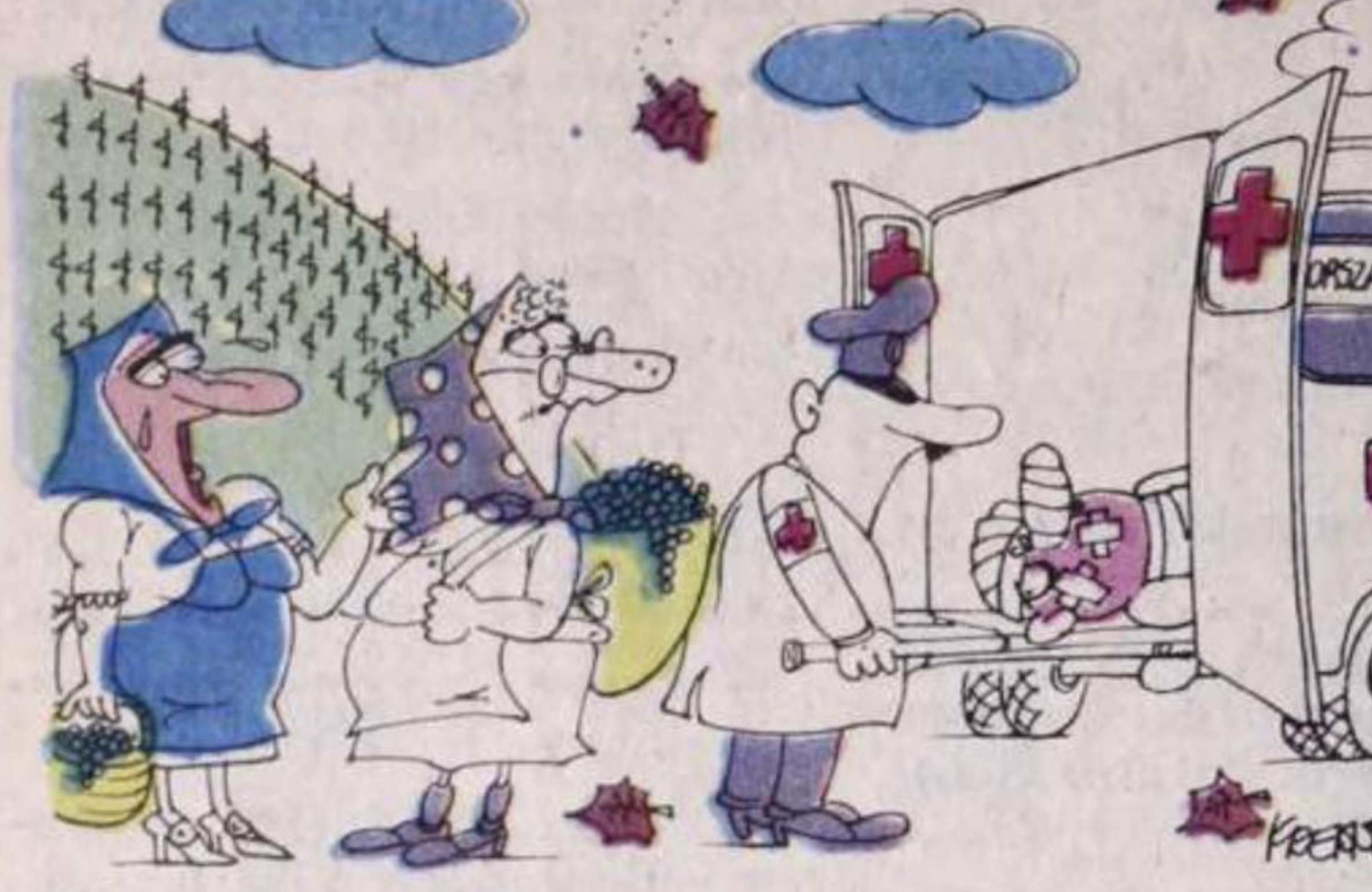

– A szőlőnket a jég verte el, az uramat pedig a szomszéd . . .

SZOVJET VENDÉGEK

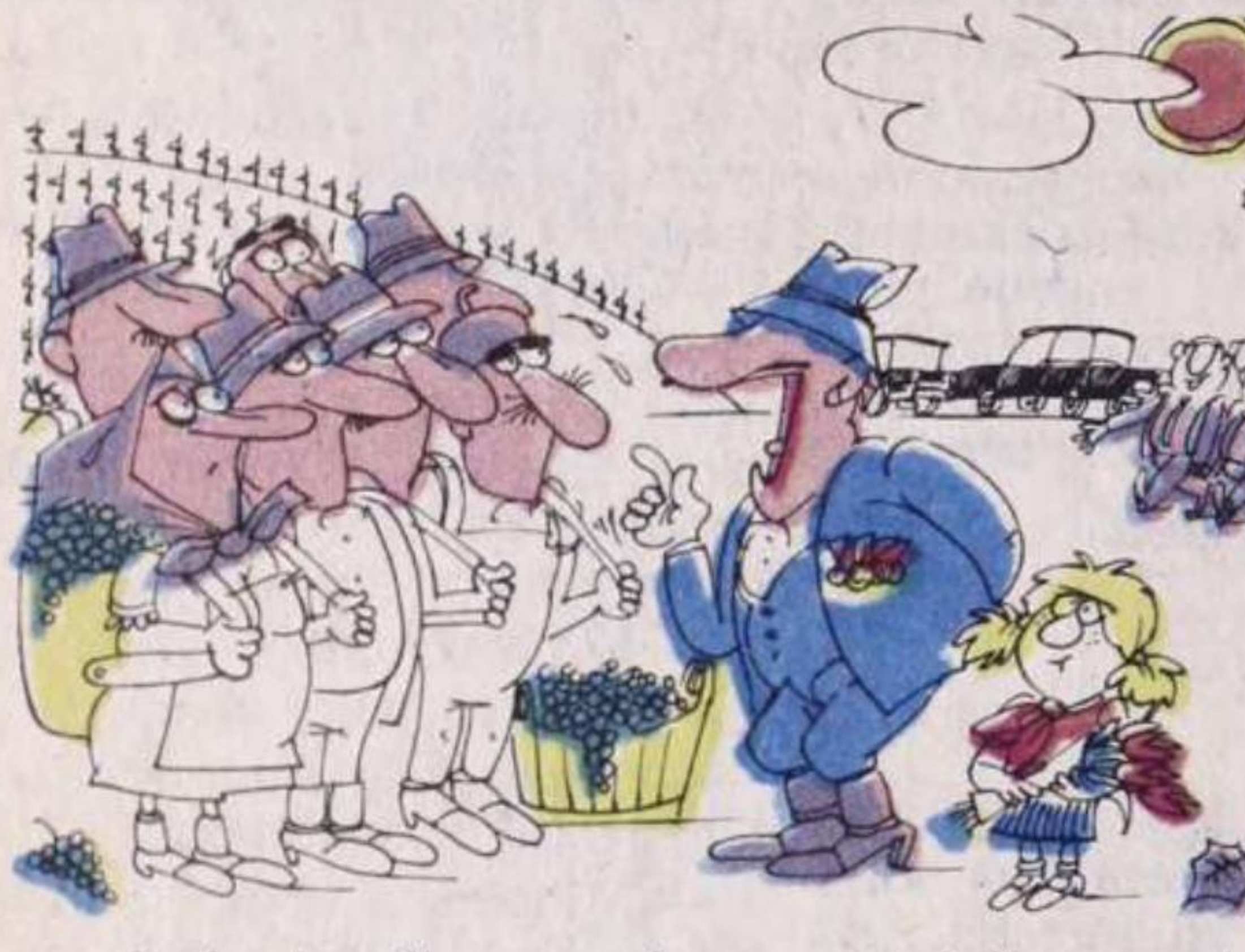

– Aztán borról egy szót sem, kizárólag traubit gyártunk . . .!

AJANDEK

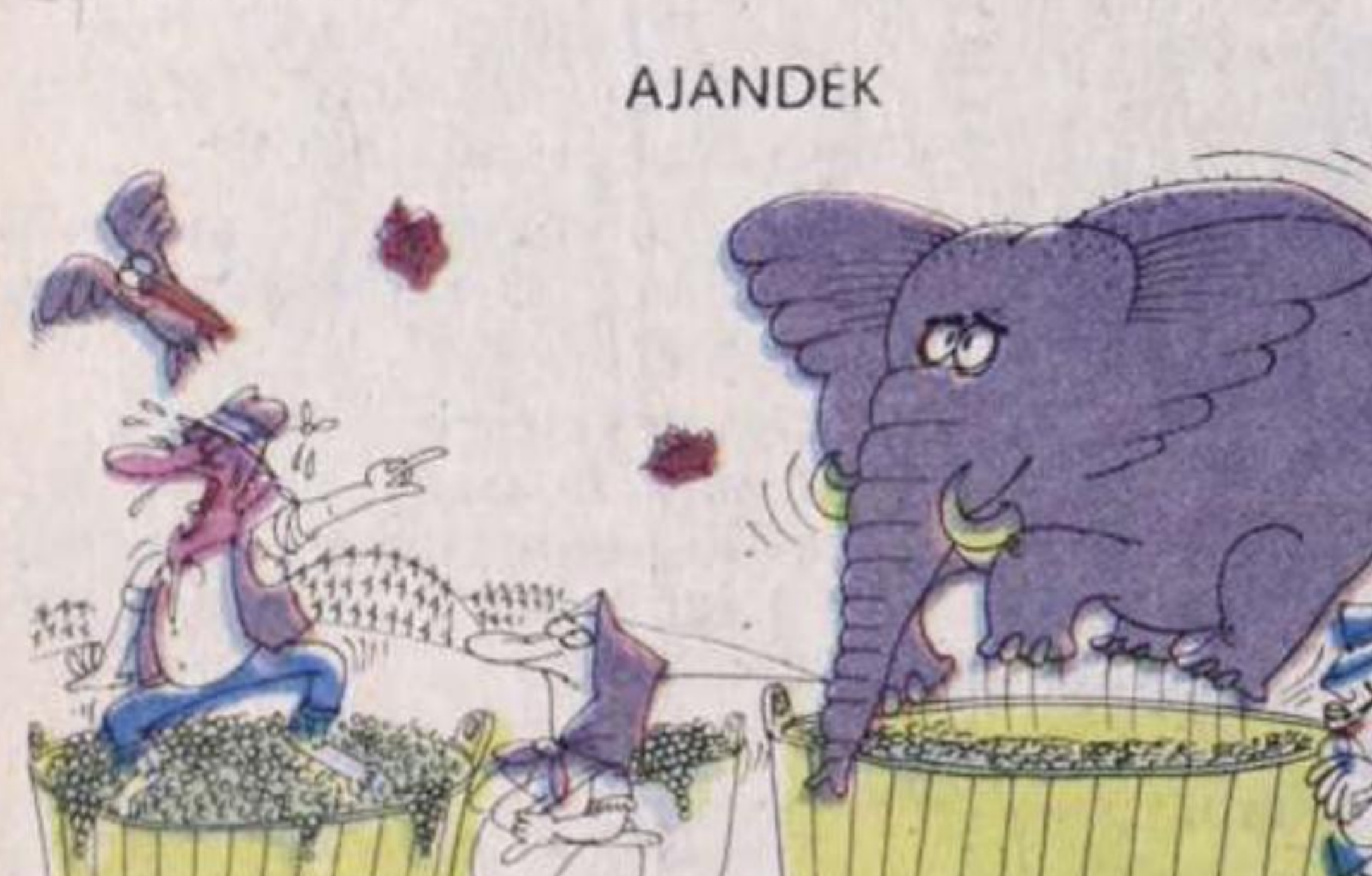

– Könnyű a sógornak, a fia nagykövet valahol Afrikában . . .!

ELRUGASZKODÁS

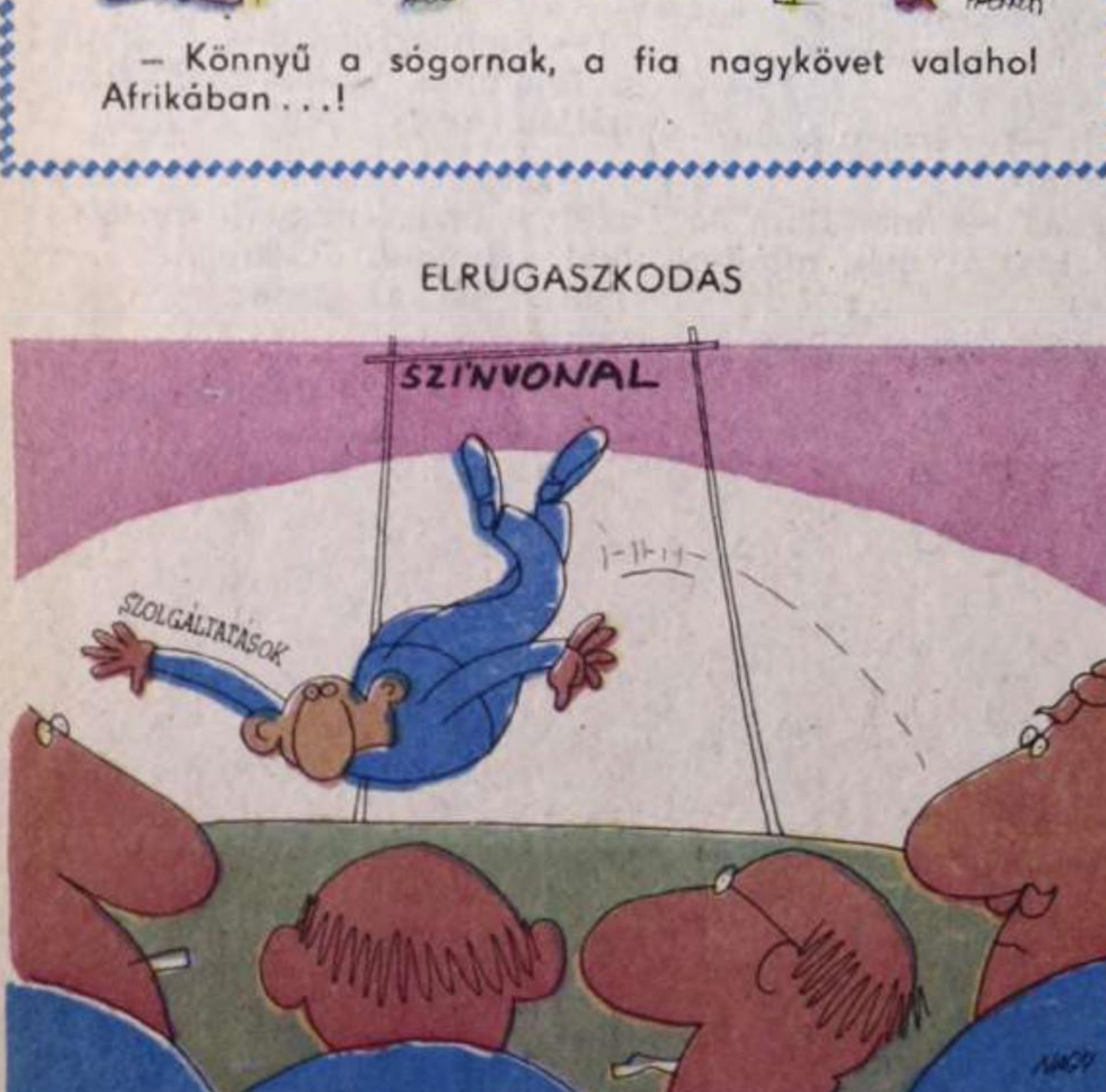

Csak úgy firkálgatok

MINI-TÖRVÉNYEK

Csak úgy csodálkozom. Budapesten, a Felszabadulás téren a Jégbüfé nevezetű cukrászda-fagylaltozó kirakatában van egy szigorú utasítás: aki fagylaltot akar enni, az apróban készítse ki a hét forintot, mert nagyobb pénzből senkinek sem adnak vissza. Nocsak, nocsak, gondolom. Még ha az volna kiírva, hogy nagyon szépen kérjük kedves vásárlóinkat, segítsenek nekünk, fizessenek aprópénzzel, így gyorsabb és jobb a kiszolgálás —, hát persze, jó szóra, jó szót. De kereken megtagadni az aprópénz visszaadást? Legjobb tudomásom szerint a Magyar Népköztársaság hivatalos pénzeit mindenki, minden címletben köteles elfogadni. Ha valaki ezressel fizet és abból kér vissza kilencszázkilencvenhárom forintot úgy is jó, és kötelesek elfogadni a fagylalt árát attól is, aki hetven darab tízfilléresben számolja le . . . Aki elfogadja az ilyen kis törvénytelenséget, az elfogadja azt is, hogy a közértekben (a Nagy Közért Főhatóság rendeletére) nem váltják vissza a boros és neszkafés üvegeket, az lenyeli azt is, hogy a MÁV (maga a nagy MÁV) saját rendeletére nem fizeti vissza a fel nem használt vonatjegyek árát, ha az út ötven kilométernél rövidebb volt. Aki mindezt elfogadja az ne csodálkozzék, ha holnap a hentes közli vele, hogy rövidkarajt csak akkor ad, ha a vevő hajlandó levágatni a fél fülét . . . Drága barátaim, ezek a maszek mini-törvények maxi-törvénytelenségek! ! !

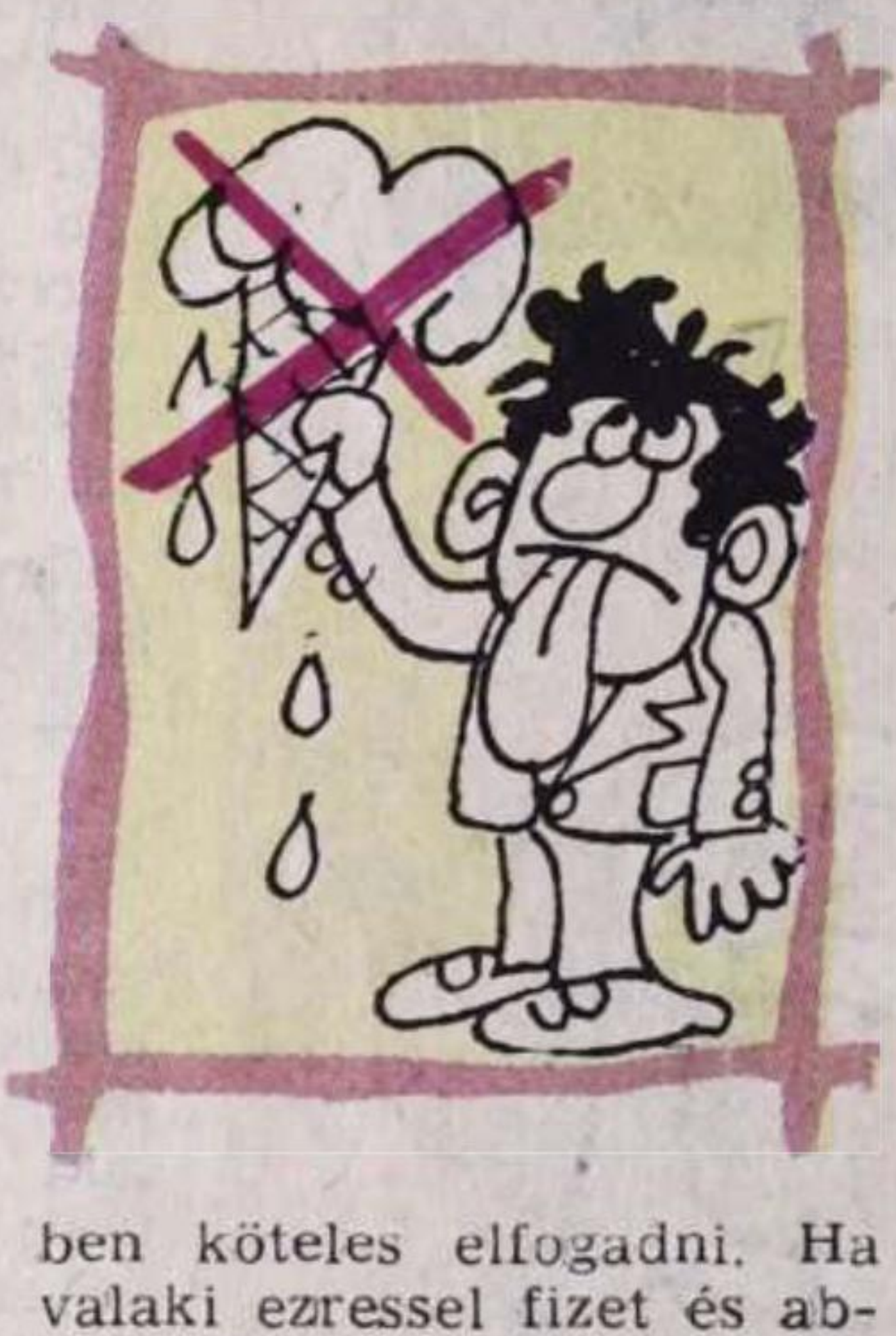

MIT ÉR A KARIKA?

Ifjú barátom első általánosba jár és lelkesen meséli: Ma kaptam egy karikát a füzetembe. Egy karika majdnem annyit ér, mint egy piros pont.

Nagyszerű. És miért kaptad a karikát?

Azt nem mondták meg — feleli elgondolkozva.

No mindegy. Azt kívánom, hogy holnap három valódi gyönyörű piros pontot kapjál.

Azt nem lehet — rázza meg a fejét. — Csak egyet lehet. A tanítás végén Erzsike néni kiértékel, azt mondja, Szabó Józsi neked fekete pont, Mócsy Nóra neked karika és így megy.

Dehát biztosan azért kapja Nóra a karikát, mert jó volt, Szabó Jóska a fekete pontot, mert rossz volt. Nem gondolod?

Lehet. De nem tudom. Nem mondják. Csak úgy adják.

Nem vitás: az életnek tanulunk.

AZ ÉREM MÁSIK OLDALA

De kár, hogy a Molnár Gazsi nyugdíjba megy — kesereg egyik nagy kulturális intézményünk gépkocsivezetője. — Ennél jobb autóelőadót kívánni se lehet. Ez aztán a remek főnök. Gondolja el, ha azt mondtuk neki, Gazsikám, nagyon nincs kedvem ma melózni, azt mondta, rendben, most már akárki telefonál, hogy kocsi kell, megmondom, hogy nem lehet, nincs benn egy se, ha nagyon sürgős neki az ügy, vegyen taxit, vagy halassza holnapra. Ti meg fiúk, nyugodtan átmehettek egy féldecire . . .

No, gyorsan menjen nyugdíjba, édes úr.

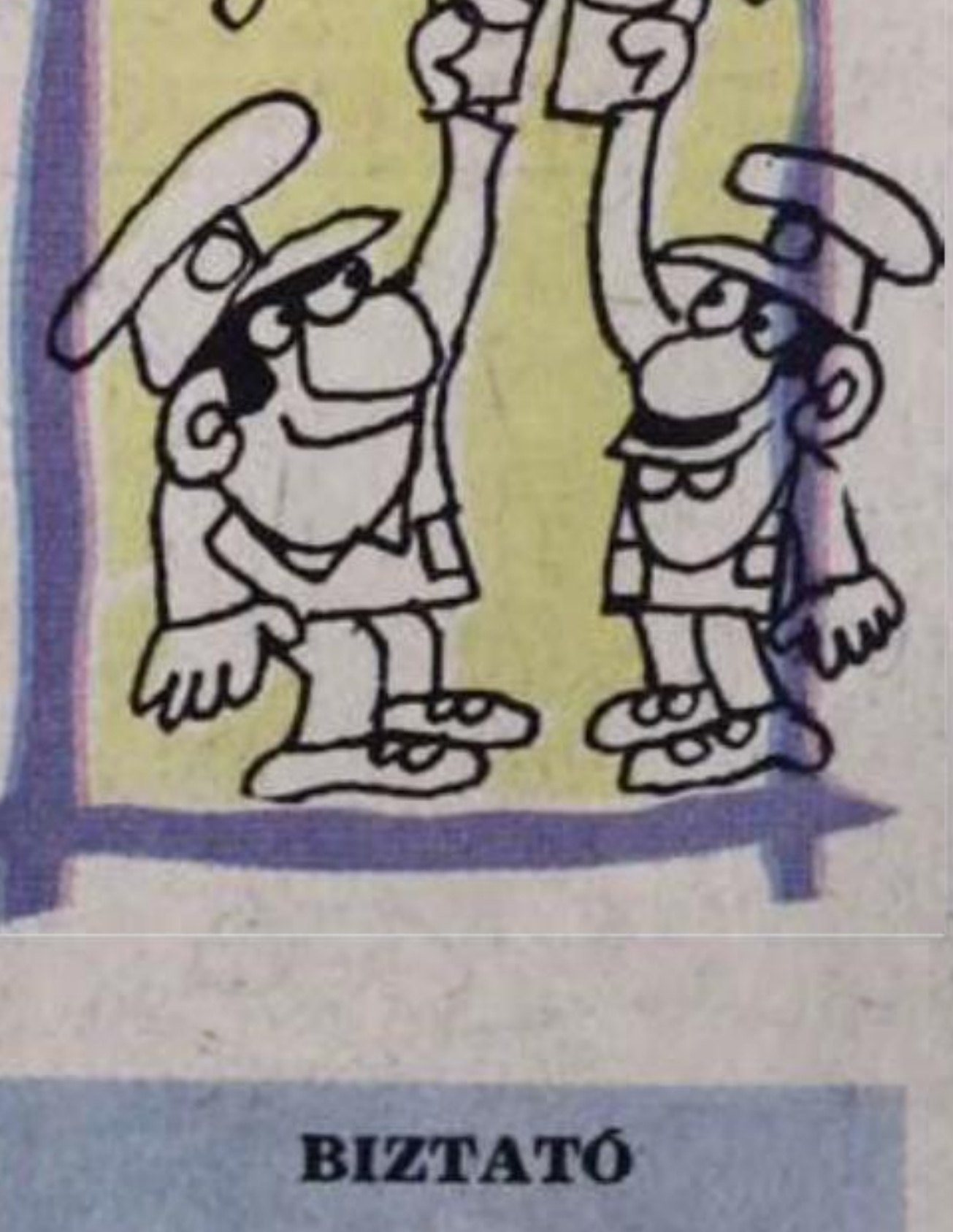

BIZTATÓ

Egy italboltban szellemes felirat:

A SZESZ ELLENSÉG

MAGYAR EMBER NEM FÉL AZ ELLENSÉGTŐL

Az italbolt vezetője nem tanult történelmet. Augsburg . . . Muhi puszta, Mohács . . .

Igyunk inkább tejet.

MEGLEPŐ

Braziliai ismerősünk néhány napot töltött Budapesten, az Emke szállóban lakott. Búcsúzáskor beszámolt megfigyeléseiről.

Nem is hittem volna, hogy Budapesten egy ilyen nagy kávéház, mint az Emke presszója, családi tulajdon.

Miért volna családi tulajdon? Állami vállalat.

Nézd, lehet, én nem jól értek magyarul, de a leghatározottabban hallottam, hogy a felszólgálónők úgy szólítják egymást, hogy kisanyám, meg anyukám és állandóan veszekszenek . . .

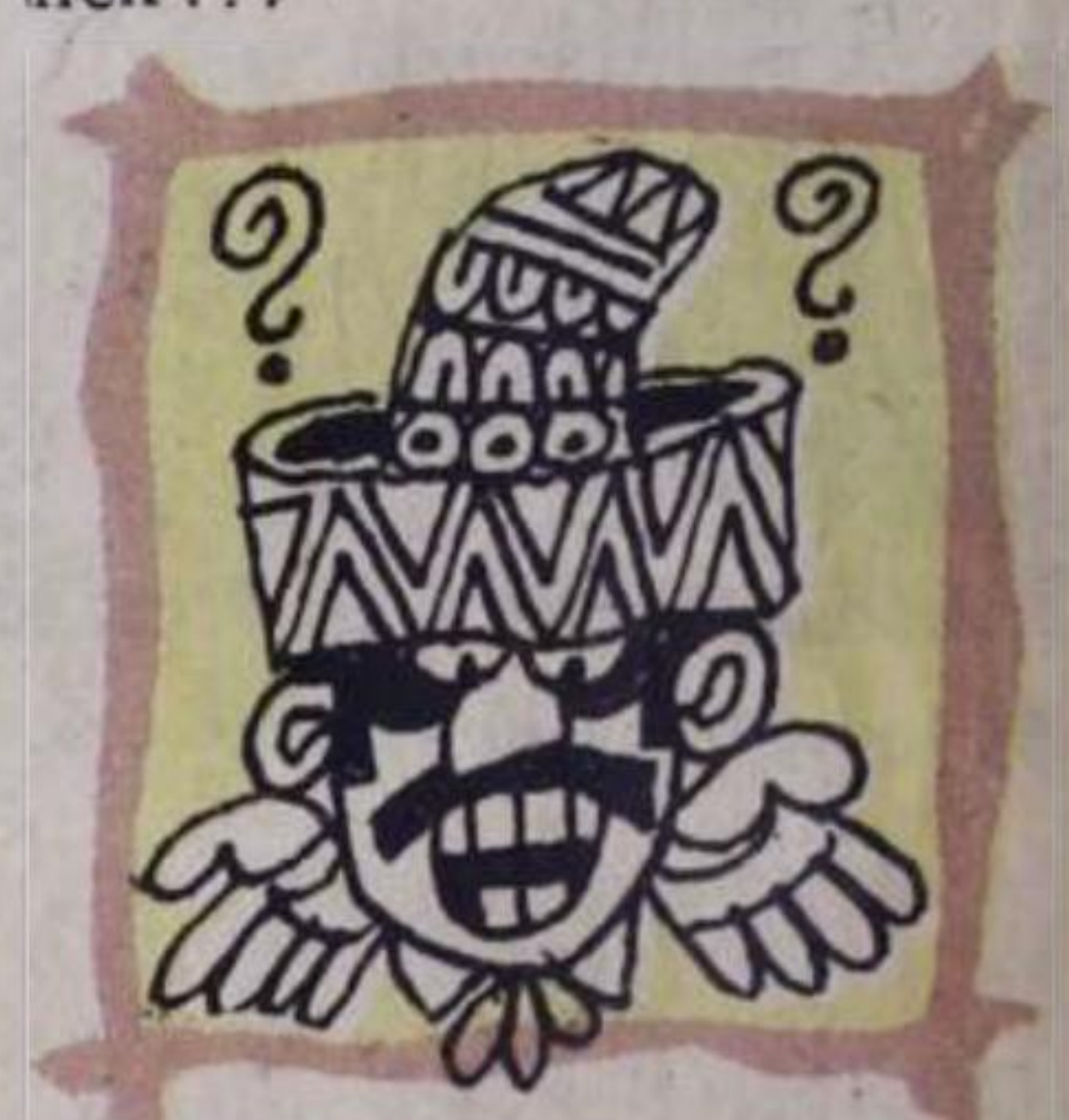

BÚCSÚZÁS

Valahányszor kinn járok a Keleti pályaudvaron, vagy a Ferihegyi repülőtéren, és könnyes búcsúzásokat látok, eszembe jut R. kapitány, a kemény, rettenthetetlen tengeri medve, aki négyéves lányát egyszer felpofozta a tengerparton, mert a gyerek azt mondta: „apu, jön a hajó", holott egy kapitány lányának tudnia kell, hogy ez a hajó nem jön, hanem megy.

A kapitány teherhajó parancsnoka volt (mélyen megvetette a személyszállító hajókat, ahol a kapitánynak kell megnyitnia a táncmulatságokat és felelnie kell az utasok hülye kérdéseire), egyszóval, valahányszor több hónapos nehéz tengeri útra indult, sorbaállította gyerekeit és azt mondta:

Az R. család nem búcsúzik. Az R. család találkozik.

NAGYMAMATÖRTÉNET

A nagymama kis unokájára vigyáz a játszótéren. Egy arrajáró megjegyzi:

Milyen szép ez a kislány.

Ugye? — lelkesedik a nagymama. — Hát ha még a fényképét is látná!

Fehér Klára

HOBÓ

FÜLÖP, BRENNER, DALLOS, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS

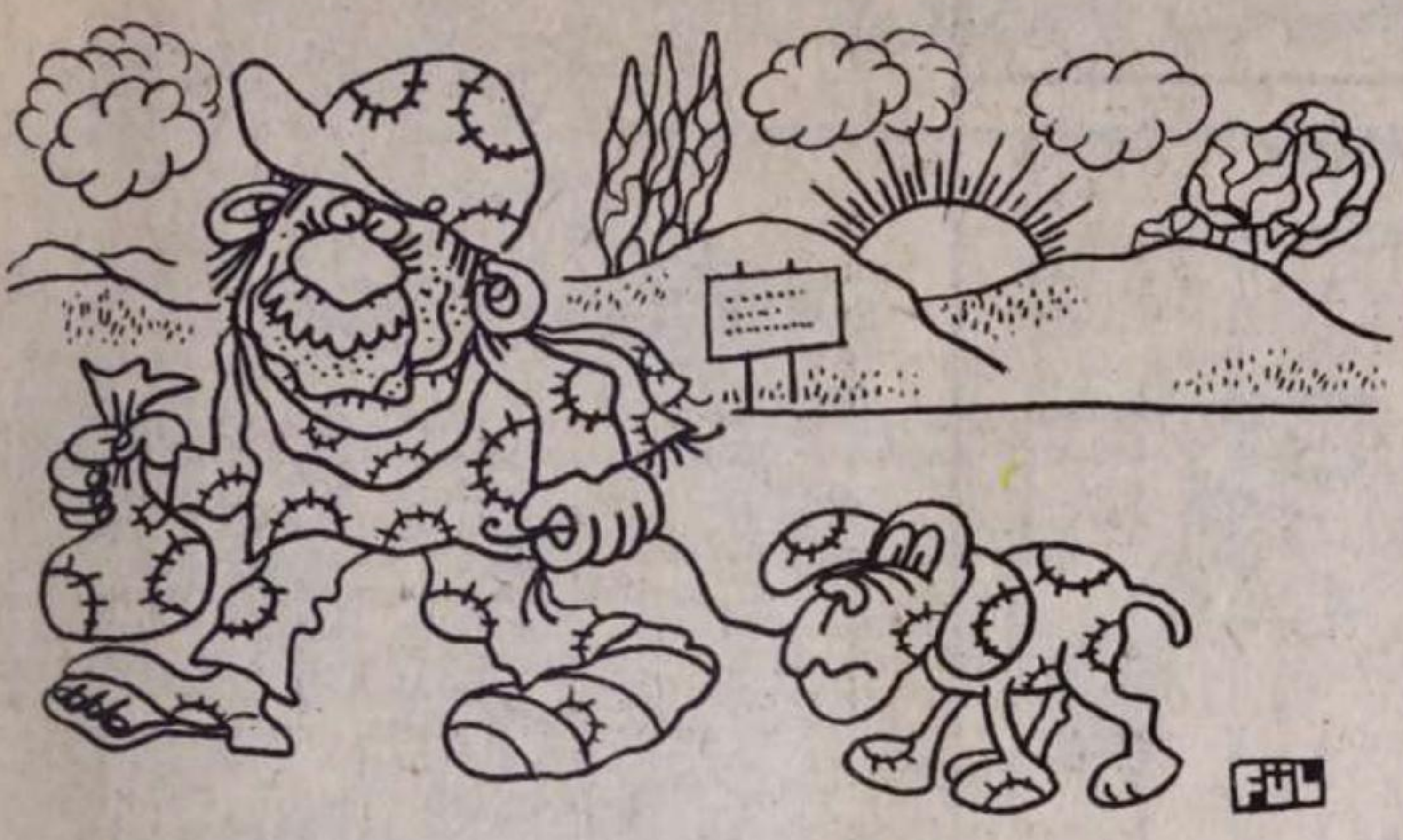

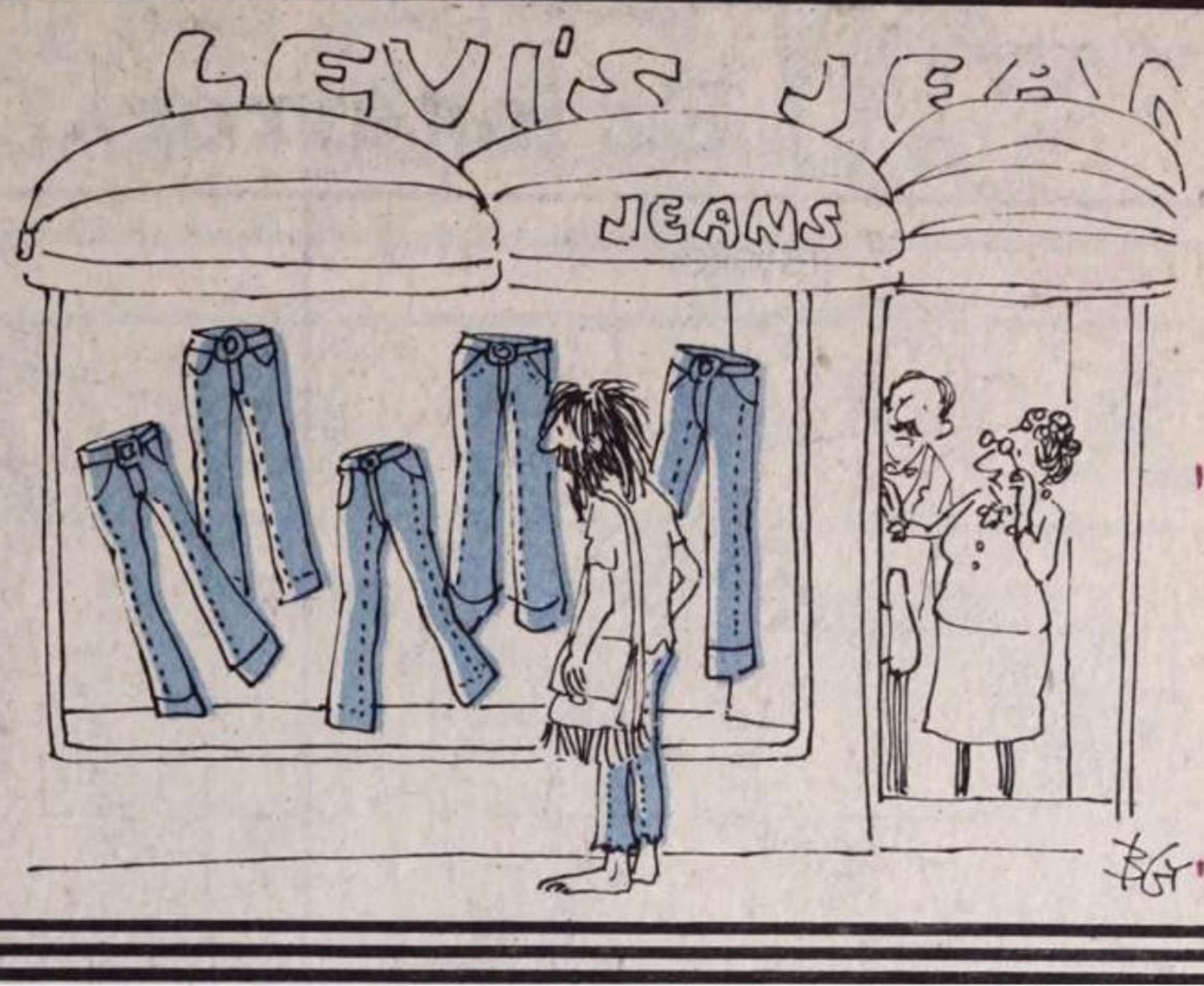
LEVI'S JEA
JEANS

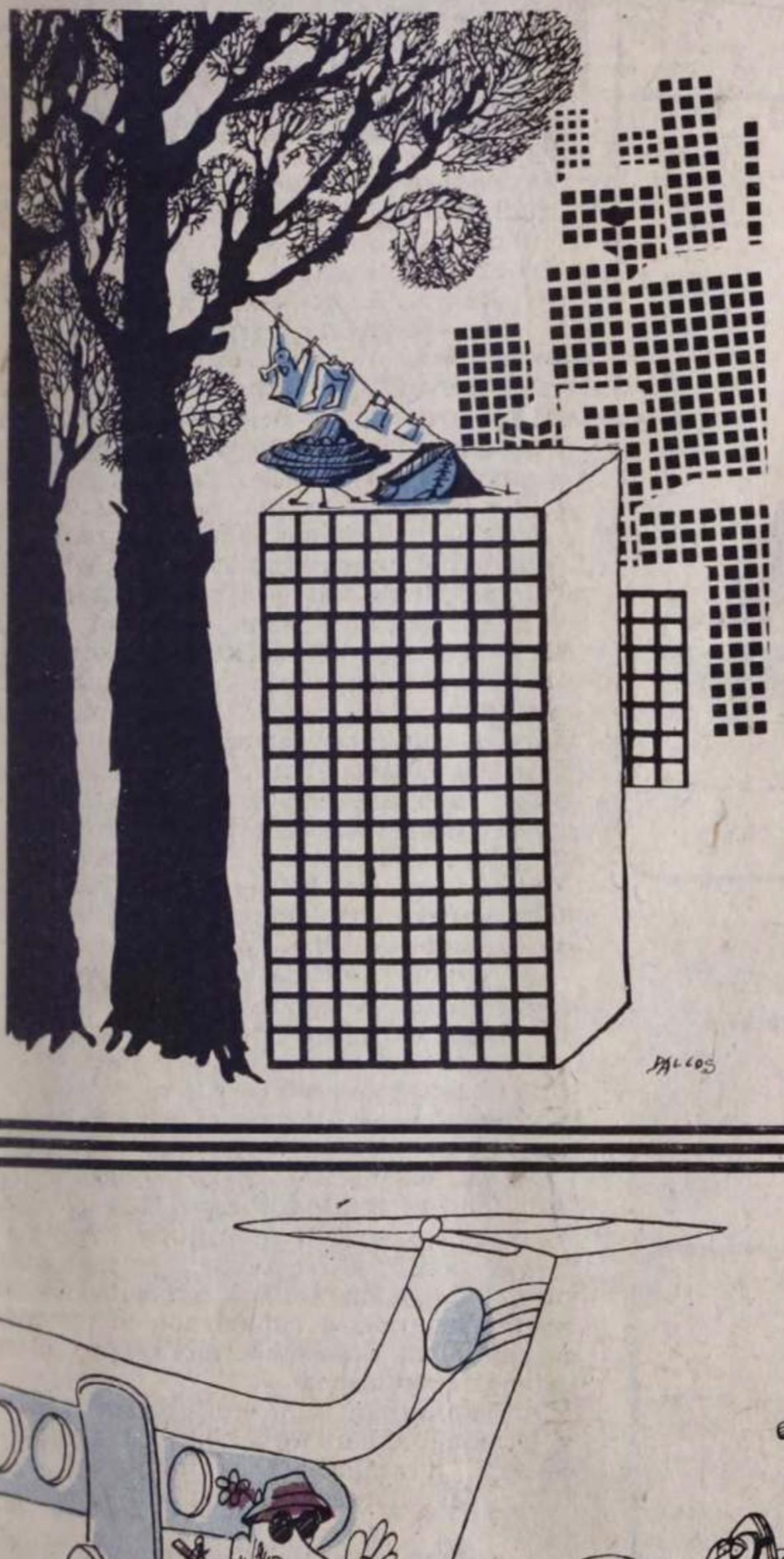

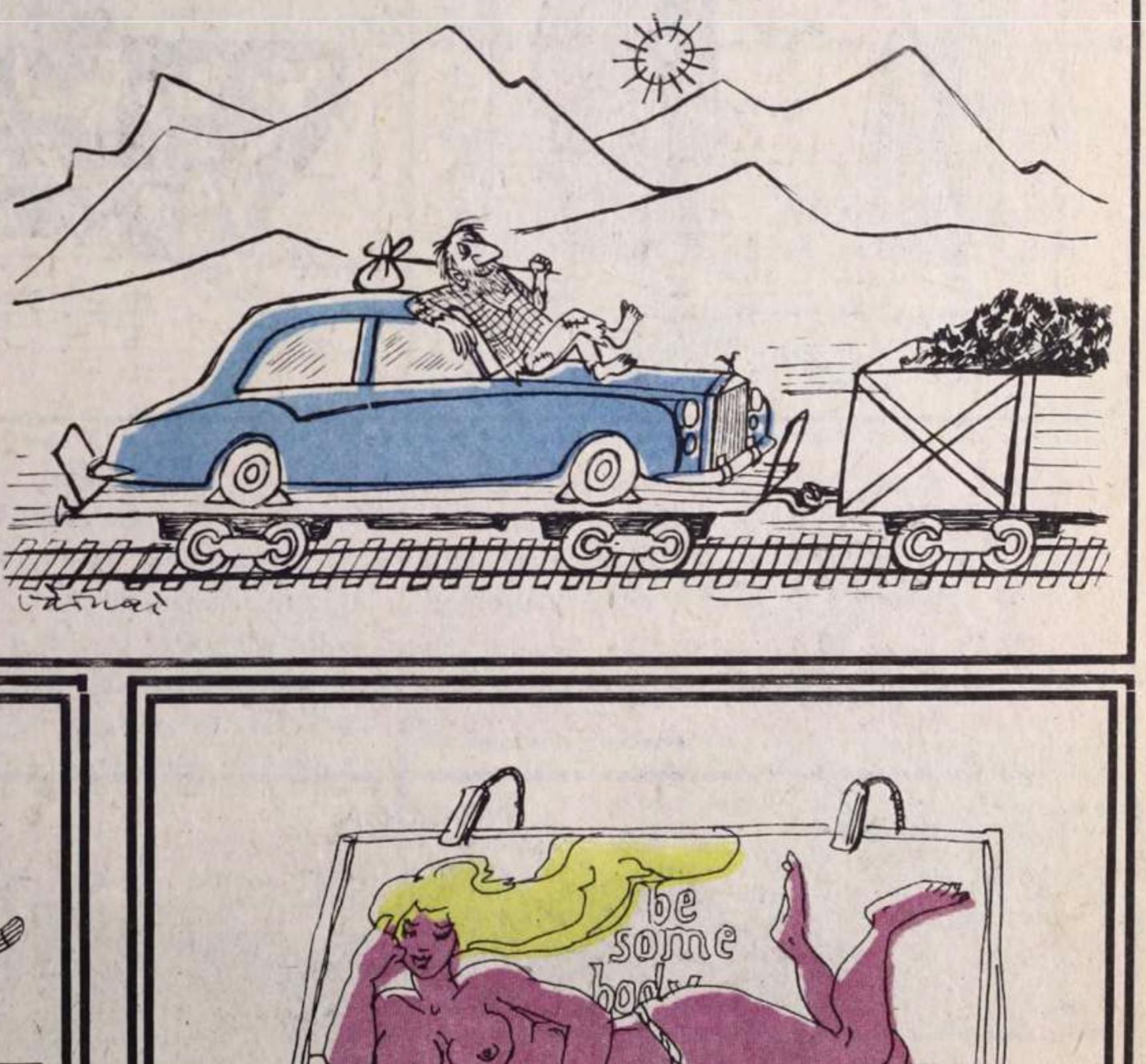

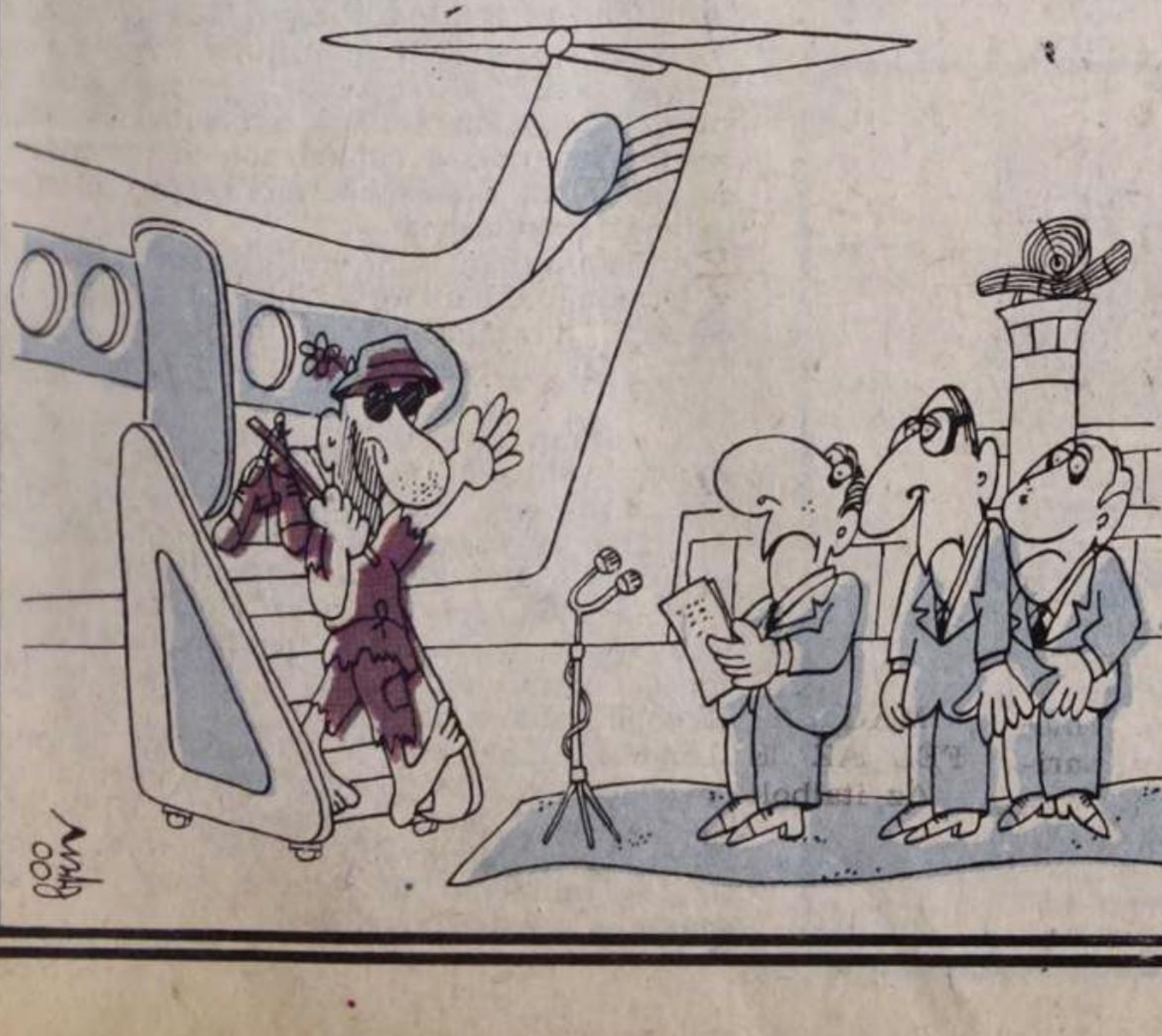

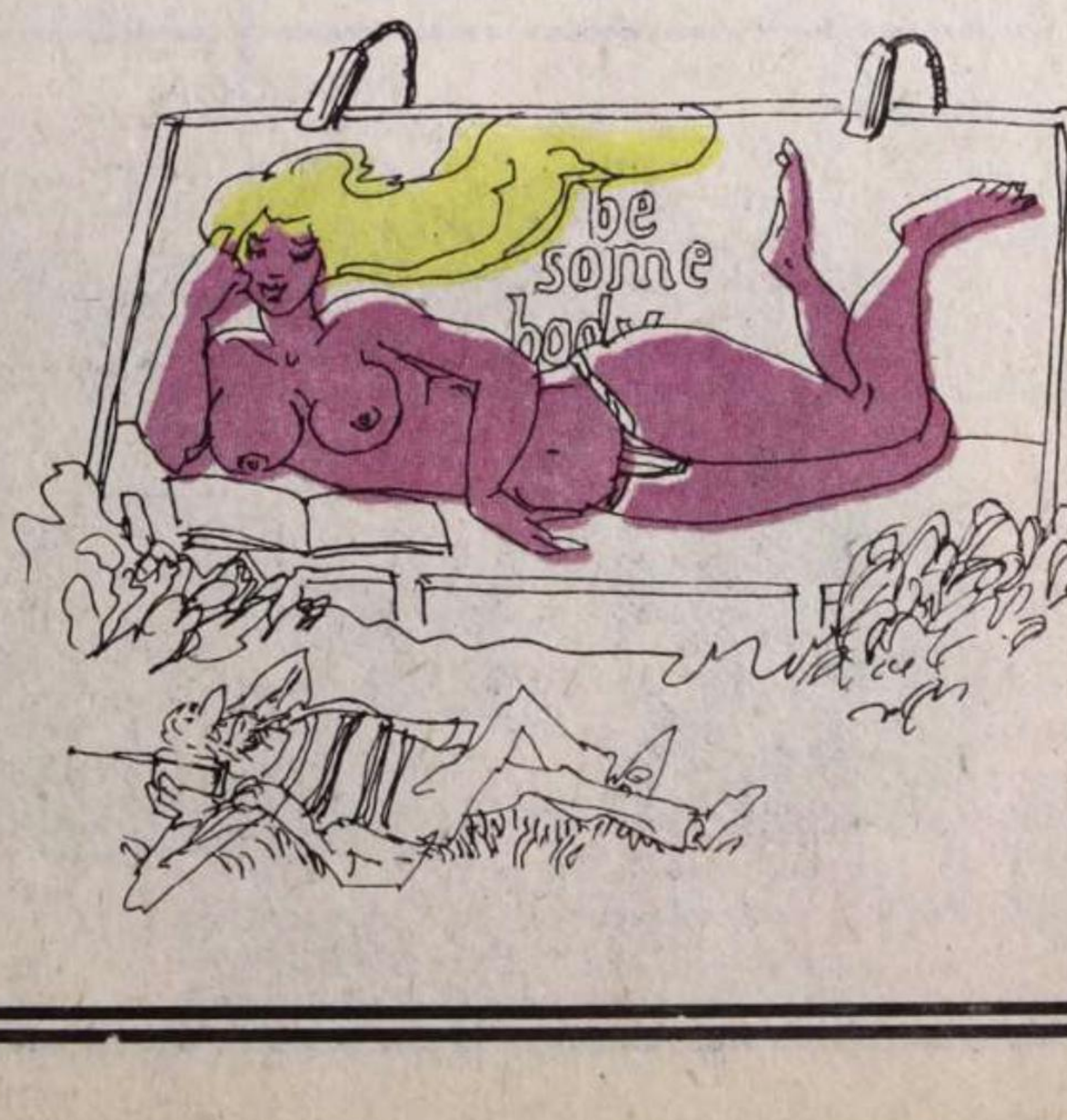
be some body

DALLOS JENŐ:

Ez is terror...

TESTŐRÖK

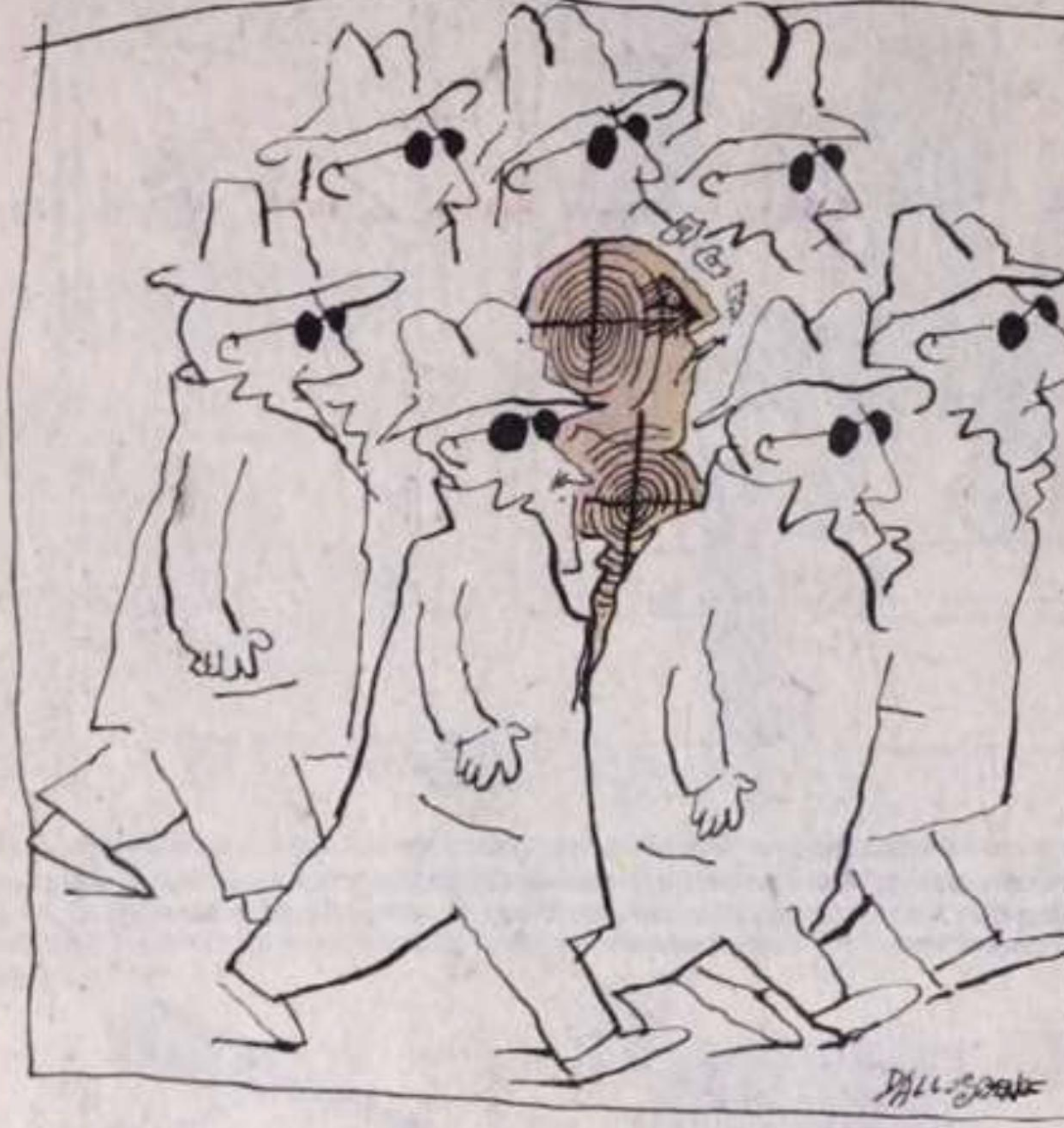

RÁMENŐS RIPORTER

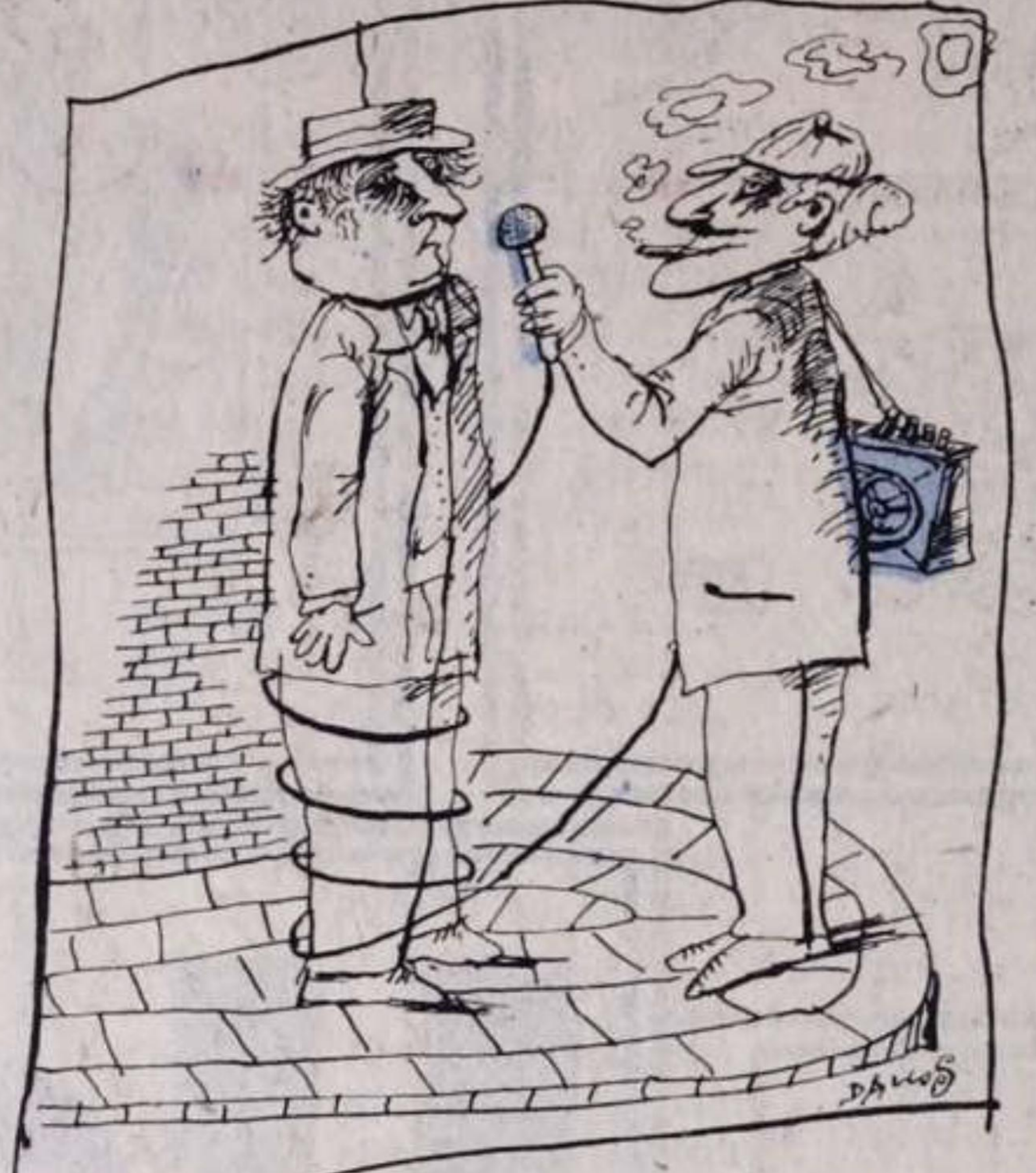

IRÁNYMUTATÁS

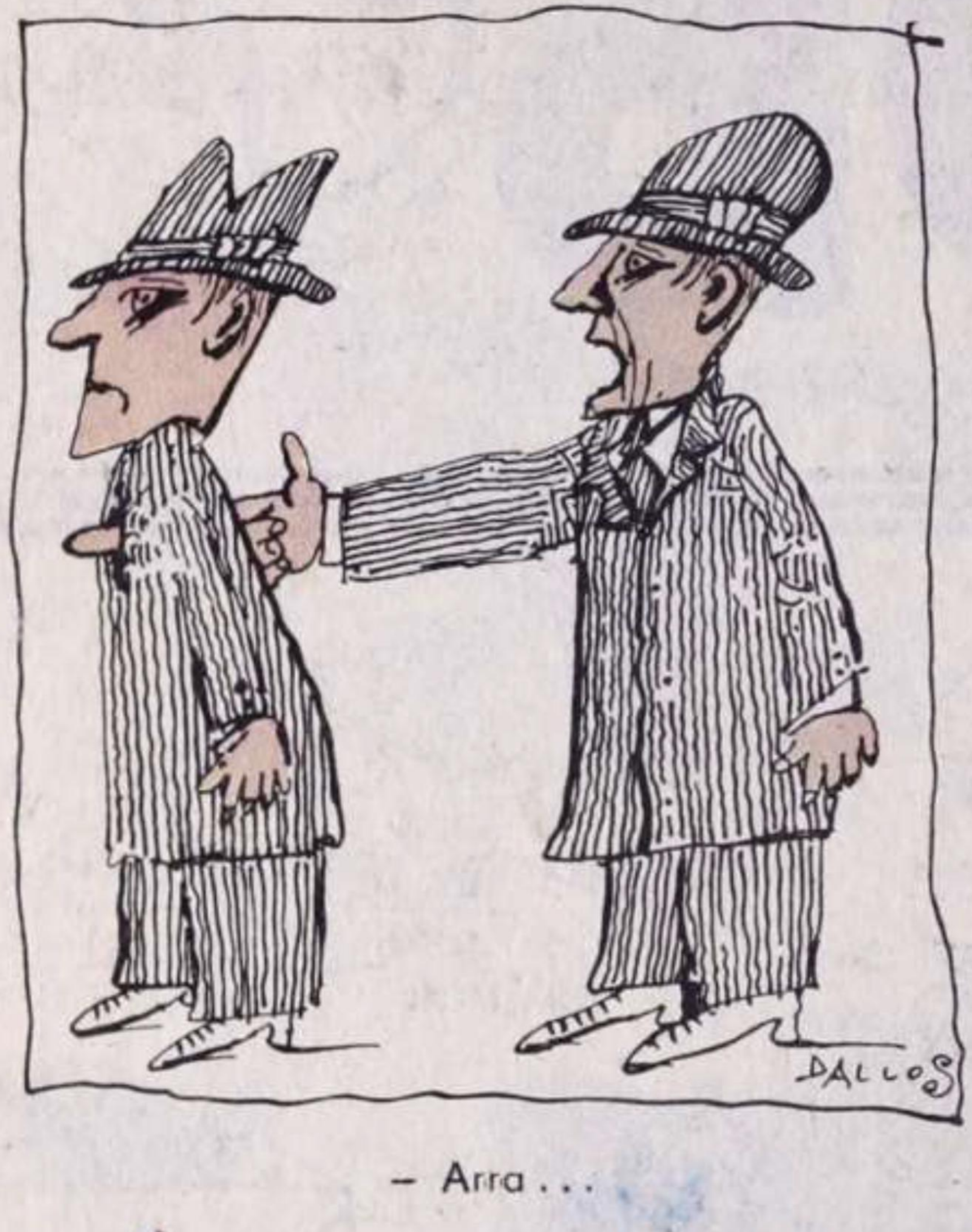

– Arra ...

HIVATALI ERŐSZAK

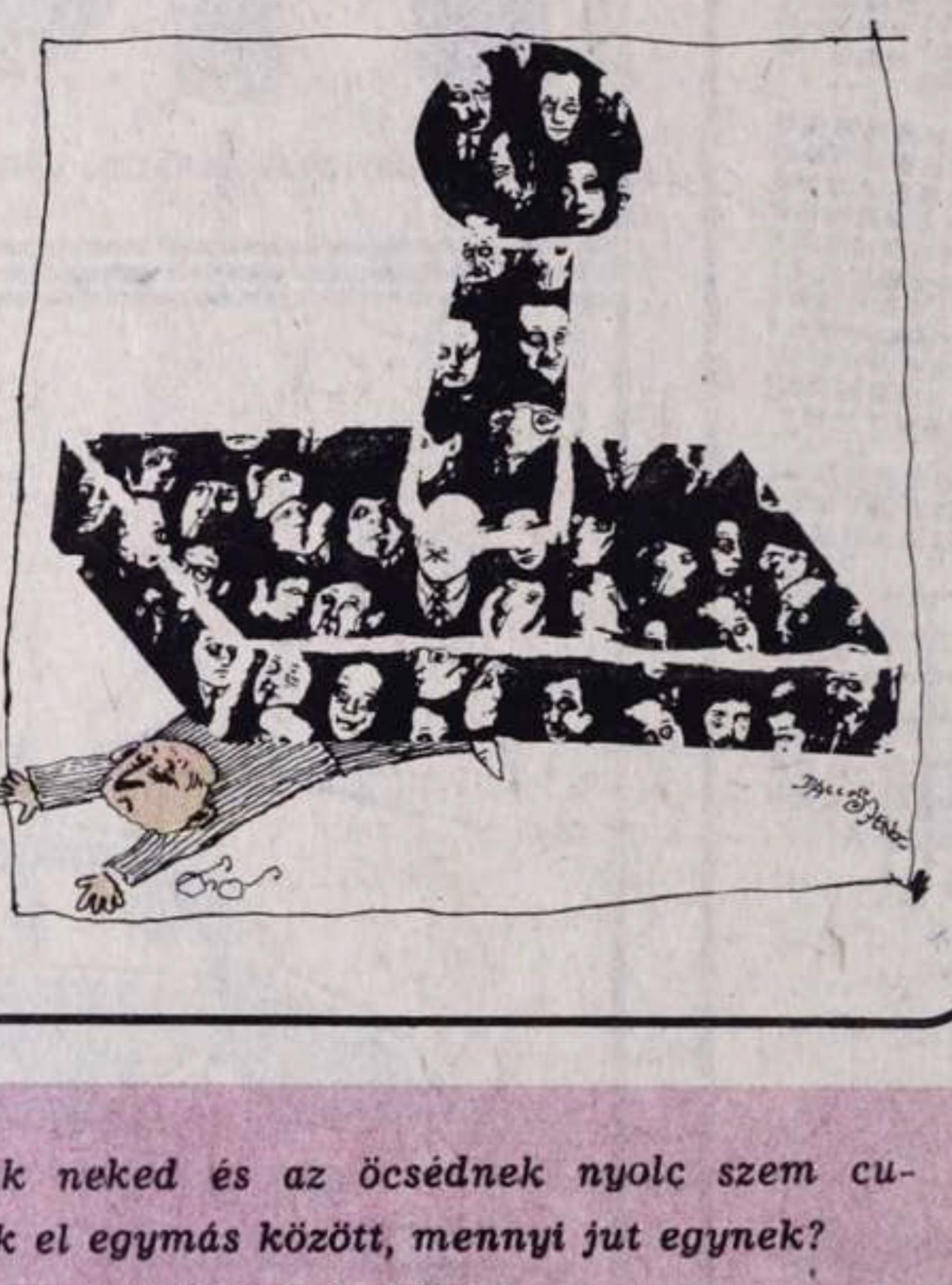

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Pisti, ha adok neked és az öcsédnek nyolc szem cukorkát, hogy osztjátok el egymás között, mennyi jut egynek?

— Nekem öt és a testvéremnek három.

— De Pisti, nem tudsz számolni?

— En igen, a testvérem viszont még nem.

PARKSZÍNHÁZ

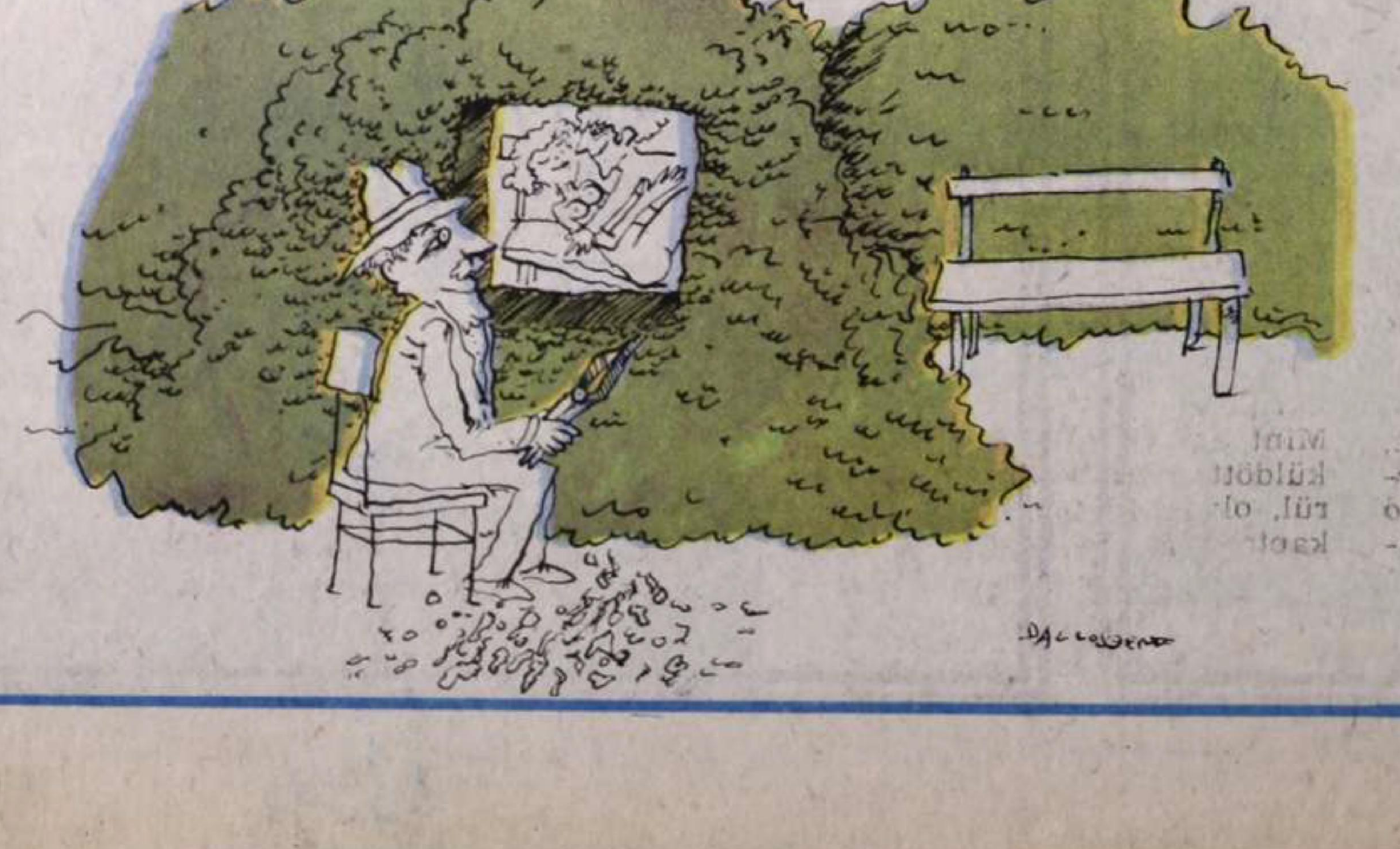

MAGÁNÉPITKEZÉS

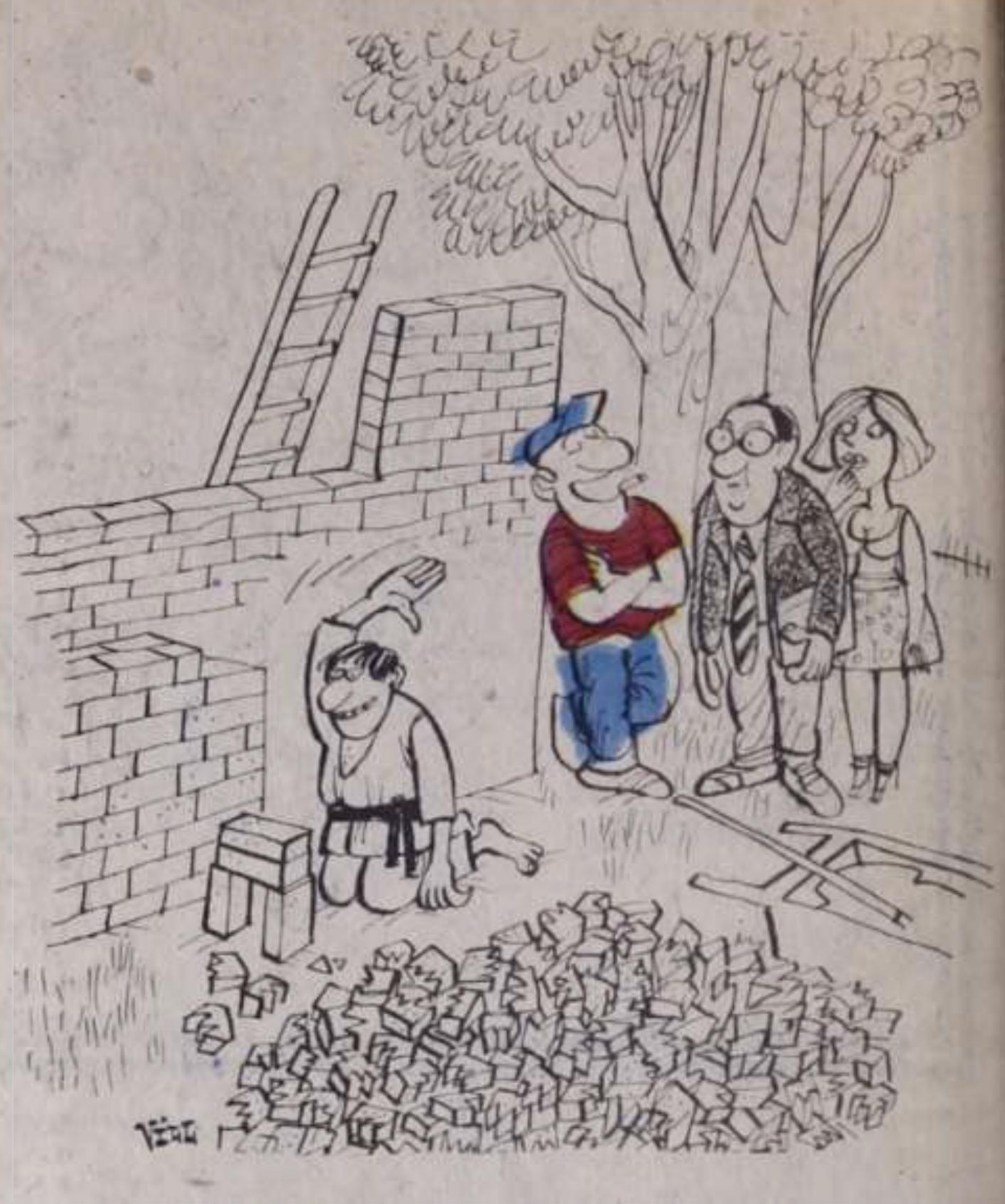

– Csak ő vállalkozik segédmunkára ...

MI AZ A SZÍNHÁZ?

Ó, hát a színház egy egészen más világ! Thália oltárát vég nélkül illethetnénk a különbnél különb jelzőkkel. Mint például: csodálatos, varázslatos, elbűvölő, megrendítő, deficites... A színházak sajnos(?) nem játszanak egész évben. Az esztendő egy bizonyos időszakában van előadás, egy bizonyos időszakában nincs. Ezt a két bizonyos időszakot úgy lehet megkülönböztetni egymástól, hogy uborkaszezon az, amikor nincs színház, amikor pedig játszanak a színházak, akkor meg nem kapni uborkát.

Valaha nem csak uborkaszezon volt, hanem paradicsomszezon is. Ez abból állt, hogy ha pocséknak találtatott a produkció, akkor a nézők paradicsommal (tojással, gyümölccsel) megdobálták a színen levő művészeket. Ez a szokás ma már egyáltalán nincs divatban. Nem mintha mostanság minden darab valóságos remekmű volna, hanem azért, mert az említett dobóeszközök ára olyan magasra rendeződött, hogy a velük való véleménynyilvánítás rendkívül gazdaságtalan. Akkor már sokkal jobban megéri kritikát írni, ez kifizetődőbb. Ráadásul kritikát még az is írhat, aki a paradicsommal sosem találna célba.

A színházi előadást illetően van néhány kötelezően betartandó szabály. Ilyen például, hogy az előadás ideje alatt mindvégig hangosan, jól érthetően kell beszélni. Saját tapasztalatom szerint ezt a mögöttem ülő általában be is tartja, a színész nem mindig.

Színházba valami ócska, gyűrött, szakadt kabátban ajánlatos menni. Ezt a törvényt sokan megszegik, s teátrumba indulván magukra veszik a legszebb, legelegánsabb felöltőjüket. Aztán amikor ezt a becses holmit megkaparintják a ruhatárból, akkor már van is egy olyan kabátjuk, ami éppen alkalmas színházlátogatáshoz.

A színházban illik kulturáltan viselkedni, a társaságunkban levő hölgy kívánságait teljesíteni, ha mindjárt az ingünkért is. Nem illik más feleségével színházba járni, bár szokás.

A színmű élvezete közben a közönség sohasem védtelen. A nézőtéren mindig van egy orvos, egy tűzoltó és egy rendőr. Ha a sorokban egyszerre több rendőr ül, akkor az a műsor a BM kultúrtermében zajlik.

Néha előfordul, hogy az előadás elmarad. Betegségek miatt. Az is megesik, hogy a közönség marad el, ennek is betegség az oka. Gyengélkedik a darab.

Szinte hihetetlen, de az egyazon színháznál dolgozók között soha nincs viszály, elégedetlenség. Mert mindenki határozottan tudja, hogy ő nagyobb művész, mint a másik, és mindenki tökéletesen meg van elégedve — a másik fizetésével.

Módos József

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: 1 db 1000 W-os, 220 V-os hálózatba kapcsolható, mozifilmezéshez használható lámpát, amely könnyű, hordozható és 8 mm-es házi vetítőhöz való; — Fekete István: Csi c. könyvének háború előtti kiadását; — Az Élet és Tudomány 1946—1947. évfolyamait; — Búvár és Kolibri zsebkönyveket; — Akvarisztikával foglalkozó könyveket.

KÍNÁLNAK: A Tolnai Világlapja 1940—1942. bekötött és még 2—3 évfolyam bekötetlen példányait; — A Delfin sorozat 1—13. köteteit; — A sárga fedelű Olcsó Könyvtár 1—836-os példányait; — A Delta folyóirat 1967—1980. számait; — 1914-es Andrees világatlaszt, 413 térképpel; — Új Polaroid fényképezőgépet; — Jó állapotban lévő Hajdú Super automata mosógépet; — 2 mx80 cm-es asztalt; — Világos, fényezett tanulóíróasztalt; — 1 db kétszemélyes rekamiét; — 1 db kamasz heverőt; — Falra szerelhető gázmelegítőt (vezetékes gázhoz).

CSERÉLNEK: A Tolnai Világlapja 1940—1942. bekötött és még 2—3 év bekötetlen példányait benzin- vagy villanymotorra; — 3 év körüli kislányra való ruhákat, cipőket 40-es lánykacipőre, 14 éves kislányra való melegítőre; — Az Ezermester 1960—1985-ig hiánytalan és 1—2 számmal hiányos kötetlen folyóiratokat fényképszárítóra, egyéb fotó- vagy barkácseszközre, írógépre vagy nyelvkönyvre; — 2 db 11—13 éves fiúkra való, modern fazonú, kék színű vatelinnal bélelt orkándzsekit és nadrágot használható, régi írógépre, tokkal együtt; — 2 db falra szerelhető négypolcos könyvespolcot és 2 db 5—8 éves fiúra való fehér, vatelinnel bélelt orkándzsekit, garbókat, orkánsapkákat, és 2 db iskolatáskát bármilyen 1945 előtti telefonkönyvre, Rendőrségi államrendészeti zsebkönyvre, Csendőrségi Nyomozókulcs c. könyvre, és a volt magyar királyi Honvéd Haditudósító Század kiadványaira; — Alig használt, nagyméretű, férfi Levi's farmernadrágot tüzérségi (katonai) távcsőre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

HEJ RIGÓ, RIGÓ...

Azok a szerencsések, akiket felvettek az Idegen Nyelvi Továbbképző Központ nyelvtanfolyamainak valamelyikére — a hosszú nevű intézmény népszerű neve „Rigó utca" — egy félévre 3000 forint tandíjat tartoznak fizetni. Ahhoz, hogy beiratkozhassanak, beiratkozási lapra van szükség, amit ki kell tölteni és ráragasztani a 3000 forint befizetését igazoló csekkszelvényt. Eddig rendben is van a dolog.

Csakhogy a beiratkozási lap nem a Rigó utcai irodában, netán az épület portáján kapható, hanem csak egyetlen helyen, a Hegedűs Gyula utcai nyomtatványboltban. Nyitvatartás: fél 9-től fél 4-ig. Így tehát a tanfolyamra felvett hallgatóknak — jónéhányszáz dolgozó emberről van szó — el kell zarándokolnia a meglehetősen nagy forgalmú üzletbe és ott megvásárolni a 80 fillérbe kerülő beiratkozási lapot.

Kérdéseim a következők. Nem lehetne-e ezt a nyomtatványt a Rigó utcában ingyen adni a beiratkozóknak?

Ha ez nem lehetséges, akkor nem lehetne-e a tandíjat mondjuk 2 forinttal felemelni? Ebből az összegből két nyomtatványra is futná (háthá az egyiket elrontja az ember) és még 40 fillér haszon is maradna.

Az utolsó kérdésem: hallottak-e a Rigó utcában arról az utasításról, hogy elő kell segíteni a munkaidő minél jobb kihasználását?

Dr. Del Medico Imre
Budapest

POROLÓRA VÁRVA

A veszprémi Vár áruházban vásároltam egy ETA 424 típusú kézi porszívót. A porszívóval teljes mértékben elégedett vagyok, csak úgy látszik, valami kimaradt a Ferrovill Kereskedelmi Vállalat üzletkötéséből. Elfelejtettek ugyanis papír porzsákot rendelni a masinához, az egyébként hozzá tartozó 4 darabon kívül. Utánpótlás sehol sem kapható. Marad hát az ősi módszer: kirázni a porzsákot. Ez egy darabig használ, de négy-öt porszívózás után úgy eltömődik, hogy ki kell dobni. Így is van ez rendjén, csakhogy a zsákok száma véges.

Azért van ám öröm az ürömben! Idézet a használati utasításból:

„Kedves Vásárlónk!

A gépen a kapcsoló mellett egy csatlakozóaljzat található. Ez a gép később kifejlesztett tartozékának, a szőnyegporolónak a csatlakoztatására szolgál. Jelenleg a készülék még nem kapható, de vállalatunk törekszik arra, hogy mihelyt beszerezhető lesz, a hazai kereskedelmi forgalomban is megtalálható legyen. Addig is szíves türelmét kérjük."

Mit tehetek? Megvárom.

Simonovics Attila
Veszprém

TÜCSÖK és BOGÁR

Egypetéjű ikrek?
(A Magyarország két egymást követő számában lelte Szalkó Éva debreceni olvasónk)

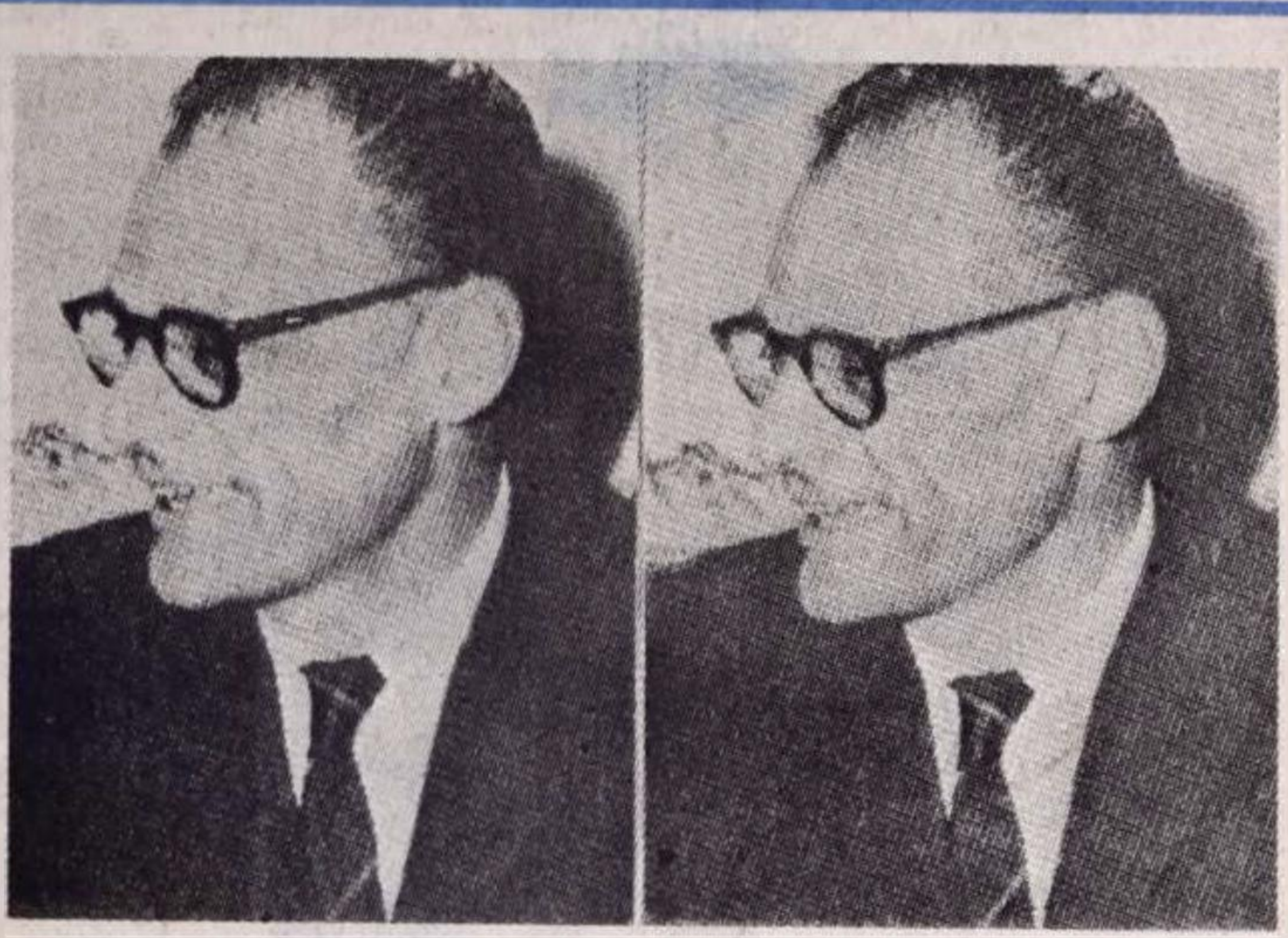

SAMUEL CAPRICORNUS
Valaha is élt

ARTHUR MILLER
Páholyból nézte

ném Kaposvár legelős polgármesternéje lett.

Vitaminkúra?
(A Nők Lapjából ollózta Dömötör Lászlóné győri olvasónk)

Főzni tudó szakácsot v. szakácsnőt teljesítménytől függő magas kereseti lehetőséggel felveszek.

Azért lehetetlent ne kívánjunk...
(Az apróhirdetést beküldte Murányi Gáborné)

Budapesti színházak

Mátyás-templom: Gergely Ferenc orgonaestje (8).

A többi pesti székesegyházban még tart a nyári szünet.
(A Népszavában lelte Som Imre nyíregyházi olvasónk)

tert, a Magyar Lovasszövetség főtitkárát? Életében mindig egy lovat akart — és most az övé 'lett Magyarországon valamennyi sportoló gondja. A főtitkár lószeretetéről és szakértelméről le-

Most talán azt dalolja, hogy: „Anyám, én nem ilyen lovat akartam!"
(A Szolnok megyei Néplapból ollózta Szathmáry Jánosné szolnoki olvasónk)

be hasonló sikerekről. Figyelemreméltónak tartjuk azt is, hogy Magyarországon már az apátra is kiterjednek bizonyos gyermekgondozási jogok — nos, nálunk ez még ismeretlen.

Harc a papi nőtlenség ellen?
(A Nők Lapjában fedezte fel Veres Bálintné, beregdaróci olvasónk)

szük, a nézőket, a sportot szeretőket inkább élelemmel töltik el a mostanihoz hasonló esetek — és távol tartják őket a sporttól.

Potyakaja?
(A Magyar Nemzetben találta dr. Demény Sándor leninvárosi olvasónk)

Nagybányai úton 3 szobás, déli, kertes, luxus öröklakás 25 terasszal eladó. T.: [redacted] H, K, Cs 13—16 óráig.

Teraszból kevesebb több lenne!
(A Magyar Nemzet apróhirdetései közt fedezte fel Vadon Róbert)

CIKKÜNK NYOMÁN

31. számunkban „Díjtalan" címmel jelent meg Skripek Bálint levele. Mint az Ofotért hozzánk küldött válaszából kiderül, olvasónk azóta visszakapta a komputeres szemvizsgálatért tévedésből befizetett 200 forintot.

Pest megyeieknek ugyanis a vizsgálat SZTK-alapon ingyenes.

KÖLCSÖNÖS

című rejtvényünk megfejtése:

— És nekem hányszor kellett tőled kérnem, míg végre kölcsönadtad?

200—200 forintot nyert:

Panka József, Pécs, Dr. Hal J. u. 4/b 7623.

Farkas Andrea, Budapest, Práter u. 56. 1083.

Gombócz Lajos, Pusztaszabolcs, Vörös Hadsereg u. 96. 2490.

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

A sztár dicséri az edzőjét:

— Az első pillanattól fogva az ő keze alatt dolgoztam. Becsületére váljon, kezdő mazsola koromban éppen úgy bánt velem, ahogyan most, mikor már bajnok lettem. Mint egy hülyével...

* * *

A srác focizni akar, de a szülei lebeszélik. A foci nagyon durva, menjen inkább teniszezni. Az első lecke során csúnyán képenvágja magát az ütőjével és kétszeresére dagadt orral megy haza.

— Szerintetek a foci durva?! — kiáltja. — Idenézzetek...

* * *

Rocky Grazianot, az ökölvívás egykori világbajnokát egy különösen véres meccse után el akarták vinni a kakasviadalra, de a fiú ellenkezett:

— Nem megyek kakasviadalra. Az olyan embertelen!

— Embertelen? — csodálkozott a kísérője. — És amit te műveltél ma este, az milyen? Csirkétlen?

*J**oe Palmer, a kitűnő sportriporter írta egyszer az egyik vetélytársáról:*

— Mr. Brownie Leach annyira tiszteli az igazságot, hogy csak nagyon ritkán meri használni.

* * *

Billy Evans, a baseball-játékvezető április elején futott ki első szuperligás mérkőzésére. A szurkolók elégedetlenek voltak a működésével, söröspalackokkal kezdték hajigálni. Billy rémülten hátrált, idősebb társa, Tom Hurst megnyugtatta:

— Nem kell félned. Április elején még nincsenek formában, véletlenül sem találnak el. Majd júliusban...

(p. p.)

KISPESTRE KERÜLT A VIDEO

KISORSOLTÁK AZ EXTRA LUDAS NYEREMÉNYEIT

Az Extra Ludas 1986. nyári kiadásában közölt keresztrejtvények megfejtését 56 967 olvasó küldte be. Ezek közül 50 533 helyes megfejtés akadt, ennyien találták el, hogy a tíz rejtvény fősoraiban összesen **21 betű** volt.

A sorsolásnál egy budapesti olvasónak kedvezett a szerencse. **Az első díjat,** egy videómagnót **Pap Imréné,** Budapest XIX., Arany János u. 20. VI. 19. **(1191) nyerte.**

Ötszáz forintos vásárlási utalványt nyertek:

Huber Zoltán, Fonó, Táncsics út 18. 7271
Móra Magdolna, Budapest, Dunyov I. u. 12. 1138
Bitó János, Budapest, Korompai u. 22/A 1124
Rudovics Zoltán, Nagykanizsa, Schönherz Z. út 24. 8800
Winkler Anett, Jánossomorja, Fürst S. u. 16/C 9241
Vékás Kovács Erzsébet, Jászberény, Nádor u. 2. 5100
Furkó Károlyné, Kaba, Rózsa u. 3. 4183
Olaj Csaba, Vác, Harkály u. 7. 2600
Váczi Józsefné, Nyíregyháza, Lenin tér 10. 4400
Papp Attila, Veszprém, Látóhegy u. 5. 8200
Angyal Nándor, Salgótarján, Hársfa u. 11. 3104
Szigety József, Budapest, Ipar u. 13. 1095
Ifj. Dalmi Péter, Budapest, Igmándi u. 3. 1112
Gyöngyösi Sándor, Veszprém, Felszabadulás út 59. 8200
Gregor Pál, Budapest, Erdőkerülő u. 17. 1157
Such Árpád, Békéscsaba, Bartók B. út 64/a 5600
Nagy Sándor, Szentjakabfa, Kút út 12. 8272
Dr. Mike László, Budapest, Benczúr u. 1. 1068
Hauzer Lajosné, Alap, Nap út 24. 7011
Sántosi Csaba, Csurgó, Kert u. 19. 8840
Szabó Ilona, Budapest, Hidasnémeti u. 71. 1172
Horváth Sándorné, Budapest, Istenhegyi út 74. 1125
Tóth Gyuláné, Budapest, Hengermalom út 45—47. 1116

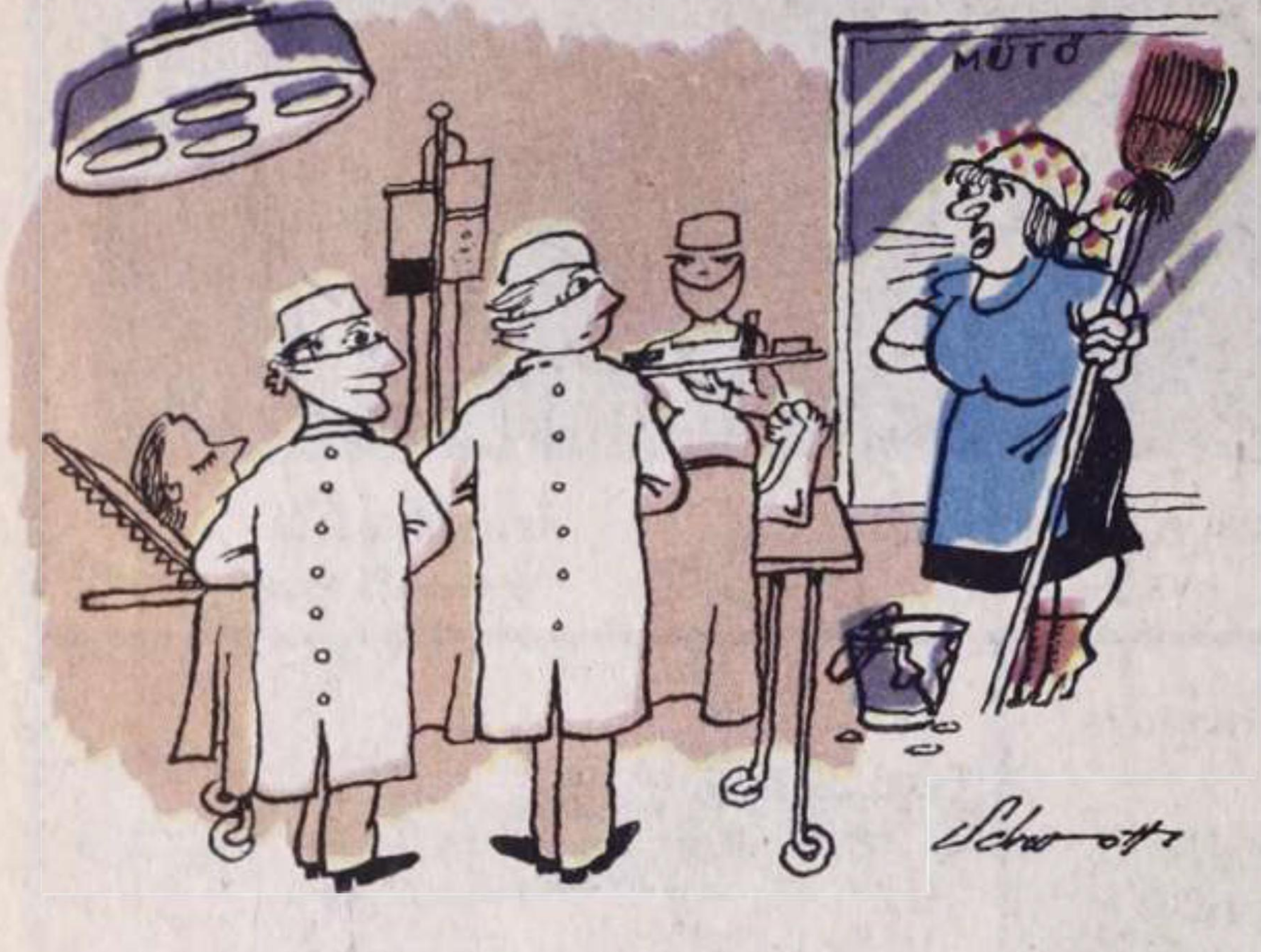
MŰTŐ
Schwott

– Hogy lehet egy vakbélműtéttel ennyit piszmogni?!

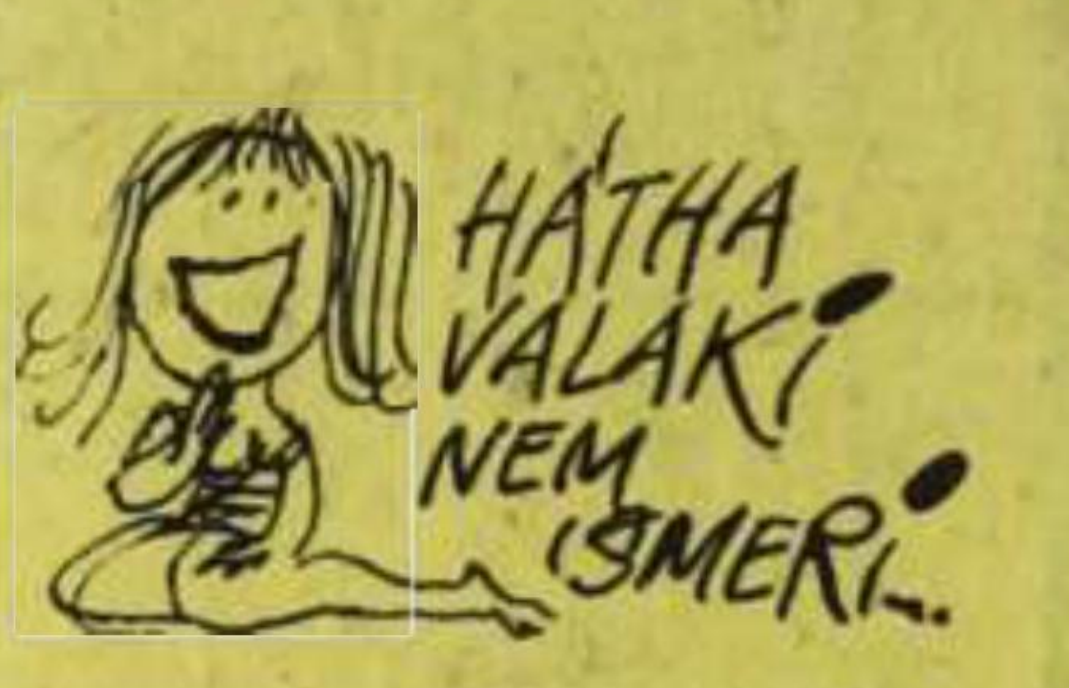
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI.

— Te igazán azt hiszed, hogy bennünket csak meg akarnak fürdetni? — kérdezi az egyik hal a másiktól a kádban.

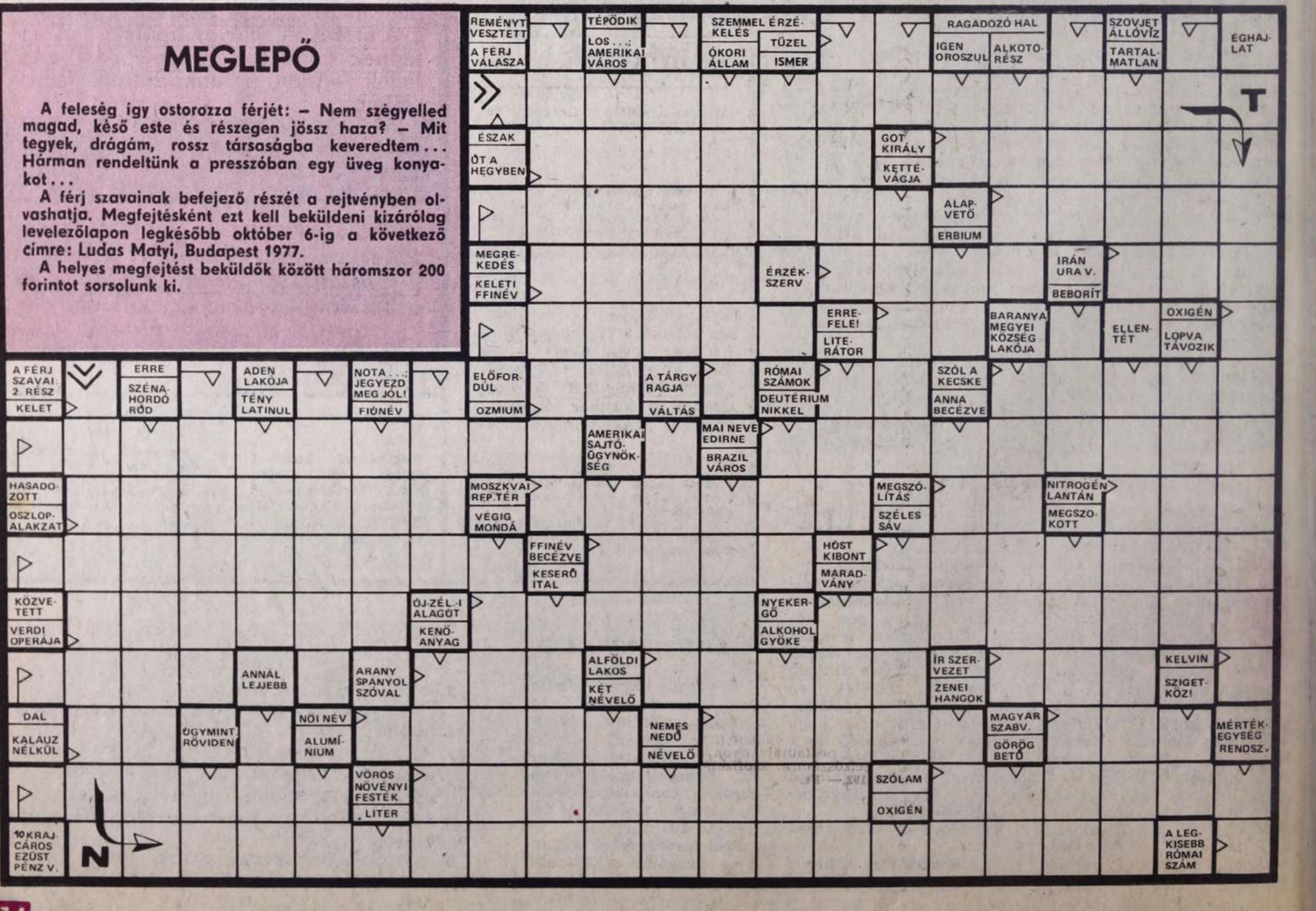
REMÉNYT VESZTETT
A FÉRJ VÁLASZA
TÉPŐDIK
LOS ...; AMERIKAI VÁROS
SZEMMEL ÉRZÉKELÉS
TÜZEL
ÓKORI ÁLLAM
ISMER
RAGADOZÓ HAL
IGEN OROSZUL
ALKOTÓRÉSZ
SZOVJET ÁLLÓVÍZ
TARTALMATLAN
ÉGHAJLAT
T
ÉSZAK
ÚT A HEGYBEN
GOT KIRÁLY
KETTÉVÁGJA
ALAPVETŐ
ERBIUM
MEGREKEDÉS
KELETI FFINÉV
ÉRZÉKSZERV
IRÁN URA V.
BEBORÍT
ERRE-FELE!
LITERÁTOR
BARANYA MEGYEI KÖZSÉG LAKÓJA
ELLENTÉT
OXIGÉN
LOPVA TÁVOZIK
A FÉRJ SZAVAI: 2. RÉSZ
KELET
ERRE
SZÉNAHORDÓ RÚD
ADEN LAKÓJA
TÉNY LATINUL
NOTA ...: JEGYEZD MEG JÓL!
FIÚNÉV
ELŐFORDUL
OZMIUM
A TÁRGY RAGJA
VÁLTÁS
RÓMAI SZÁMOK
DEUTÉRIUM NIKKEL
SZÓL A KECSKE
ANNA BECÉZVE
AMERIKAI SAJTÓÜGYNÖKSÉG
MAI NEVE EDIRNE
BRAZIL VÁROS
HASADOZOTT
OSZLOPALAKZAT
MOSZKVAI REP.TÉR
VÉGIG MONDÁ
MEGSZÓLÍTÁS
SZÉLES SÁV
NITROGÉN LANTÁN
MEGSZOKOTT
FFINÉV BECÉZVE
KESERŰ ITAL
HÚST KIBONT
MARADVÁNY
KÖZVETETT
VERDI OPERÁJA
ÚJ-ZÉL.-I ALAGÚT
KENŐANYAG
NYEKERGŐ
ALKOHOLGYÖKE
ANNÁL LEJJEBB
ARANY SPANYOL SZÓVAL
ALFÖLDI LAKOS
KÉT NÉVELŐ
ÍR SZERVEZET
ZENEI HANGOK
KELVIN
SZIGETKÖZ!
DAL
KALAUZ NÉLKÜL
ÚGYMINT RÖVIDEN
NŐI NÉV
ALUMÍNIUM
NEMES NEDŰ
NÉVELŐ
MAGYAR SZABV.
GÖRÖG BETŰ
MÉRTÉKEGYSÉG RENDSZ.
VÖRÖS NÖVÉNYI FESTÉK
LITER
SZÓLAM
OXIGÉN
10 KRAJCÁROS EZÜST PÉNZ V.
N
A LEGKISEBB RÓMAI SZÁM

MEGLEPŐ

A feleség így ostorozza férjét: – Nem szégyelled magad, késő este és részegen jössz haza? – Mit tegyek, drágám, rossz társaságba keveredtem... Hárman rendeltünk a presszóban egy üveg konyakot...

A férj szavainak befejező részét a rejtvényben olvashatja. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 6-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

ISKOLATÁSKA

Rajzok a
prágai Dikobrazból

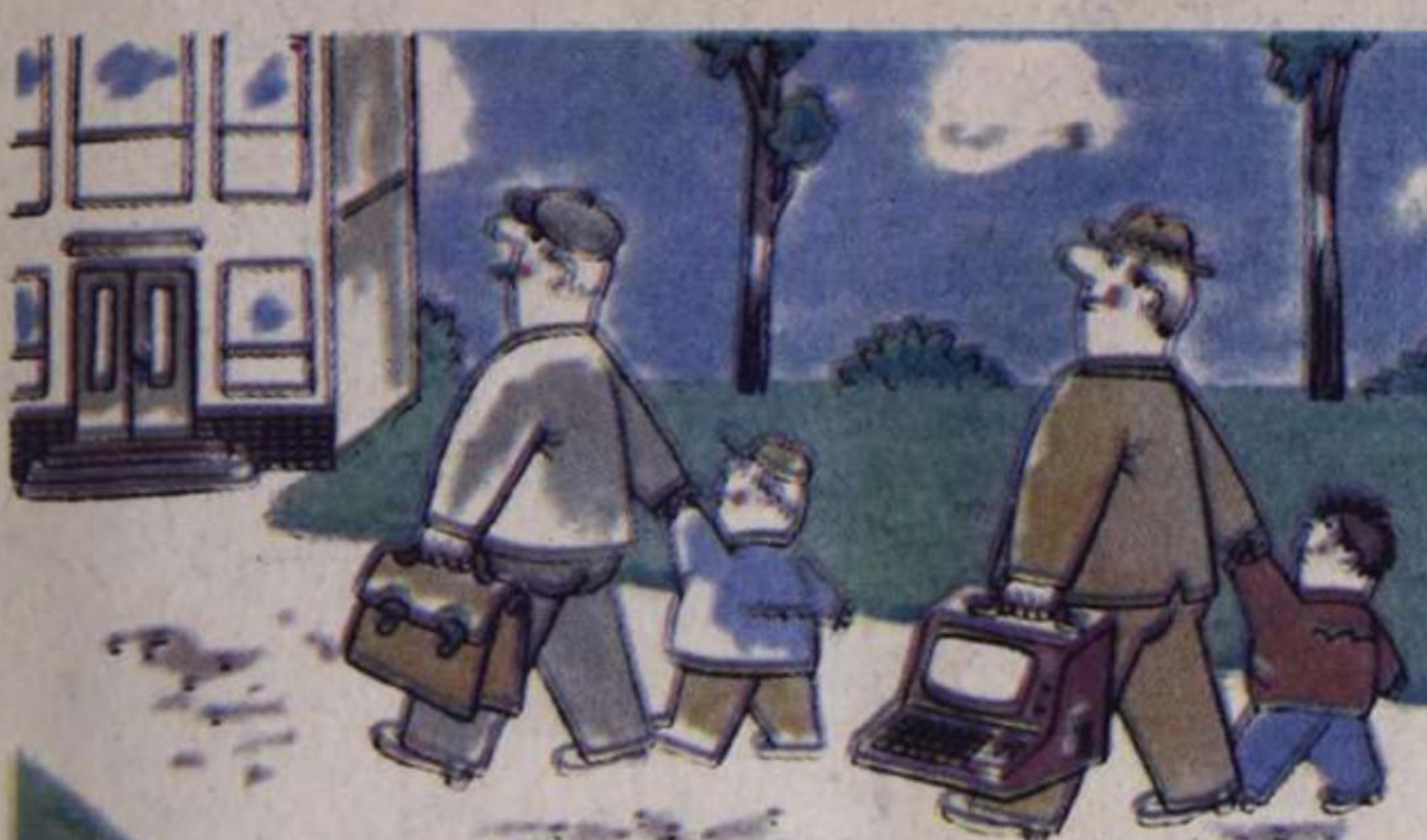

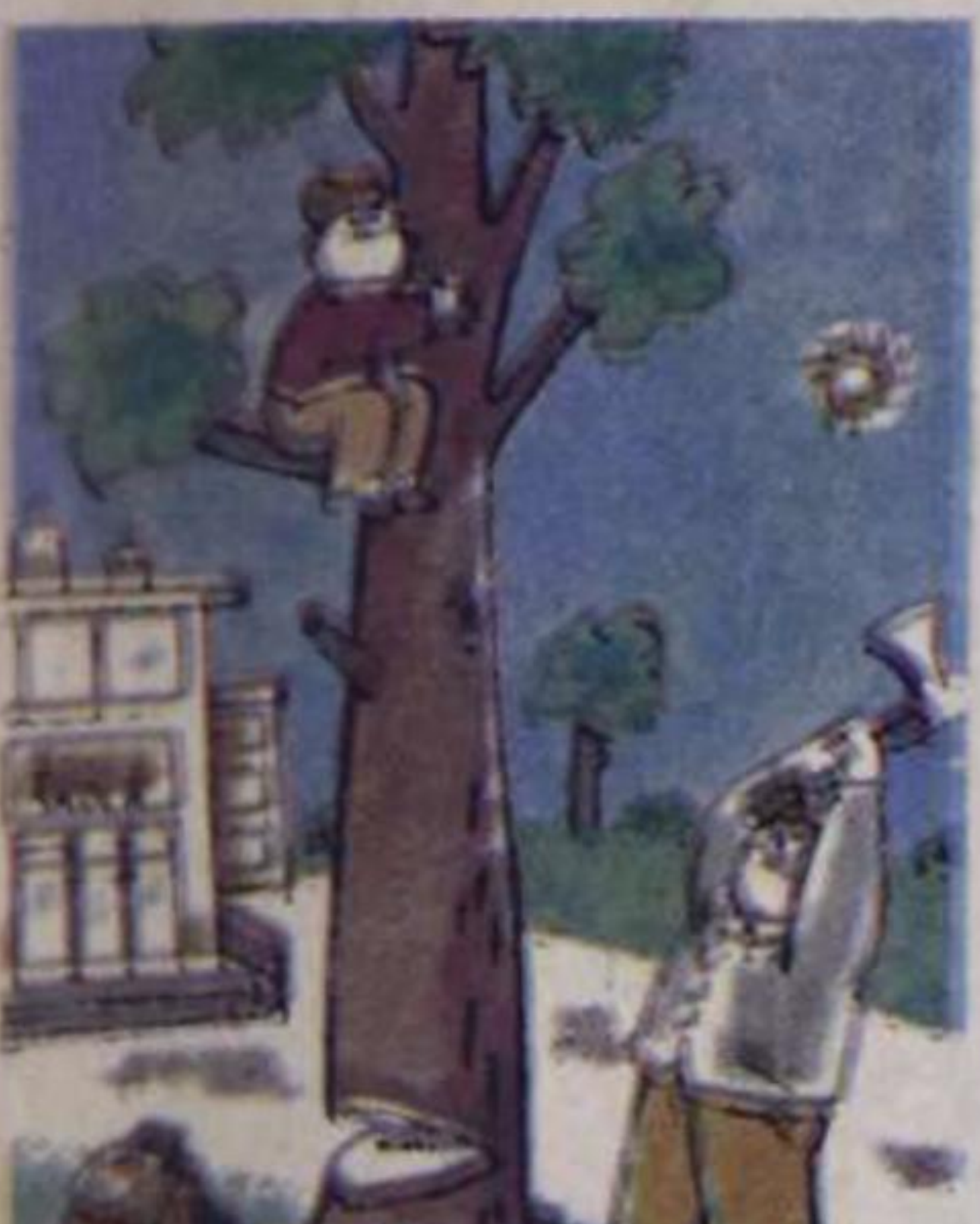

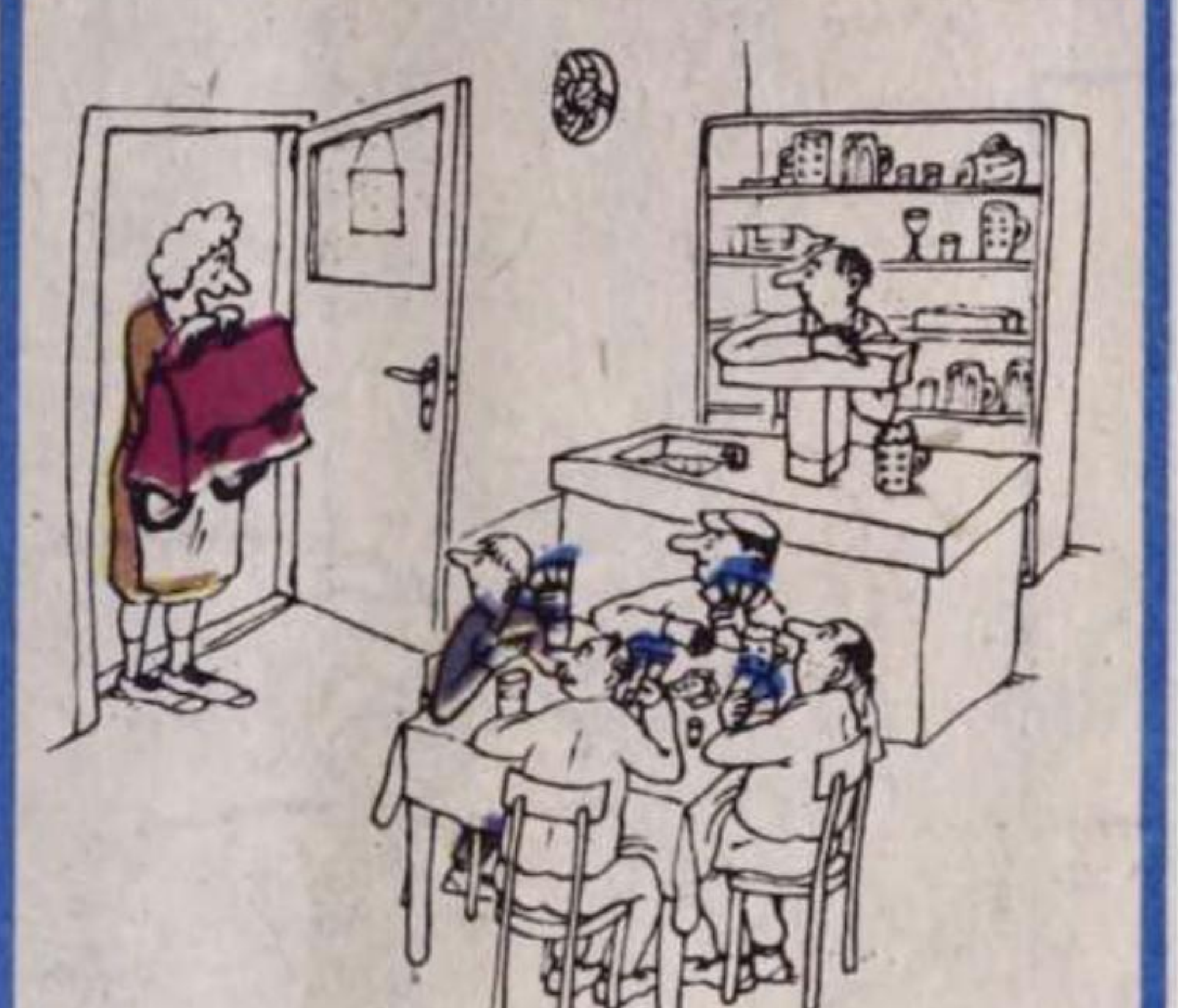

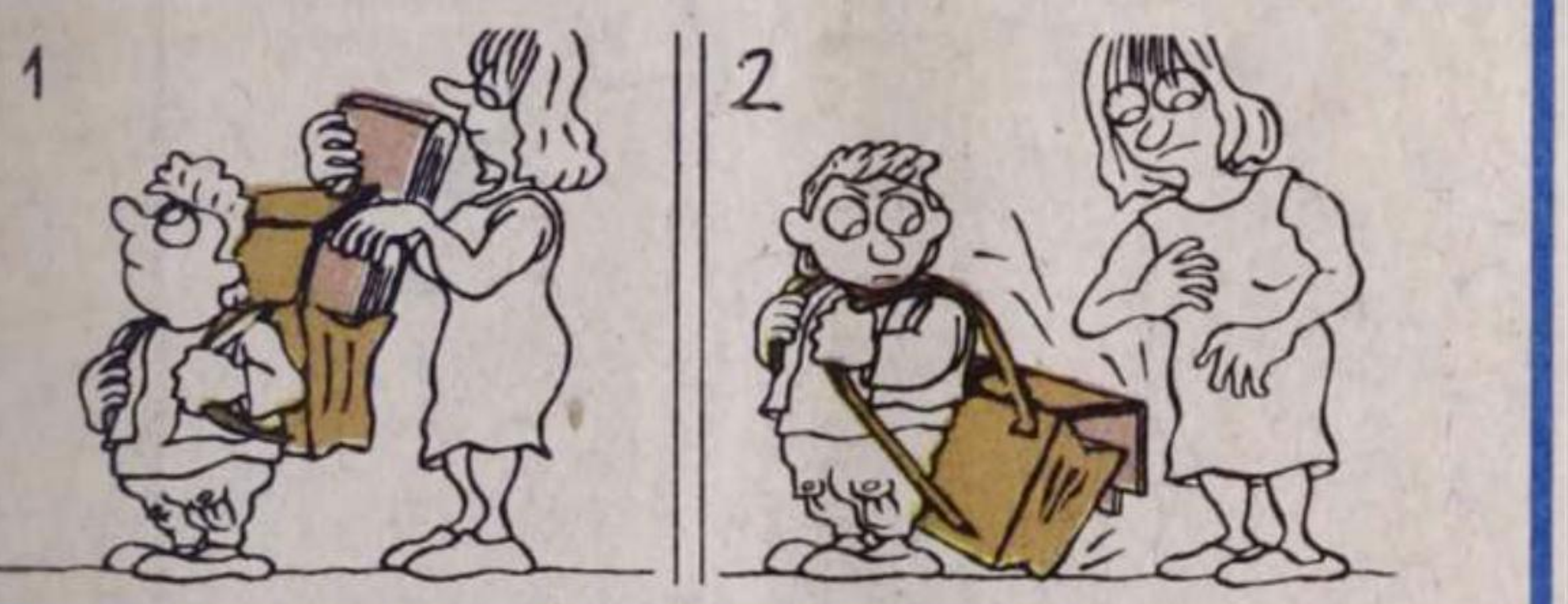

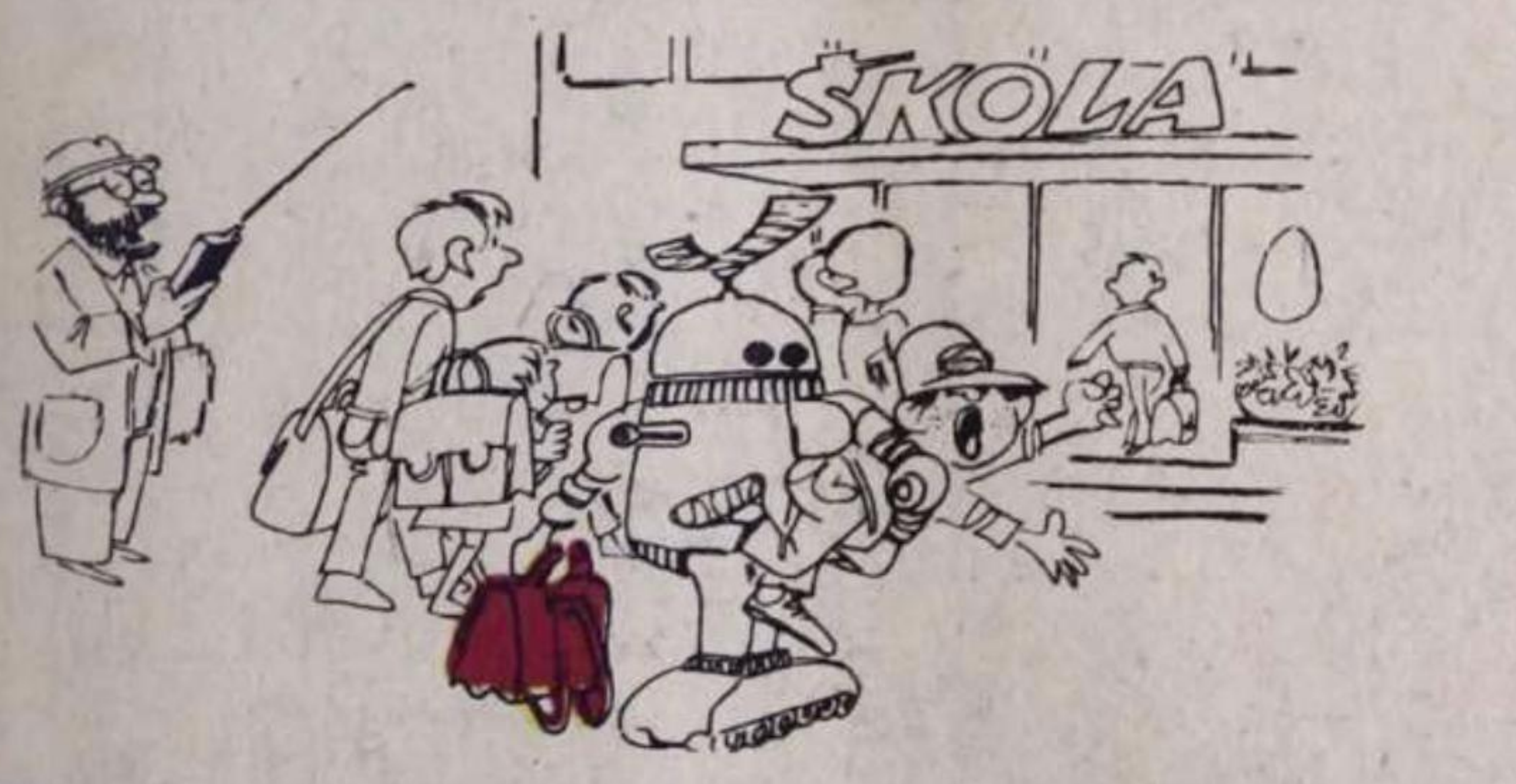

Ki mint úszik?

(Az úszáskultúra sokat elárul, akár az autóvezetés. Felszínre bukkan az udvariasság, a félszegség — avagy az agresszivitás. Hamar kiismerszik: ki az, aki önmagán kívül senkit sem ismer.)

BÁLNÁCSKA

Vízkiszorítása kettőszázhúsz bruttóregisztertonna. Ha beleejti magát a medencébe: — Árvíz! Árvíz! —- sikoltják a Duna-menti népek. Különben rendkívül szelíd állat. Bízik méltóságot parancsoló megjelenésében, tekintélyes testsúlyában. Ha feltűnik a lépcsők alján, rémülten rebbennek szét az „apró halak". Senkihez sem szól, senkit sem utasít rendre, csupán úszik meghatározott zónájában. Minden külső fegyelmezés nélkül, tisztelettudóan húzódnak félre a jámbor öregek és a félénk fiatalok. Elég, ha egy-egy karcsapással, egy-egy lábtempóval jelzi: milyen iszonyatos erő lakik benne.

Ha ő úszik a medencében, a fürdőmester kiteszi a MEGTELT táblát.

A MOSOLYGÓ DELFIN

Egyik fülétől a másikig ér szája. Ettől mindenki úgy érzi: reá mosolygott, neki köszönt. Villámgyorsan szeli a vizet, vízalatti fordulásai mintaszerűek. Olykor hatalmas csobbanással ejti magát, felugrik, mintha játékosan ficánkolna. Mindez hozzátartozik rendszeres edzéséhez: pocakját szeretné ledolgozni a kemény munkával. Ám amit kint van a vízből, két korsó sörrel öblíti le a gyorsan befalt lángosokat vagy rántott szeleteket.

A PIMASZ ANGOLNA

Olykor-olykor „véletlenül" közel úszik egy-egy hölgyhöz. Vízben evező jobb kezével — ugyancsak „véletlenül" — megsimogatja a hölgy hátsó domborulatát. Ha bátortalan kísérlete nem jár testi fenyítéssel, akkor ugyanott többször megismétli.

Eddig még nem verték agyon, de ami késik, nem múlik.

A HERVADÓ ARANYHAL

Túl az ötvenen, de rafinált kozmetikával ügyesen takarja. Udvartartásával jön, sohasem egyedül. Fején hongkongi paróka, szája rúzsozva, arca-szeme kifestve. Nyakán, karján, ujjain s fülében aranyékszerek. Afrikában szeretne élni, ott az orrába is fűzhetne aranykarikát. Kísérői előtte, utána s oldalán úsznak, hogy véletlenül se érje víz az arcát. Méltóságteljesen szeli a vizet, közben leereszkedve vált egy-egy mondatot hódolóival. Mielőtt kilépne a medencéből, papuccsal és melegített fürdőköpennyel várja első számú rabszolgája. Felszegett fejjel, szálegyenes testtel, feltűnő eleganciával vonul el az őt bámuló népség előtt. (Ám így tesz, ha történetesen egyetlen ember sincs ott rajta kívül.) „Detronizált királynő", a korona láthatatlanul ott sugárzik a feje felett.

Frideczky Frigyes

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

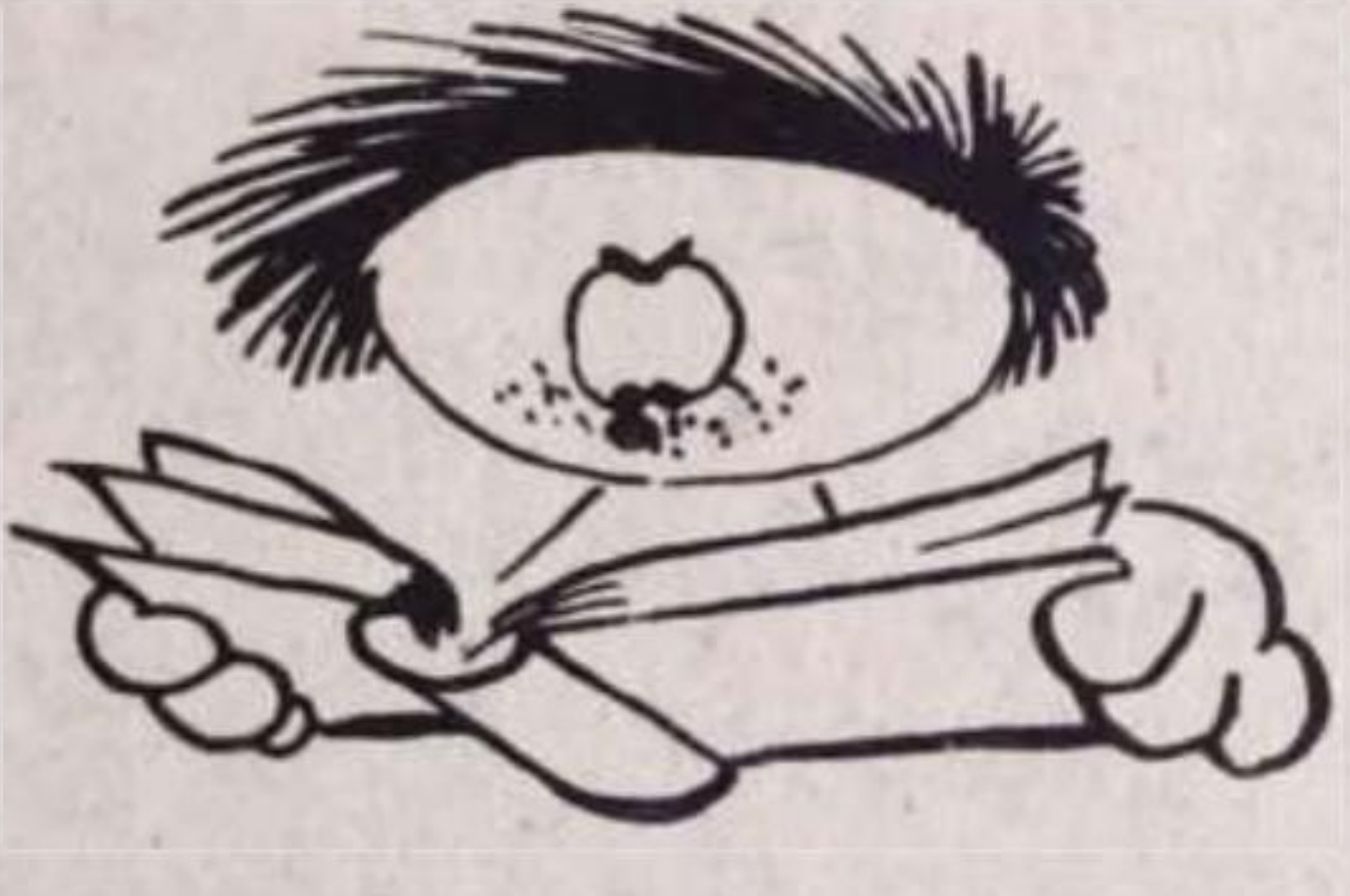

KÖNYVMOZAIK

. . . pld. Coper A.—Gát Gy.—
Rozgonyi Á.:
LINDA-SZAFARI 58 Ft

. . . pld. ELMEBAJNOKSÁG.
1000 új kérdés. 51 Ft

. . . pld. A. Hailey:
AUTÓVÁROS 93 Ft

. . . pld. Kaljánamalla:
ANANGARANGA
AVAGY A SZERELMI
JÁTÉKOK
ISTENÉNEK
SZÍNPADA 180 Ft

. . . pld. Marosi László:
BUCÓ—SZETTI—
TACSI. 5 képregény 98 Ft

. . . pld. C. J. Oates.:
BELLEFLEUR AVAGY
A CSALÁDI ÁTOK.
1—2. kötet 80 Ft

. . . pld. Sugár András:
NYÍLT TITKAIM 93 Ft

. . . pld. SZAFFI.
Jókai Mór regénye
és Dargay Attila
rajzfilmje nyomán
írta: Rigó Béla 79 Ft

. . . pld. Zilahy Lajos:
HALÁLOS TAVASZ 81 Ft

. . . pld. MAGYAR ÉRTELMEZŐ
KÉZISZÓTÁR.
1—2. kötet.
Szerk.: Juhász J.—
Szőke I.—O. Nagy G. 430 Ft

. . . pld. A MAI MAGYAR
PLAKÁT.
Válogatás az utolsó
10 év legjobbjaiból 298 Ft

. . . pld. O. Nagy Gábor—
Ruzsicky Éva:
MAGYAR
SZINONÍMASZÓTÁR 195 Ft

A megrendeléseknek a beérkezés sorrendjében, a készletek erejéig teszünk eleget. Szállítás postán, készpénz-, illetve részletfizetéssel. 300 Ft felett 4 havi, 800 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, 5%-os kezelési költséget számítunk fel. Közületek részére 1000 Ft alatt utánvétellel, 1000 Ft felett 8 napon belül, átutalással szállítunk. A könyvek megrendelhetők telexen is: 22-4914 MNKV H. A postaköltséget felszámítjuk.

MŰVELT NÉP
KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
KÖNYVSZOLGÁLATA
Budapest 5. Pf.: 370. 1370.

A megrendelő neve:
Címe (irányítószámmal):

Részletnél:
Szül. hely, év:
Anyja neve:
Szem. ig. szám:
Munkahely:

Kelt:

aláírás

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

86.2308/20-40

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

SAJDIK FERENC:

RAJZOLMÁNYOK!

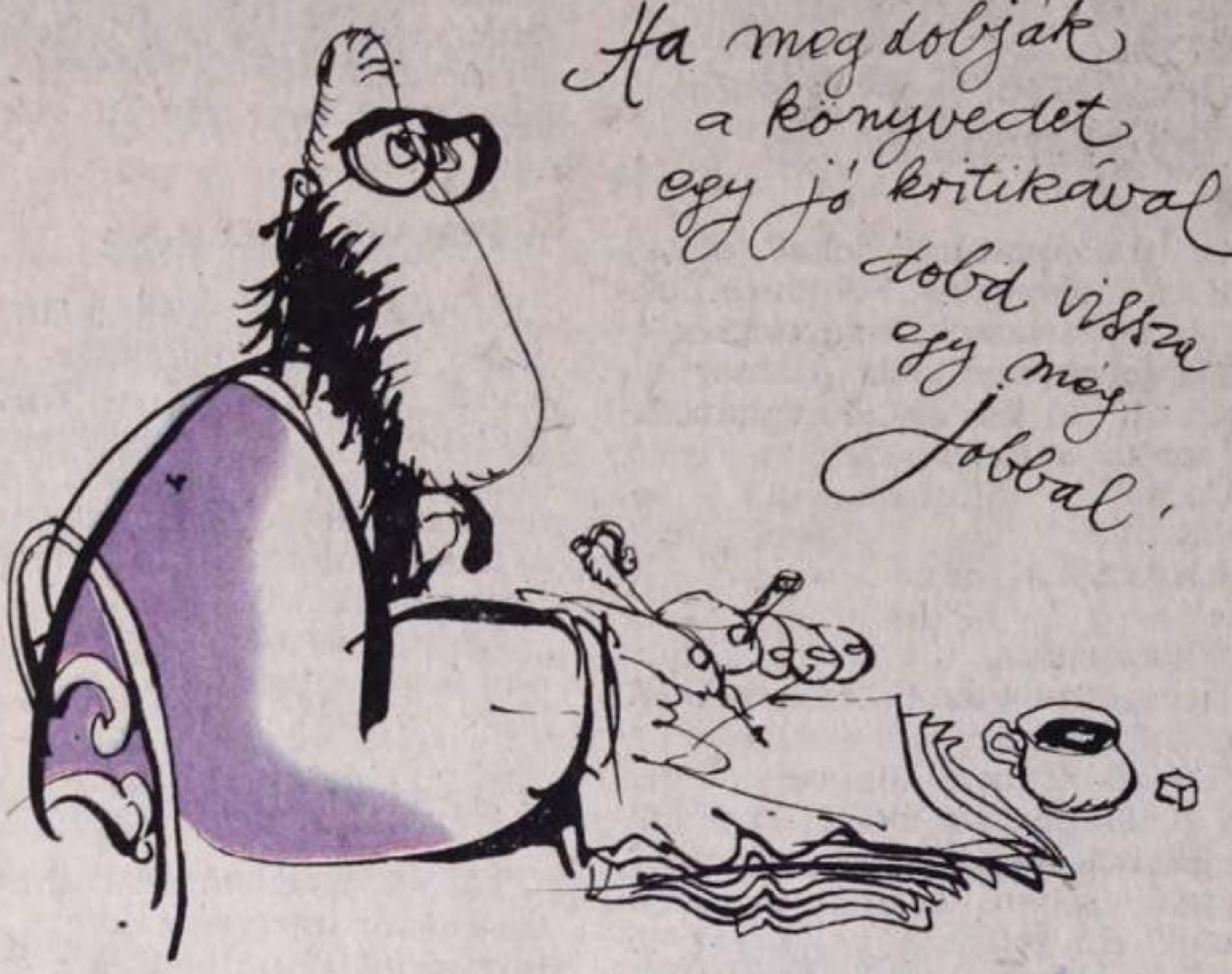

Ha megdobják a könyvedet egy jó kritikával, dobd vissza egy még jobbal!

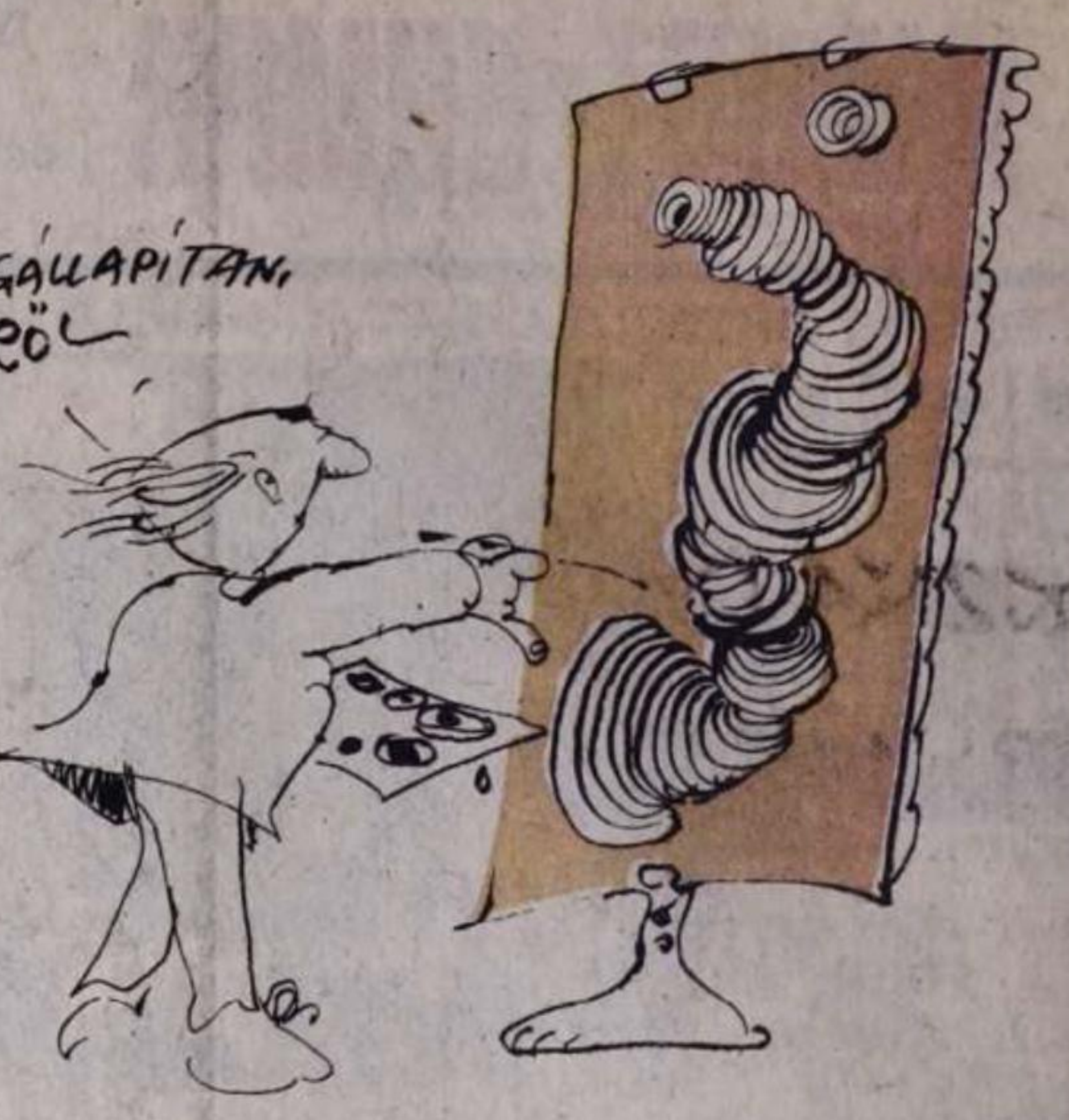

KI MERI MEGÁLLAPITANI EGY FESTŐRŐL HOGY, DILLETÁNS, VAGY CSAK MEGELŐZTE A KORÁT?

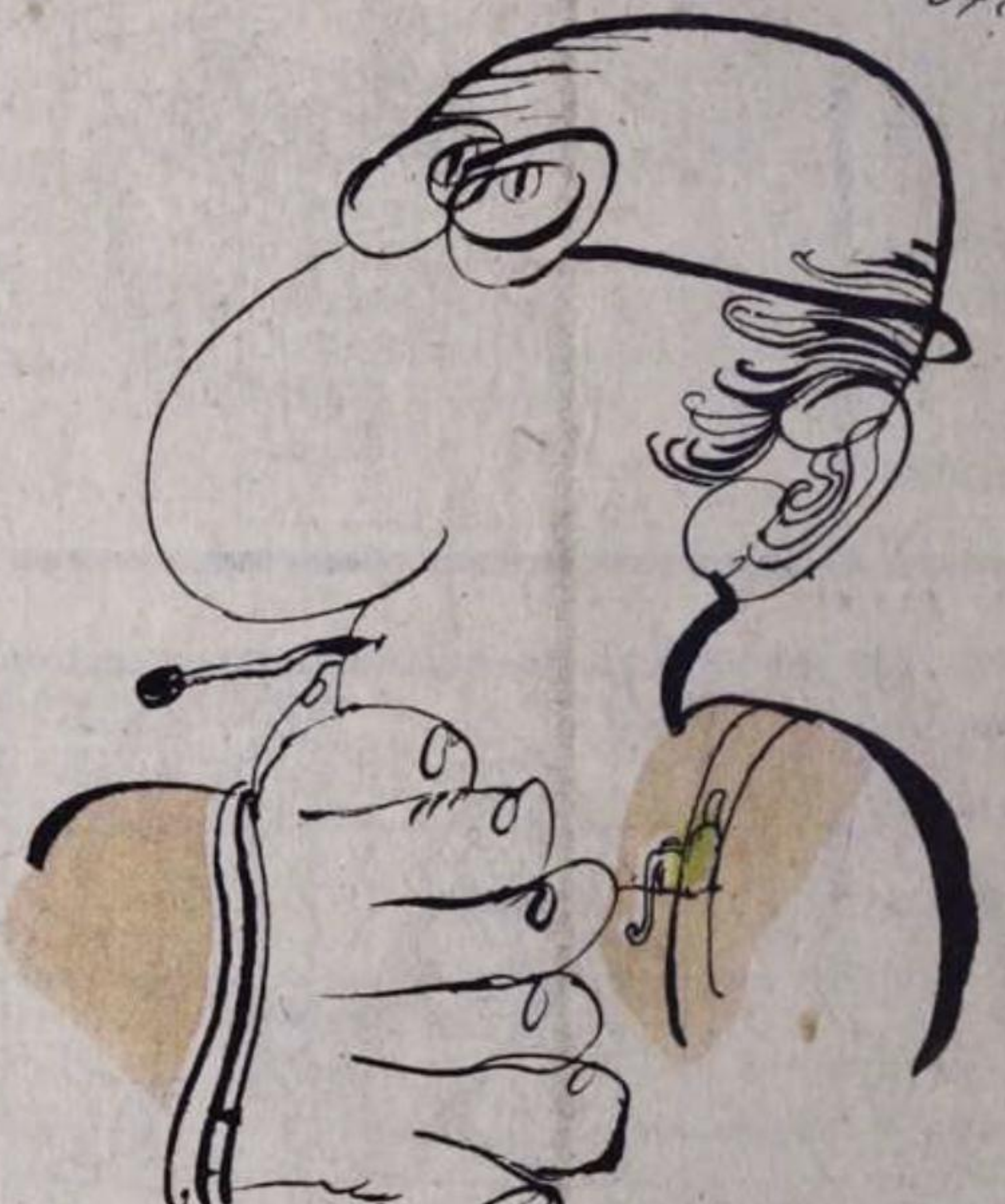

VAJON EDISONNAK IS BE KELLETT VENNI A TALÁLMÁNYAIBA AZ IGAZGATÓT, MEG A FŐKÖNYVELŐT?

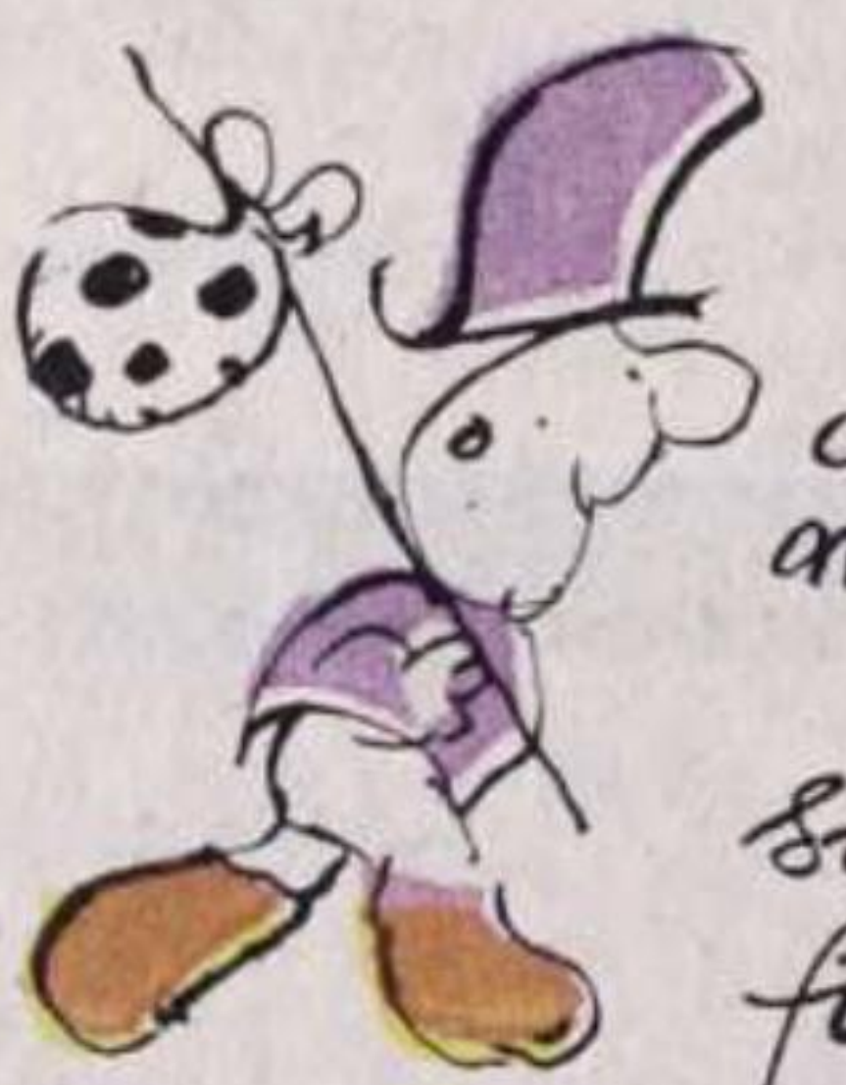

A mesékben csak a szegény ember furfangos fia, az életben a szegény ember buta fia is csinálhat karriert!

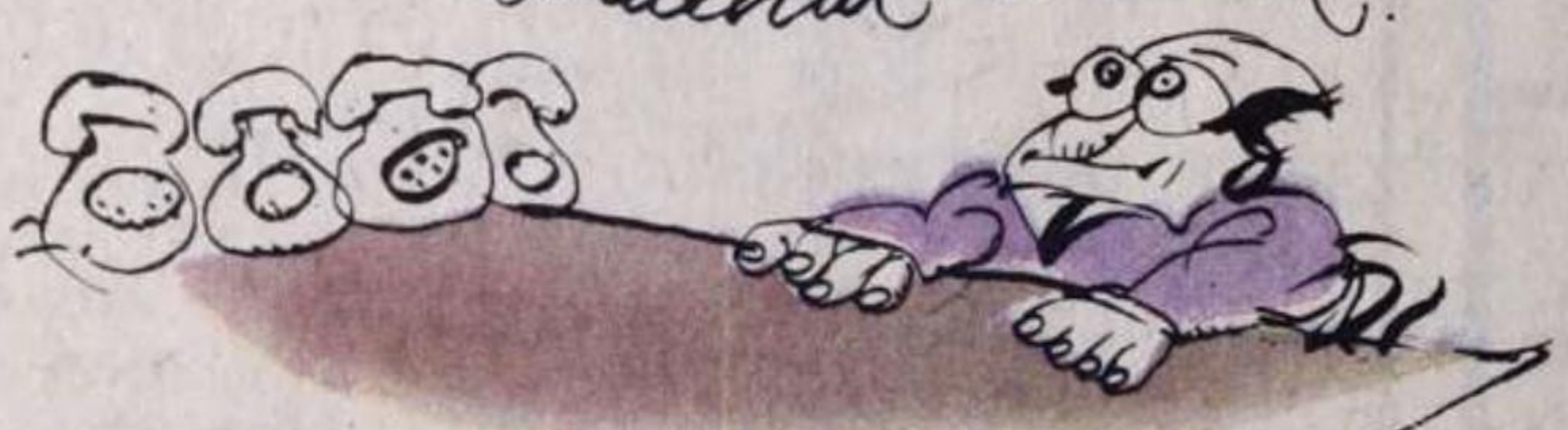

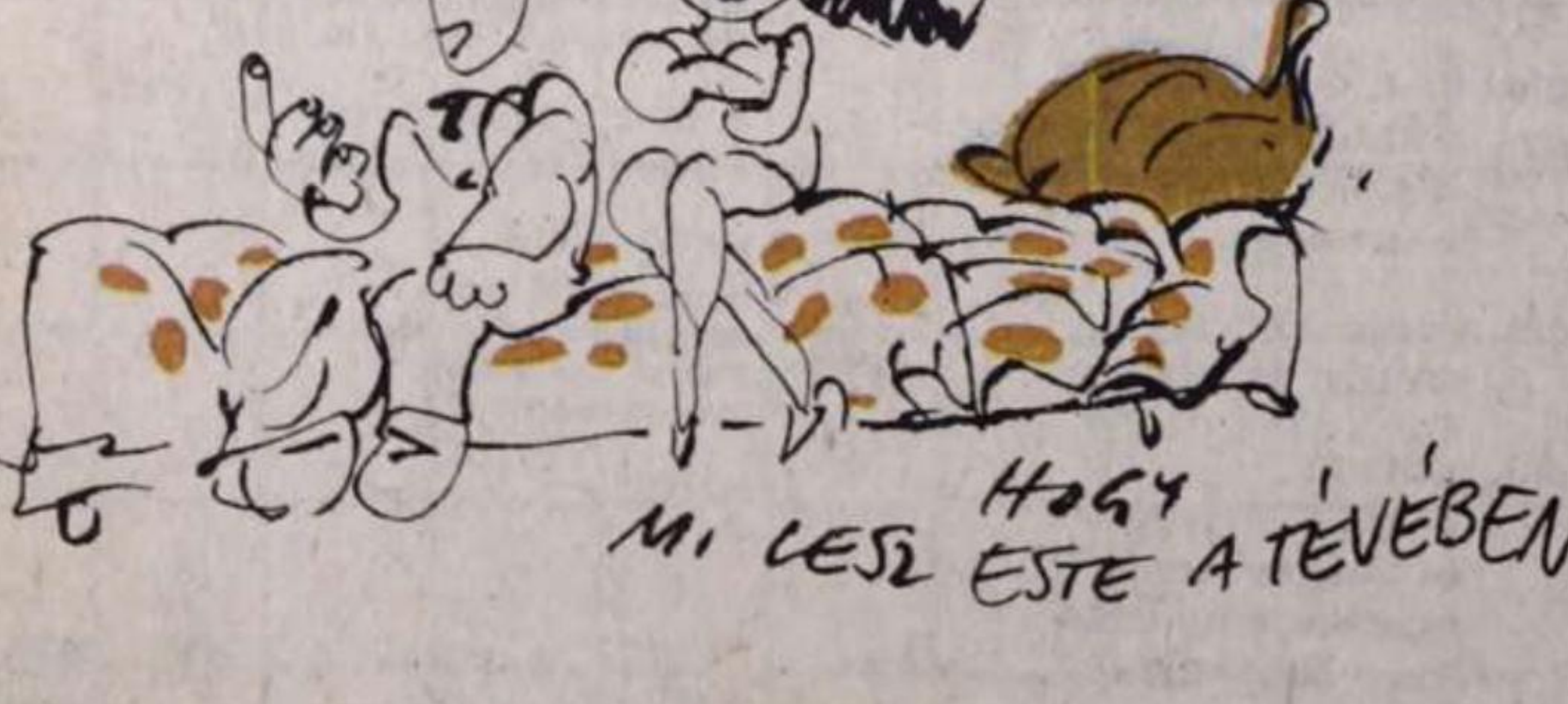

EGY NÁSZÚT AKKOR ÉR VÉGET AMIKOR A FÉRFI ELŐSZÖR KÉRDEZI HOGY MI LESZ ESTE A TÉVÉBEN?

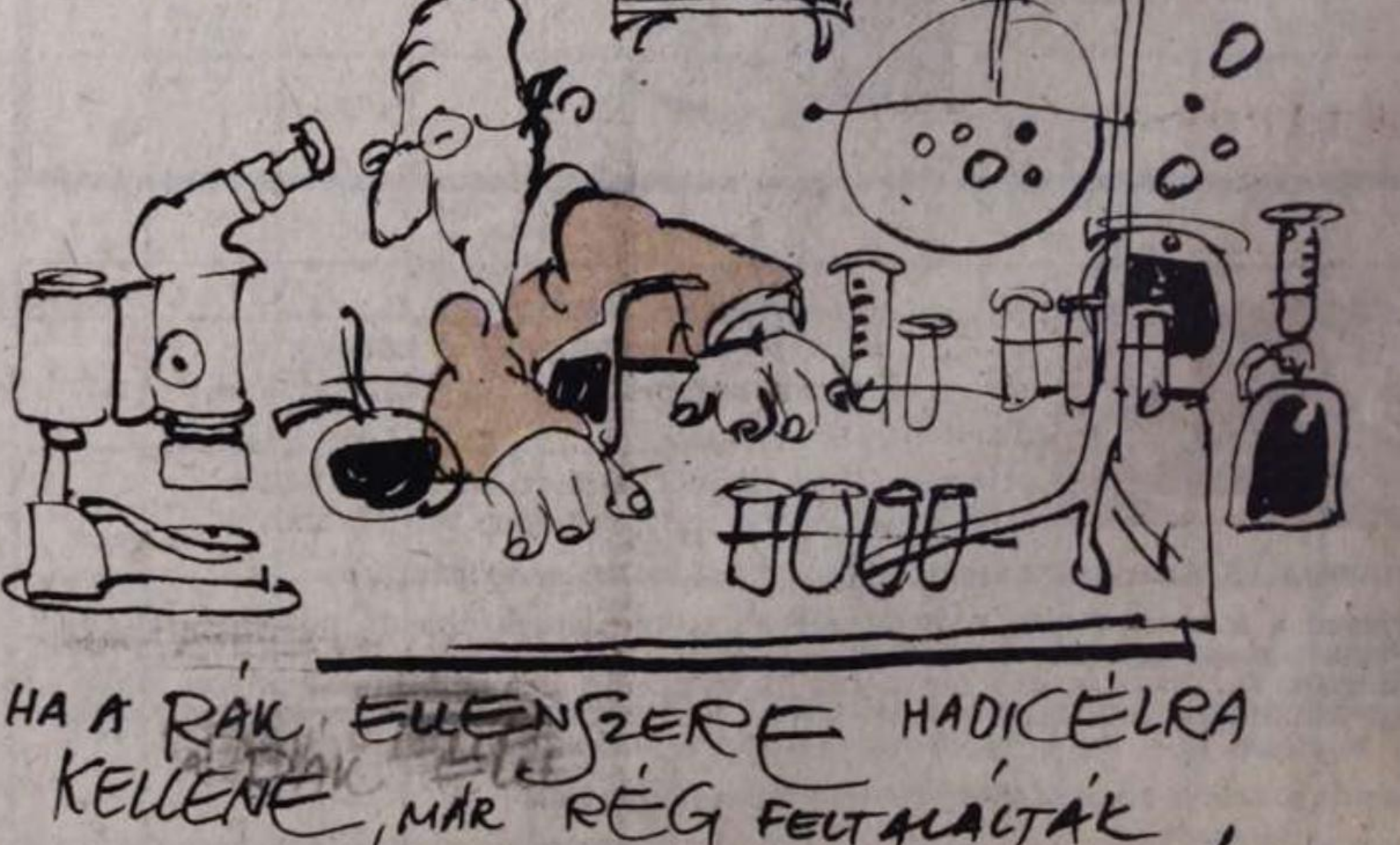

HA A RÁK ELLENSZERE HADICÉLRA KELLENE, MÁR RÉG FELTALÁLTÁK VOLNA!